

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 38 / II Legislatura / Tercer període

Dijous, 11 de juliol de 1985

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Miquel Coll
i Alentorn**

Sessió Plenària núm. 33

Tercera i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i un minut.

Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Cambres Agràries i les esmenes reservades per defensar davant el Ple (Continuació del punt segon de l'ordre del dia.)

Addició de noves Disposicions transitòries

Esmena del G. Socialista (núm. 79, d'addició).

Torn a favor : *I. Sr. Ayguadé. Tot seguit, n'anuncia la retirada* (p. 1764).

Esmenes del G. Socialista (núms. 80 i 81, d'addició).

Torn a favor : *I. Sr. Ayguadé (S). Tot seguit, n'anuncia la retirada* (p. 1765).

Disposicions finals primera i segona

Text del Dictamen

Votació : *aprovades per 62 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció* (p. 1766).

Disposició derogatòria

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 62 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció* (p. 1766).

Exposició de motius

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 82, de supressió).

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 1766).

Torn en contra : I. Sr. Grau (CiU) (p. 1767).

Votació : rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 1767).

Text del Dictamen

Votació : aprovada per 56 vots a favor, 29 en contra i 4 abstencions (p. 1768).

Títol i subtítols de la Llei

Text del Dictamen

Votació : aprovats per 64 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció (p. 1768).

Explicació de vot : I. Srs. Vives (PSUC) (p. 1768), Torres (ER) (p. 1768), Ayguadé (S) (p. 1769), Veray (P) (p. 1770), Gavín (CiU) (p. 1771).

Dictamen de la Comissió d'Economia i Finances sobre el Projecte de Llei d'Habilitació d'un Crèdit Extraordinari per als Serveis Públics de Radiodifusió i Televisió i les esmenes reservades per defensar davant el Ple (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. Socialista (núm. 1, amb text alternatiu)

Torn a favor : I. Sr. Clotas (S) (p. 1772).

Intervenien per a una qüestió d'ordre el M. H. Sr. President (p. 1774) i l'H. Sr. Armet (S) (p. 1774).

L'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances intervé per fer unes precisions (p. 1774). Li respon l'I. Sr. Clotas (S) (p. 1774).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 1775).

Posició dels Grups : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1777).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 10 abstencions (p. 1777).

Articulat

Article 1

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb la número 3 (p. 1777).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 1778).

Votació : rebutjada per 27 vots a favor, 51 en contra i 11 abstencions (p. 1779).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 52 vots a favor, 7 en contra i 33 abstencions (p. 1779).

Articles 2 i 3

Disposicions finals primera i segona

Text del Dictamen

Votació : aprovats per 52 vots a favor, 7 en contra i 33 abstencions (p. 1779).

Exposició de motius

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Clotas (S) (p. 1779).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 1780).

Votació : rebutjada per 30 vots a favor, 55 en contra i 12 abstencions (p. 1780).

Text del Dictamen

Votació : aprovada per 55 vots a favor, 7 en contra i 36 abstencions (p. 1780).

Títol de la Llei

Text del Dictamen

Votació de l'Annex i el Títol : aprovats per 56 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions (p. 1780).

Explicació de vot : I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1781), I. Sr. Garriga (P) (p. 1781), I. Sr. Escudé (CiU) (p. 1782) i I. Sr. Clotas (S) (p. 1782).

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Prevenció i Assistència en Matèria de Substàncies que generen Dependència i les esmenes reservades per a defensar davant el Ple (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 1783).

Articles 1 i 2

Text del Dictamen

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1785).

Article 3

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de supressió)

Torn a favor : H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 1785).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1786).

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Ferran (S), juntament amb les esmenes núms. 3, 12, 23 i 36 (p. 1786).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1787).

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Paràgraf tercer

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 4, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Alay (ER), juntament amb les esmenes núms. 5, 6 i 7 (p. 1787).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1788).

Paràgraf sisè

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 6, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Paràgraf setè

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 6, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Dalmau (ER) (p. 1788).

Paràgraf vuitè

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 7, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Votació de l'esmena núm. 1 : *rebutjada per 25 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 1788).

Votació de l'esmena núm. 2 : *rebutjada per 22 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions* (p. 1788).

Votació de l'esmena núm. 3 : *rebutjada per 22 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció* (p. 1788).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Subirà (CiU) i l'H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 1788).

Votació de les esmenes núms. 6 i 7 : *rebutjades per 4 vots a favor, 62 en contra i 27 abstencions* (p. 1788).

El M. H. Sr. President anuncia que el G. p. de Convergència i Unió ha lliurat a la Mesa el text de les esmenes transaccionals presentades a les esmenes núms. 4 i 5 (p. 1788). *L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix els textos* (p. 1789).

Votació de les esmenes transaccionals a les esmenes núms. 4 i 5 : *aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions* (p. 1789).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 67 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions* (p. 1789).

Article 4

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 8, de supressió)

Torn a favor : H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 1789).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1790).

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 9, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Ferran (S) (p. 1790).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1791).

Paràgraf segon

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 10, d'addició)

L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 1791).

Votació de l'esmena núm. 8 : *rebutjada per 5 vots a favor, 63 en contra i 26 abstencions* (p. 1791).

Votació de l'esmena núm. 9 : *rebutjada per 26 vots a favor, 60 en contra i 8 abstencions* (p. 1791).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 87 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 1791).

Article 5**Text del Dictamen**

Votació : *aprobat per unanimitat* (p. 1791).

Se suspèn la sessió a tres quarts de dues de la tarda i catorze minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i onze minuts.

Article 6

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 11, de supressió)

L'H. Sr. Espasa (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1791).

Títol III

Esmena del G. Socialista (núm. 12, de supressió)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 2).

Article 7

(Suprimit.)

Article 8**Text del Dictamen**

Votació dels articles 6 i 8 : *aprovats per unanimitat* (p. 1791).

Article 9**Lletra a)**

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 13, d'addició)

L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 1791).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 14, de modificació i de supressió)

Decaiguda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 15, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Alay (ER) (p. 1791).

Lletra c)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 16, de supressió)

L'H. Sr. Espasa (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1791).

L'I. Sr. Renau (CiU) lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional a la lletra c) de l'article 9 (p. 1792) i l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1792).

Esmena del G. Socialista (núm. 17, de modificació)

El M. H. Sr. President anuncia que ha estat retirada (p. 1792).

Lletra g)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 18, de supressió)

L'H. Sr. Espasa (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1792).

Lletra i)

Esmena del G. Socialista (núm. 19, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Ferran (S) (p. 1792).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1792).

Esmena del G. Socialista (núm. 20, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Ferran (S) (p. 1792).

Votació de l'esmena núm. 15 : aprovada per 59 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 1792).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 16 i 17 : aprovada per unanimitat (p. 1792).

Votació de l'esmena núm. 18 : aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 1792).

Votació de l'esmena núm. 19 : rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 1792).

Votació de l'esmena núm. 20 : aprovada per unanimitat (p. 1792).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1792).

Article 10**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Ferran (S) (p. 1793).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1793).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 22, de modificació)

Torn a favor : H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 1793).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1793).

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de supressió)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 2).

Votació de l'esmena núm. 21 : rebutjada per 28 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció (p. 1793).

Votació de l'esmena núm. 22 : rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions (p. 1794).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 1 : aprovat per 70 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció (p. 1794).

Votació dels apartats 2 i 3 : aprovats per unanimitat (p. 1794).

Article 11**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de supressió)

Decaiguda abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 25, d'addició)

L'H. Sr. Espasa n'anuncia la retirada (p. 1794).

Apartat 3

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 26, de modificació)

Torn a favor : H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 1794).

Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1794).

Votació : rebutjada per 30 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 1794).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1794).

Article 12**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 27, de supressió)
Decaiguda abans (esmena núm. 2).

Apartat 2

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 28, de modificació)
El M. H. Sr. President anuncia el decaïment d'aquesta esmena i de la núm. 31 (p. 1794).

Apartat 5

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 29, de supressió)
Torn a favor : H. Sr. Espasa (PSUC). Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 30 (p. 1794).

Apartat 6

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 30, de modificació)
Retirada abans (esmena núm. 29).

Apartat 7

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 31, de modificació)
Decaiguda abans (esmena núm. 28).

Apartat 8

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 32, de supressió)
Torn a favor : H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 1794).
Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1795).
Votació de l'esmena núm. 29 : aprovada per unanimitat (p. 1795).
Votació de l'esmena núm. 32 : rebutjada per 28 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1795).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1795).

Article 13

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 33, de supressió)
L'H. Sr. Espasa n'anuncia la retirada (p. 1795).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de supressió)
Torn a favor : I. Sra. Ferran (S) (p. 1795).
Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1795).
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 35, d'addició)
Torn a favor : I. Sr. Alay (ER) (p. 1795).
Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1796).
Votació de l'esmena núm. 34 : rebutjada per 26 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1796).
Votació de l'esmena núm. 35 : rebutjada per 4 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció (p. 1796).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 66 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció (p. 1796).

Article 14**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de supressió)
Decaiguda abans (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1796).

Article 15**Paràgraf segon**

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 37, de supressió)
L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 1796).

Text del Dictamen

L'I. Sr. Renau (CiU) intervé per presentar-hi una esmena tècnica de tots els Grups (p. 1796), i l'I. Sr. Secretari Quart en llegeix el text (p. 1796).
Votació amb l'esmena tècnica incorporada : aprovat per unanimitat (p. 1796).

Addició d'un article nou

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 38, d'addició)
Torn a favor : I. Sr. Alay (ER) (p. 1796).
Torn en contra : I. Sr. Renau (CiU) (p. 1797).
Votació : rebutjada per 4 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció (p. 1797).

Títol IV

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de supressió)

Torn a favor : *I. Sra. Ferran (S)*, juntament amb l'esmena núm. 54 (p. 1797).

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU)* (p. 1797).

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions* (p. 1797).

Article 16**Article 17**

Esmena del G. Socialista (núm. 40, de supressió)

El M. H. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 1797).

Text del Dictamen

Votació de l'article 16 : *aprovat per 83 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció* (p. 1797).

Votació de l'article 17 : *aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció* (p. 1798).

Article 18

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 41, de supressió)

L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 1798).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 1798).

Article 19

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 42, d'addició i de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER)* (p. 1798).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de supressió)

Torn a favor : *I. Sra. Ferran (S)*, juntament amb les esmenes núms. 48 i 50 (p. 1798).

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU)* (p. 1798).

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 44, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. García i Sáez (S)*. *Alhora, retira les esmenes núms. 45 i 51* (p. 1799).

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 45, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 44).

Votació de l'esmena núm. 42 : *rebutjada per 30 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 1800).

Votació de l'esmena núm. 43 : *rebutjada per 31 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 1800).

Votació de l'esmena núm. 44 : *aprovada per unanimitat* (p. 1800).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 54 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció* (p. 1800).

Addició d'un article nou

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 46, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER)* (p. 1800).

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU)* (p. 1800).

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció* (p. 1800).

Article 20**Apartat 1**

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 47, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER)* (p. 1801).

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU)* (p. 1802).

Esmena del G. Socialista (núm. 48, de supressió)

Debatuda i decaiguda abans (núm. 43).

Apartat 2

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 49, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 47).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de supressió)

Debatuda i decaiguda abans (esmena núm. 43).

Vot particular del G. Socialista (núm. 51, de supressió)

Retirat abans (esmena núm. 44).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 52, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. García i Sáez (S)* (p. 1802).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 53, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 42).

Votació de les esmenes núms. 47, 49 i 53 : *rebutjades per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 1802).*

Votació de l'esmena núm. 52 : *aprovada per unanimitat (p. 1802).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 58 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció (p. 1802).*

Capítol II

Esmena del G. Socialista (núm. 54, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions (p. 1802).*

Articles 21 i 22

Text del Dictamen

Votació de l'article 21 (llevat d'una part) : *aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 1802).*

Votació del darrer paràgraf del punt primer de l'article 21 : *rebutjat per unanimitat (p. 1802).*

Article 23

Apartat 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 55, de supressió)

L'H. Sr. Espasa n'anuncia la retirada (p. 1803).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 1803).*

Article 24

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1803).*

Títol V

Esmena del G. p. Popular (núm. 56, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Curto (P), juntament amb les esmenes núms. 68, 70 i 72 (p. 1803).*

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU) (p. 1804).*

Votació : *rebutjada per 8 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 1804).*

Article 25

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 71 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció (p. 1804).*

Article 26

Apartat 2

Lletra b)

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 57 i 58, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 1804).*

Votació de l'esmena núm. 57 : *aprovada per 71 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 1805).*

Votació de la primera part de l'esmena núm. 58 : *aprovada per 72 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 1805).*

Votació de la segona part de l'esmena núm. 58 : *rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 1805).*

Text del Dictamen

Votació dels punts primer i segon : *aprovats per 72 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 1805).*

Votació del punt tercer : *rebutjat per unanimitat (p. 1805).*

Article 27

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 59, d'addició)

L'I. Sr. García i Sáez (S) n'anuncia la retirada (p. 1805).

Apartat 4

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 60, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 1805).*

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU) (p. 1805).*

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 73 en contra i 5 abstencions (p. 1805).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 70 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 1805).*

Article 28

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núms. 61, d'addició, i 62, de supressió)

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 1805).

L'I. Sr. Pascual (CiU) presenta una esmena transaccional a l'article 28 (p. 1806) i l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1806).

Intervenien per a una qüestió d'ordre el M. H. Sr. Barrera i el M. H. Sr. President (p. 1806).

Votació de l'esmena transaccional : aprovada per 77 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció (p. 1806).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 1 : aprovat per 58 vots a favor, 5 en contra i 19 abstencions (p. 1806).

Votació de l'apartat 2 : aprovat per 59 vots a favor, 5 en contra i 19 abstencions (p. 1806).

Article 29

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 78 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció (p. 1806).

Article 30

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 63, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Alay (ER) (p. 1806).

Votació : aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions (p. 1806).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 54 vots a favor, 7 en contra i 27 abstencions (p. 1806).

Article 31

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 80 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció (p. 1807).

Article 32

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 64, de modificació i d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Alay (ER) (p. 1807).

Torn en contra : I. Sr. Pascual (CiU) (p. 1807).

Votació : rebutjada per 5 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 1807).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 82 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 1807).

Articles 33 i 34

Text del Dictamen

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1807).

Article 35

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 65, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Ferran (S) (p. 1807).

Torn en contra : I. Sr. Pascual (CiU) (p. 1807).

Votació : rebutjada per 24 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1808).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 1808).

Articles 36, 37 i 38

Text del Dictamen

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1808).

Article 39

Esmena del G. Socialista (núm. 66, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. García i Sáez (S) (p. 1808).

Torn en contra : I. Sr. Pascual (CiU) (p. 1808).

Votació : rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 1808).

Intervé per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1808).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 57 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció (p. 1808).

Articles 40 al 43

Article 44

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 67, d'addició)

L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 1808).

Article 45

Text del Dictamen (articles del 40 al 45)

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1808).

Article 46

Apartat 1

Esmena del G. p. Popular (núm. 68, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 56).

L'I. Sr. Curto (P) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1809).

Votació : *rebutjada per 8 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció (p. 1809).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 46 (llevat d'una part) : *aprovat per unanimitat (p. 1809).*

Votació de la resta de l'article 46 : *aprovat per 76 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció (p. 1809).*

Article 47

Apartat 1

Paràgraf segon

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 69, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER), juntament amb l'esmena núm. 71 (p. 1809).*

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU) (p. 1809).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 70, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 56).

L'I. Sr. Curto (P) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1809).

Paràgraf tercer

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 71, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 69).

Esmena del G. p. Popular (núm. 72, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 56).

Apartat 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 73, de modificació)

El M. H. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 1809).

Votació de l'esmena núm. 69 : *rebutjada per 4 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 1809).*

Votació de les esmenes núms. 70 i 72 : *rebutjades per 7 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció (p. 1810).*

Votació de l'esmena núm. 71 : *rebutjada per 5 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 1810).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 1810).*

Articles 48, 49 i 50

Disposició addicional primera

Esmena del G. Socialista (núm. 74, de supressió)

Decaiguda abans (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1810).*

Disposició addicional segona

Esmena del G. Socialista (núm. 75, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. García i Sáez (S) (p. 1810).*

Votació : *aprovada per 84 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 1810).*

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 75, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 1810).*

Torn en contra : *I. Sr. Pascual (CiU) (p. 1811).*

Votació : *rebutjada per 30 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 1811).*

Disposicions finals

Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 77, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. García i Sáez (S) (p. 1811).*

Torn en contra : *I. Sr. Renau (CiU) (p. 1811).*

Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 1811).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 61 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció (p. 1811).*

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 78, de modificació)

L'I. Sr. Renau (CiU) hi presenta una esmena transaccional i l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1811).

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 1812).*

Disposicions finals

Tercera, quarta i cinquena

Text del Dictamen

Votació : *aprovades per unanimitat (p. 1812).*

Addició de noves disposicions finals

Esmena del G. Socialista (núm. 79, d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Ferran (S)* (p. 1812).

Torn en contra : *I. Sr. Renau (CiU)* (p. 1812).

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció* (p. 1812).

Esmena del G. Socialista (núm. 80, d'addició)

L'I. Sr. García i Sáez (S) intervé per retirar aquesta esmena i la núm. 82 (p. 1812).

Exposició de motius**Paràgraf segon**

Esmena del G. Socialista (núm. 81, de supressió)

Decaiguda abans (esmena núm. 2).

Paràgraf setè

Esmena del G. Socialista (núm. 82, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 80).

Títol de la Llei i subtítols**Text del Dictamen**

Votació : *aprovats per unanimitat* (p. 1812).

Explicació de vot : *I. Sr. Curto (P)* (p. 1812), *H. Sr. Espasa (PSUC)* (p. 1813), *I. Sra. Ferran (S)* (p. 1814), *I. Sr. Alay (ER)* (p. 1815) i *I. Sr. Pascual (CiU)* (p. 1816).

El M. H. Sr. President adreça uns mots de comiat a la Cambra (p. 1817).

S'aixeca la sessió a dos quarts de nou del vespre i onze minuts.

La sessió es reprèn a les deu del matí i un minut. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-Presidents Primer i Segon i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon i Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major, els Lletrats Sr. Ferret i Sr. de Alfonso i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i de Justícia.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Tenim ara, per començar, l'esmena número 79, del Grup Socialista de la Cambra, que es refereix a l'addició de noves Disposicions transitòries, amb les altres dues esmenes que hi ha a continuació, també del Grup Socialista, 80 i 81. Per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la implantació d'unes cambres agràries al nivell local, representadores d'interessos agraris en funcions i prestadores de serveis amb fons públics, amb un enquadrament obligatori dels pagesos, amb règim econòmic amb capacitat de recaptació, amb un procés electoral, amb un llarg etcètera, converteix aquests organismes en uns ajuntaments paral·lels en tots i cada un dels pobles del nostre país, en tots i cada un dels pobles de Catalunya. La tutela del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre les cambres agràries el converteix d'una Conselleria econòmica en una Conselleria de Governació del món rural. Es produeix, per tant, una interferència administrativa entre les competències dels ajuntaments i les competències de les mateixes cambres agràries, i s'entra —i, si no, el temps ens ho dirà— en la bona solució que es podria donar a la llei d'administració o divisió territorial de Catalunya. Fixin-se vostès que es creen uns organismes que són representants o defensors d'interessos agraris d'un sector de molts municipis on els pagesos són majoritaris. Per entendre'ns : es

dota un determinat sector social d'un organisme per gestionar i per ser representant dels seus interessos, mentre que l'ajuntament és una institució representant dels interessos generals de tots els habitants del municipi. Senyores i senyors Diputats, si resulta que tenim cambres agràries locals, cambres agràries comarcals, cambres agràries supracomarcals, el dia que s'hagi de fer la llei de la divisió territorial de Catalunya, coincideixen aquests organismes amb els possibles ens locals que es vulguin crear per aquesta Cambra..., i la competència es fa també en els mateixos nivells, una competència que —si no, al temps : se n'adonaran perfectament— interferirà amb una bona sortida per a la llei d'administració i divisió territorial de Catalunya. Es pot dir, senyores i senyors Diputats, que no són pròpies de les cambres agràries —i està previst en la Llei, en l'article 4— totes aquelles competències que estiguin donades per llei als ajuntaments. I, aleshores, nosaltres ens preguntem per què no es pot acceptar aquesta esmena, que el que diu és que «les activitats i serveis de les extingides cambres professionals agràries, concurrents amb les que puguin prestar els ajuntaments en l'exercici de les seves competències pròpies, es realitzaran i prestaran per aquests, subrogant-se en la titularitat dels béns i drets afectats, a aquestes finalitats»; només se'ns pot dir : «perquè, evidentment, no es dissol cap cambra agrària i es mantenen.» Però sí que es podia haver buscat una reacció molt més clara, perquè que es digui que no són pròpies no vol dir que no puguin ser exercides. Perquè ho poden ser o bé per la inèrcia que s'ha produït durant molts anys d'exercici i utilització d'unes competències que corresponien als ajuntaments o pot ser, simplement, perquè l'ajuntament no vulgui entrar en un conflicte municipal en recuperar competències que li corresponen —però que, evidentment, seria trencar la convivència d'un poble—, recuperar, per exemple, les competències sobre el vedat, sobre els camins rurals, o sobre un llarg etcètera. Els podria donar tot un conjunt de raons i explicacions. Els petits municipis, en les àrees rurals, estan en crisi. Tots aquells senyors i senyores Diputats que pertanyen a les comarques saben que un petit municipi està vivint una gran crisi. Primer, perquè

té una crisi demogràfica dels habitants que hi viuen; la població està envellida, en molts casos, i una població, a més a més, doncs, en crisi econòmica. I, en segon lloc, perquè molts dels seus ciutadans han marxat lluny dels mateixos pobles. I, per un altre cantó, perquè no disposen dels mitjans econòmics, tècnics i humans per poder donar els serveis mínims que han de donar —representant com representen i prestadors de serveis com són— al conjunt de ciutadans del municipi. Estan en crisi i ho seguiran estant, per exemple, si es manté una de les causes per les quals aquests ajuntaments estan en crisi; perquè es divideixen i s'atomitzen les competències que podrien complir i exercir amb la presència d'unes cambres agràries que els fan la competència, també en fons públics, i atomitzen i divideixen els fons, els mitjans, les possibilitats, els potencials humans, etcètera, d'aquell municipi. Això, senyores i senyors Diputats, quan els membres que estiguin en la junta de la cambra agrària o els membres que hagin guanyat unes eleccions a l'ajuntament no estiguin enfrontats, que també és possible, perquè llavors no solament dividim, sinó que aleshores el que fem és destrossar. Permetin-me, senyores i senyors Diputats, que els digui que això que nosaltres proposem és una cosa que està funcionant a Europa, en molts països d'Europa. Podríem citar, per exemple, les polítiques de desenvolupament a Itàlia o, per exemple, tota la política contractual francesa, que permet realitzar polítiques microlocals que permeten una millora de la renda dels beneficis socials i de qualsevulla tipus d'uns habitants del municipi. Però, senyores i senyors Diputats, vostès em poden dir que les cambres agràries no competeixen amb els ajuntaments. Aquells Diputats que pertanyen al món rural saben que el nombre de conflictes que existeixen en aquests moments entre cambra agrària i municipi, en molts dels pobles rurals d'aquest país, són enormes en quantitat i en importància; en un municipi és per la cambra agrària, en un altre, pels camins rurals, en un altre, per un problema de desguassos, en un altre, per una altra qüestió, però, pràcticament, aquest és un fet que es dona en tot el territori del nostre país. Però, com que nosaltres tenim la seguretat que, havent ja votat totes les esmenes que feien referència a la desaparició de les cambres agràries locals, aquesta esmena no tindria sentit, ni tan sols votar-la, per això la retirem. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? No? Està retirada. Bé, gràcies. Aleshores, passem a l'esmena 80, o s'ha considerat defensada ja, també?

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, agrupar les esmenes número 80 i número 81, perquè fan referència fonamentalment al mateix tema. L'esmena número 80, d'una nova transitòria, com la 81, diu que : «El patrimoni, els béns i els drets propietat de les extingides cambres professionals agràries incautades per l'Estat i tramès en el seu dia a les Hermandades Sindicales del Campo o a Falange Española Tradicional y de las JONS, procedents de cooperatives i altres entitats agràries no dependents orgànicament de partits polítics o sindicats, es retornaran als seus antics socis, en el seu defecte als seus hereus i, en el seu defecte, als veïns del municipi on estiguin situats i que vulguin contribuir a les finalitats de les entitats cooperatives o associatives que lliurement es constitueixin de conformitat amb la Disposició transitòria cinquena.» Això seria possible si s'haguessin acceptat les esmenes de dissolució de les cambres agràries locals. Ara, no

acceptant-se això, és molt més complicat i molt més difícil. La LPA permet que es puguin dissoldre per una llei de Catalunya —perquè tenim competència sobre cambres agràries— les cambres agràries locals i, per tant, que el seu patrimoni quedi vacant; i, en quedar vacant, no hi ha cap problema de tipus legal perquè es pugui donar la solució que nosaltres proposem : o que retorni als seus antics propietats, i es faci justícia, o bé que es retorni als seus hereus, o bé que aquells veïns del poble que vulguin donar la finalitat per a la qual va ser creat aquell patrimoni ho vulguin fer.

Però, també per una altra qüestió, és necessari donar una solució a aquest patrimoni. Hi ha molts casos a Catalunya que en aquests moments són les cambres agràries les qui gestionen el patrimoni incautat, que aquest patrimoni..., en molts casos per mala gestió, mala gestió que, evidentment, jo en puc parlar; i, a més, no solament mala gestió, sinó que —com jo ja deia ahir— corrupteles, illegalitats, irregularitats, etcètera. En puc parlar gràcies que l'administració al nivell de l'Estat ha canviat i avui hi ha uns governants que exigeixen claredat i transparència a aquells organismes que tenen una dependència orgànica dels poders públics, i perquè, a més a més, s'exerceix com cal, això. Però, en alguns d'aquests patrimonis, en alguns d'aquests patrimonis, com per exemple a Santmenat, per una mala gestió, per posar un petit exemple, per una mala gestió de la cambra agrària que en aquests moments està utilitzant un patrimoni incautat resulta que tota una sèrie d'entitats cíviques importantíssimes, com per exemple la Coral de Santmenat, es veuen abocades a la possibilitat de perdre el local que utilitzen, el centre cívic i social que utilitzen, perquè per la mala administració de la cambra agrària s'ha de subhastar els béns, d'aquell patrimoni que teòricament és la cambra agrària, perquè no tenen tot un conjunt de diners que per la claredat comptable haurien de tenir.

Senyores i senyors Diputats, l'esmena 81 fa referència —i permetin-me que els la llegeixi, abusant de la seva paciència— que : «La Generalitat de Catalunya es subrogarà en el patrimoni vacant un cop realitzades les atribucions previstes en les Disposicions transitòries d'aquesta Llei. Els béns i els drets així adquirits hauran d'aplicar-se a les mateixes finalitats i serveis per a les quals es varen constituir, tenint en compte que les organitzacions professionals agràries que hagin obtingut representació en els òrgans de govern de les cambres professionals agràries comarcals», que nosaltres proposàvem, «podran utilitzar en igualtat de condicions els locals i el patrimoni mobiliari afecte a les Corporacions extingides, prèvia sol·licitud al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que l'atorgarà sempre que les circumstàncies funcionals de la destinació d'aquests béns ho permetin.» I no, com preveu la Llei en aquests moments, que els sindicats podran utilitzar o no les oficines de les cambres agràries o els locals de les cambres agràries si els membres de la cambra agrària ho volen. Senyores i senyors Diputats, es pot dir que el patrimoni que han fet els pagesos, aquest no és l'incautat, que han anat pagant tots els pagesos, passa a la Generalitat. Però no és així. D'aquesta manera, el que fa és passar a la Generalitat per ser reutilitzat i posat a disposició dels mateixos pagesos, però per a uns fins molt més adients i que ells mateixos puguin triar en un determinat nivell. I, per tant, no es pot dir que el que nosaltres pretenem amb aquesta esmena és prendre un patrimoni pagat pels pagesos i

i donar-lo a la Generalitat, sinó que el que pretenem és que sigui la Generalitat que un patrimoni que en aquests moments és propietat de tots els pagesos, sigui retornat als mateixos pagesos, però amb finalitats més adients de les que en aquests moments està utilitzant. Per tant, senyores i senyors Diputats, també, com en les anteriors esmenes, com que no hi ha possibilitat d'aplicar aquestes dues esmenes, perquè hi haurà cambres agràries locals, no es poden subrogar els patrimonis de les cambres agràries locals, i, per tant, no queda vacant aquest patrimoni, i, per tant, no es pot retornar als antics propietaris, i, per un altre cantó, resulta que tampoc no poden ser subrogades per les cambres agràries comarcals al patrimoni de les locals, i, per tant, no poden passar a la Generalitat de Catalunya, també retiro aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores ens trobem que ja podem passar a les Disposicions finals primera i segona, que no tenen esmenes i que, per tant, podem votar tot seguit segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per les Disposicions finals primera i segona, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Els qui hi estan en contra? Els qui s'abstenen?

Aquestes Disposicions finals primera i segona han estat aprovades, segons el text del Dictamen, per 62 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció. Per inadvertència de la Presidència havíem deixat sense votar el text del Dictamen de la Disposició derogatòria, que és el que ara anem a sotmetre a la consideració de la Cambra.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a la Disposició derogatòria, que es posin de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

La Disposició derogatòria, segons el text del Dictamen, ha estat aprovada per 62 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'Exposició de motius, que té tres esmenes, una de general, perquè és de supressió —82—, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i les altres dues, que són parcials, relatives al sisè paràgraf, esmena 83, del Grup Popular, i la 84, al setè paràgraf, d'Esquerra Republicana de Catalunya. La 83 sembla decaiguda. (Pausa.) L'Illustre Diputat senyor Maties Vives té la paraula per a defensar la primera d'aquestes esmenes.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament, per demanar la supressió de l'Exposició de motius del text del Projecte de Llei, en la mesura que si alguna funció té una exposició de motius o una introducció en un text legal és segurament la de, en certa manera, començar a interpretar, fer una primera interpretació de temes que després estan continguts en l'articulat de la mateixa Llei. Des d'aquest punt de vista nosaltres entenem que aquesta Exposició de motius és inacceptable, absolutament inacceptable, en la mesura que té elements confusionaris, té elements que no són certs —per no utilitzar una altra expressió—, té elements que, si més no, poden induir a confusió evident a qualsevol lector d'aquesta disposició legal que avui anem a aprovar. Comença dient l'Exposició de motius, paràgraf segon, diu : «Per aquesta raó, de conformitat amb el que estableixen els articles 9 i 12 de l'Estatut de Catalunya, i» —subratllo— «tot considerant l'oportunitat que significa la promulgació del Decret de traspàs dels serveis corresponents a les cambres agràries...» Bé, escoltin, aquest traspàs de serveis no s'ha produït, i estem aprovant una

lleï que diu que tot considerant l'oportunitat que significa la promulgació d'un decret que no s'ha promulgat. És evident que això és, com a mínim, inexacte, per no dir fals, per no dir absolutament i rotundament fals. Per tant, no es pot afirmar que anem a aprovar una lleï tot considerant l'oportunitat que significa la promulgació d'un decret que no s'ha promulgat ni sabem quan es promulgarà, i a la millor és previsible que no s'arribi a promulgar mai. Per tant... O, almenys, mai en l'actual legislatura, en l'actual legislatura de Madrid. A continuació, continua dient que «es dicta aquesta Llei que té per finalitat essencial de racionalitzar l'estructura, d'aclarir les funcions, de garantir el funcionament democràtic i eficaç de les cambres professionals agràries, des d'una concepció nacional». Bé, nosaltres entenem que de concepció nacional res, que del que es tracta és d'un pur i simple continuisme, que es tracta del manteniment de les cambres, que es tracta de reforçar-ne encara el caràcter d'organismes, diguem-ne, vinculats a les funcions que ja estaven realitzant fins ara, molt més reforçades per aquest text de Projecte de Llei. Per tant, concepció nacional d'aquest Projecte, ni cinc, ni cinc, pur i simple continuisme. Continua dient l'Exposició de motius : «Per aquest motiu la Llei preveu, d'una part, la lògica reducció del nombre de cambres locals mitjançant l'agrupació...», etcètera. Això és fals, és a dir, estableix un procés d'agrupació de cambres locals, però, evidentment, no parteix de la base que s'hagi de fer una reducció d'aquestes cambres i que aquesta sigui lògica, i es van donar ahir suficients arguments, es van donar ahir a bastament arguments per desmuntar aquesta tesi i per argumentar el fet que persistiran les cambres agràries locals, i que, a partir d'aquesta Llei, és molt difícil que es produeixi aquest procés voluntari d'agrupació de cambres locals, per constituir-ne de comarcals. A continuació diu que «la Llei defineix les cambres professionals agràries i determina la separació necessària de les activitats econòmiques, mitjançant la conversió en cooperatives». Però, és clar, és que en un altre article els diu que «les cambres agràries poden fomentar totes les activitats, serveis i entitats que serveixin als interessos generals dels seus afiliats». Òbviament, feta la lleï, feta la trampa, per una banda es diu «no podem fer activitats mercantils», per altra banda, es diu «podran fomentar tot tipus d'activitats mercantils encara que no els realitzin elles». Evidentment, és, si més no, curiós, equívoc, per no dir expressions més sonores que, en qualsevol cas, voldria estalviar-me. Diu, més avall, que es garanteix l'autonomia, l'autonomia de funcionament de cada cambra. Bé, amb una Llei que hem aprovat, fins i tot els enviarem a cada cambra un model d'estatuts per tal que se'l puguin copiar, vostès m'explicaran, si poden, quin és el nivell d'autonomia de cada cambra local, en relació amb el text del Projecte de Llei que anem a aprovar. Finalment, diu : «La Llei estableix la necessitat d'integració a les cambres professionals agràries de tots els professionals del sector.» Mirin, Dictamen del Consell Consultiu en mà, si més no, hi ha dubtes sobre aquesta obligatorietat de l'afiliació, dubtes que m'imagino que algun o altre pagès plantejarà al seu moment per via judicial, i seran els jutjats qui ho hauran d'aclarir. I de nou ens podríem trobar amb la paradoxa que un jutjat de Catalunya hagués de sentenciar contra una disposició d'un text legal aprovat per aquesta Cambra, cosa que, si més no, el que faria fóra desmerèixer aquell qui ha presentat el Projecte de Llei al Parlament de Cata-

lunya. Per totes aquestes raons, nosaltres considerem que el millor que es pot fer amb aquesta Exposició de motius és suprimir-la, i és en funció d'això que hem presentat una esmena a tot el text de l'Exposició de motius, demanant-ne la supressió.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Grau.

El Sr. GRAU : Senyor President, senyores i senyors Diputats, considerem que gairebé a totes les lleis és bo que hi hagi una exposició de motius, i encara més en una llei com aquesta, que ja se sabia que havia de provocar fortes discussions. Considerem que l'Exposició de motius planteja amb tota claredat i sinceritat les raons que justifiquen la Llei, les finalitats que s'hi volen assolir i els criteris adoptats per solucionar sincerament els problemes que la Llei comporta. Sobre els traspassos a què s'ha referit l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives, s'ha de tenir present que hi ha una constància formal, hi ha un acord formal sobre els traspassos, i a més a més que, en el text que estem aprovant, l'entrada en vigor, segons la Disposició final segona, es produirà l'endemà de publicar-se el Decret de traspassos en el Diari Oficial de l'Estat. Per tant, no hi ha contradicció entre l'Exposició de motius i el contingut de la Llei. Ens parla, altra vegada, hem tornat a sentir avui, recordant el que vam parlar ahir durant tot el dia, del tema del continuisme. Nosaltres plantejem una llei que pretén que les coses no continuïn com estan fins ara, plantejem una llei que el que pretén és transformar la situació actual i no fer la Llei, ho repetim una vegada més, és fer continuisme. Sí que hi ha una concepció nacional darrere la presentació d'aquesta Llei, perquè es tracta d'establir mecanismes d'articulació del sector agrari, que tradicionalment és un sector faltat d'aquests llocs de retrobament i de mecanismes d'articulació per la seva dispersió en l'espai, per la baixa densitat de població, i és un fet que ja s'analitzava en el segle passat, com vam poder parlar ahir. Fomentar activitats que poden fomentar les cambres no és realitzar-les, i això no és un concepte equívoc. Si l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives vol dir que és equívoc està en la seva llibertat de dir-ho, per a nosaltres no ho és, i, per tant, l'Exposició de motius en aquest aspecte és correcta. Sobre l'autonomia de les cambres, dir que, perquè es facilitaran uns models d'estatuts, que lliurement poden acceptar o no, no hi haurà autonomia a les cambres és forçar molt les coses, més quan aquesta qüestió de facilitar un model dels estatuts és una esmena que nosaltres hem acceptat, però que inicialment no formava part de la nostra concepció. És a dir, no hi ha cap intencionalitat a facilitar un model d'estatuts, si el volen. Si hi ha dubtes sobre la constitucionalitat, altra vegada, de l'obligatorietat de l'afiliació, doncs bé, ja ho veurem. Vostè diu que ja ho veurem, doncs ja ho veurem. Avui s'està tornant a parlar de corrupteles, de nepotisme, de mala gestió, repetint els termes emprats en el debat d'ahir, però cal recordar que les cambres agràries actuals depenen encara del Govern de Madrid, del PSOE. Per tant, si hi ha corrupteles, nepotisme i mala gestió, és a qui és responsable de la gestió actual de les cambres que se li ha de dir, però no a nosaltres, que no tenim competències i que no ens les volen donar. A més, nosaltres pensem que, amb l'aprovació d'aquesta Llei que avui aprovem, aquestes coses no passarien. Aquí se'ns ha dit, se'ns ha parlat que aquells Diputats que pertanyen al món rural saben una sèrie de coses. Cada vegada que

vinc aquí al Parlament jo faig dos-cents quilòmetres i, per tant, crec que també visc en el món rural. En el món rural que jo visc no es va considerar encertat el boicot a les cambres agràries del 1980, per tant, jo puc tornar al meu poble molt tranquil. I les forces democràtiques s'hi van presentar, a les eleccions. Les coses van anar bé, no hi ha conflictes amb l'ajuntament, i, és més, el president de la cambra agrària local del meu poble era candidat a les eleccions al Parlament de Catalunya pel PSC-PSOE. Coses de la vida. (*Rialles.*) Si les cambres... Que les cambres eren ajuntaments paral·lels? Mare de Déu, aquest és un argument que no té gaire sentit. Que la Conselleria d'Agricultura serà una Conselleria de Governació? Quines atribucions té la Conselleria d'Agricultura sobre les cambres? La tutela que hi ha sobre una corporació de dret públic. Quina governació permet això? És que tindrà la policia a les seves mans, la Conselleria d'Agricultura? Això és forçar molt els termes. (*Remor de veus.*) Contraposar ajuntaments... Sí, no crec que tingui la policia a les seves mans, entre altres coses perquè no crec que des de Madrid facin fàcilment el traspàs, sobre Governació. (*Remor de veus.*) Contraposar ajuntaments i cambres, quin sentit té? És que hi ha una guerra en el camp català, entre els ajuntaments i les cambres? Què vol dir que les cambres interferiran en la divisió territorial? És desorbitar la qüestió. Sobre els petits municipis. Les cambres faran la competència als petits municipis? De quina llei parlem? És a dir, estem fent una llei que exigeix, perquè puguin sobreviure les cambres, que puguin prestar un mínim de serveis, i, per tant, quines cambres desapareixeran, quines seran les cambres que deixaran de funcionar? Les dels petits municipis. Com es pot argumentar que aquestes cambres que aprovem avui entraran en conflicte amb els petits municipis, si són les cambres dels petits municipis les que desapareixen en aquesta Llei? O és que no parlem de la mateixa Llei? (*Remor de veus i rialles.*) Aquí hi ha una qüestió que cal tenir present, per sort, per sort. Sí, sí, per sort, mira, sí. (*Rialles i remor de veus.*) Cadascú té la seva tècnica parlamentària (*Rialles.*) Per sort, la llei que s'aplicarà és la Llei que avui aprovem, no la llei que vostès diuen que avui aprovem, que són dues coses bastant diferents. Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, anem a sotmetre a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena 82, a l'Exposició de motius, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin en contra? Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció. Quant a les altres dues esmenes, aquesta Presidència ha entès que han quedat decaigudes, però voldria conèixer el parer dels titulars... Bé, gràcies. Aleshores, podem ja passar a la votació del text del Dictamen per a l'Exposició de motius.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'Exposició de motius, ha estat aprovat per 56 vots a favor, 29 en contra i 4 abstencions. Ara, cal, encara, per coronar la nostra tasca, votar el títol del Projecte de Llei i els subtítols que no han estat objecte de votació.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquestes

indicacions que acabo de fer, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

El títol i els subtítols que no havien estat votats, han estat aprovats per 64 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Acabada aquesta discussió, aquesta Presidència ofereix la paraula als Grups que vulguin fer explicació de vot. L'Illustre Diputat senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, per evitar entrar en la carrera de a veure qui parla l'últim, he demanat la paraula per parlar primer. El nostre Grup parlamentari ha votat, com s'ha pogut veure al llarg del debat del Dictamen, en contra de la totalitat de tots els seus articles, en contra de la seva Exposició de motius, en contra del títol de la Llei i dels títols dels capítols, i, per tant, des d'aquí es desprèn un vot contrari, absolutament i radicalment contrari, a la totalitat del Projecte de Llei. En contra d'això, hem presentat tres esmenes a la totalitat amb deu arguments —no tots ells contestats— per tal de rebutjar el Projecte de Llei; amb vint-i-tres preguntes que s'han quedat totes elles sense resposta en aquesta Cambra, oferint una possibilitat d'estructuració diferent —que no ha estat contestada per ningú— del camp català, i ridiculitzant les cambres que vostès han aprovat amb una comparació estadística país per país de tots els països de l'Europa occidental. Ridiculitzant les seves cambres, ridiculitzant les seves cambres. I ens reiterem ara i aquí en aquest vot contrari, a partir de la inoportunitat del moment en què s'ha presentat aquest Projecte de Llei, i voldríem afegir —per adornar-ho— als arguments que ja hem donat al llarg del debat, un de nou, l'opinió d'una persona autoritzada de Catalunya, pronunciada en la clausura de la Fira de Sant Miquel, de Lleida, quan diu : «També es va tractar el tema del problema de les cambres agràries. Quan es va esmentar aquest tema, a la sala de sessions, que estava plena de públic, va aparèixer al final d'aquesta una pancarta protestant per les esmentades cambres. El President Pujol va dir que encara no té els traspassos d'aquestes entitats, i que serà llavors, quan tinguin els traspassos, “quan s'adoptarà una solució, quan es portarà el tema al Parlament”. » Paraules del President Pujol, no d'aquest Diputat, no de cap altre Diputat d'aquesta Cambra : inoportunitat del moment de presentació. Calia esperar el Decret de traspàs per portar el text del Projecte de Llei a aquest Parlament, si més no avalant les tesis del Dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, del novembre del 1980. Hem votat en contra de tot el text de l'articulat en la mesura que entenem que continuen havent-hi temes poc clars en aquest. L'obligatorietat en l'afiliació, la no-necessitat de subjecció a les bases de l'article 149.1.18 de la Constitució, entre d'altres; dictamen del Consell Consultiu de fa relativament pocs dies, avalen l'existència d'aquests temes poc clars que feien, si més no, necessària la necessitat —valgui la redundància— d'una major reflexió sobre el text del Projecte de Llei que acabem d'aprovar. Hem votat en contra de tot l'articulat, en la mesura que aquest Projecte de Llei, ara Llei, suposa l'intent de creació a Catalunya d'un moviment agrari únic contra els sindicats, i ho diem amb tota la rotunditat que s'escau en una explicació de vot. És l'intent de crear —i no estic parlant de verticalisme— des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, un moviment agrari únic contra els sindicats. És l'intent de crear la versió rural de les oficines del malestar del senyor Miró i Ardèvol. És

l'intent de crear aquestes oficines en el camp català, i tindran la mateixa fi que van tenir les oficines del benestar, creades en l'àmbit estrictament urbà. És un text de Projecte de Llei que ridiculitza Catalunya davant d'Europa, i, ho repetim un cop més, que Europa no pot acceptar-nos amb aquest text de Projecte de Llei, amb aquesta Llei de Cambres Agràries.

En definitiva, senyor President, senyores i senyors Diputats, hem votat contra la totalitat del text del Projecte de Llei, hem votat a favor de les esmenes que creiem que responien a la filosofia que des del PSU hem vingut defensant en relació amb aquest tema, i estem en condicions d'afirmar que la Llei aprovada és una mala Llei, una Llei que dubtem que arribi a aplicar-se, una Llei que, afortunadament, troba resposta en aquella expressió que diu que no cedeixi a l'esperança, més o menys acorralada, perquè amb un vot no es modifica quasi bé mai res. I el camp català s'encarregarà d'això a partir d'aquest eslògan que ha fet fortuna, i que jo crec que es podria reproduir al final d'aquest debat, de : visca la terra, fora el mal govern, i que cadascú s'apliqui a si mateix allò que li correspongui.

El Sr. PRESIDENT : Per alguna altra explicació de vot? Hi ha alguna altra explicació de vot? El senyor Torres. L'Illustre Diputat d'Esquerra Republicana, senyor Víctor Torres, té la paraula.

El Sr. TORRES : Honorable President, senyores i senyors Diputats, ens és molt difícil de ser optimista quant al futur de la Llei que acabem d'aprovar. Per una part, la seva mateixa substantivitat és lluny de ser satisfactòria, per a nosaltres, car ens ve en certa manera i en certa mesura imposada per una llei antiautonòmica i que, per altra part, introdueix criteris d'obligatorietat i de constrenyiment, que al nostre judici, i malgrat tot el que s'ha dit, estan renyits amb l'oportunitat política. Ara per ara —ara ho recordava el Diputat Maties Vives—, les transferències de cambres agràries encara no estan ultimades. I aquest fet ens posa en una situació de permanent interinitat, car la mateixa Llei, en la seva Disposició final segona —que vostès recorden—, ens diu que no entrarà en vigor fins que surti al BOE el decret de transferència corresponent, decret que, com vostès saben, l'estem esperant fa cinc anys. A veure si amb el nou Ministre tenim una mica més de sort. Voldríem reconèixer que tot no és negatiu. A partir d'ara, les cambres ja no estaran sota la dependència de l'Estat, sinó de la Generalitat, i això creiem que és positiu. Des del primer avantprojecte fins al text definitiu, s'han introduït millores considerables, com, per exemple, la interdicció en tot cas d'exercir activitats mercantils o comercials, directes o indirectes, i la prohibició absoluta d'interferir aquelles tasques que són pròpies dels ajuntaments, i em permeto recordar que aquestes dues esmenes varen ser suggerides i aprovades per Esquerra Republicana de Catalunya. Desapareixen les cambres provincials, i això és, per a nosaltres, de signe positiu. En canvi, sorgeixen les cambres comarcals, amb les quals veuríem horitzons esperançadors si aquesta Llei no s'hagués limitat a considerar-les com un simple pont, com un enllaç entre els organismes locals i la Federació Nacional de Cambres, sinó que haurien d'haver estat considerades com els veritables eixos vertebradors, recolzant-se en aquesta realitat natural del nostre país que són les comarques. La Disposició transitòria sisena preveu uns dispositius, que jo qualificaria d'emergència, per al cas que les estructures aprovades no funcionin. Creiem que és bo que aquests disposi-

tius hagin estat previstos, i nosaltres desitgem que es posin en pràctica, a ple rendiment i al més aviat possible, per tal d'encaminar-nos a una reducció progressiva de les cambres locals —que haurien de desaparèixer— i a una potenciació de les cambres comarcals, en mans de les quals reposen les esperances de la majoria d'aquesta Cambra. Hem votat afirmativament, però sense cap entusiasme, aquells articles que són una simple translació de la legislació estatal. I també hem votat favorablement, naturalment, aquells articles que han recollit esmenes del nostre Grup parlamentari. En canvi, hem votat en contra del text del Dictamen en tot allò que es contraposa a la nostra filosofia liberal, i en particular als articles 12 i 19, que són probablement, els més importants de la Llei. I també hem volgut, amb un vot negatiu a l'Exposició de motius, deixar testimoni de la nostra disconformitat amb unes motivacions que per posar-les en pràctica han de recolzar-se en l'obligatorietat d'integració, i en el constrenyiment de les cotitzacions. Ja tenim cambres agràries, o, millor dit, ja tenim Llei de Cambres Professionals Agràries, perquè, tal com van les coses, no sabem quan recuperarem la nostra competència en aquesta matèria. Alguns se'n felicitaran, d'altres exterioritzaran el seu disgust, molts romandran indiferents. Per la nostra part, no ens felicitem per l'aprovació d'aquesta Llei, perquè ens temem que el seu articulat no contribuirà a apaivagar una vella querella al camp, i, per altra part, ens temem que no aportarà gran cosa positiva als importants problemes que té plantejats l'agricultura catalana. Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat senyor Ayguadé té la paraula per a fer la seva explicació de vot.

El Sr. AYGUADÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, al llarg i a l'ample d'aquest debat s'han anat donant tota una sèrie d'arguments, el conjunt dels quals crec que han demostrat fefaentment que la Llei presentada pel Govern no respon, ni de bon tros, al que és necessari en l'agricultura catalana. No respon a la voluntat europeista de Catalunya; no respon al prestigi democràtic de Catalunya. Tornar a fer èmfasi aquí sobre aquests extrems em sembla que seria inútil i obvi, ja que ho hem anat fent al llarg d'hores i hores de debat. Però durant aquest, hem pogut veure tots plegats com el Grup de Convergència i Unió i el representant del Govern, del Consell Executiu, han provat de desviar l'atenció cap a un altre aspecte, cap a un altre nivell, el tema de les cambres agràries. Ha estat una constant en aquest debat l'intent del Consell Executiu i del Grup de Convergència i Unió d'anar dient : hi ha cambres agràries i nosaltres presentem la Llei de Cambres Agràries perquè hi ha LPA, i els culpables de la LPA és el PSOE. Miri, hi ha LPA, i un article de la LPA preveu que hi hagi cambres agràries en tot el territori, i, per tant, també a Catalunya, però és fals, i és donar absolutament la volta a la realitat jurídica, en el marc jurídic espanyol, que hàgim de tenir les cambres agràries que vostès creen —i que han creat per votació d'aquest Parlament— en el Projecte de Llei. És fals que hi hagi d'haver cambres agràries locals, com és fals que n'hi hagi d'haver d'enquadrament obligatori, amb la utilització de la via de constrenyiment per al cobrament de les quotes i les derrames i un llarg etcètera i, a més a més, hi pot haver —com nosaltres hem anat dient— una sola cambra agrària a Catalunya, que serveixi només per a unes determinades funcions i, fonamentalment,

per aconseguir mesurar la representativitat sindical en el nostre país. I la LPA queda absolutament garantida en el seu compliment, i no vulnerada. Però ha estat una opció política del Consell Executiu buscar, amb una filosofia que tots hem d'oblidar, l'argument per fer i per aprovar aquest Projecte de Llei : un projecte de llei, com hem anat repetint durant tot aquest debat, que vulnera tot un conjunt d'àmbits administratius i representatius del nostre país. S'ha anat dient, donant la volta sempre a totes aquestes qüestions, que el Govern de Madrid és qui manté les cambres agràries; el Govern de Madrid encara no ha legislat sobre cambres agràries i li queda un temps per fer-ho; el Govern de Madrid, com ja vaig explicar, ha —i tenia l'obligació de fer-ho— de realitzar amb coneixement quina era la situació i quin havia de ser el destí dels serveis de les cambres agràries. Es complirà, segurament, perquè així ho ha dit, un objectiu i una proposta del programa de govern, però, senyores i senyors Diputats, a vostès no els obligava ningú a presentar un projecte de llei de creació de les cambres agràries que, amb aquesta Llei, acabem de crear. Vostès han fet aquesta opció política, l'opció política. Senyores i senyors Diputats, m'he referit al llarg de tot aquest debat que les cambres agràries que la Generalitat de Catalunya heretarà en el moment que aquesta Llei entri en vigència són unes cambres agràries que estan vinculades i lligades amb mala gestió, amb corrupció, amb corrupteles, amb illegalitat, amb irregularitats i un llarg etcètera, que és i correspon a l'IRA d'acabar amb aquestes irregularitats, i ho està fent, però sàpiguen vostès, senyores i senyors Diputats, que és innat de la mateixa estructura d'aquests organismes, les qüestions que jo he anat dient, i s'aniran reproduint mentre hi hagi cambres agràries, governi qui governi; governi qui governi. El que passa és que vostès les mantenen; vostès ens tradueixen el nom de «cámaras agrarias» pel de «cambres agràries»; vostès els acaben de donar el timbre de la legalitat catalana; vostès han convertit uns organismes estranys a la nostra terra i al nostre país en uns organismes propis. Podria citar paraules de la Generalitat republicana en la qual parlaven claríssimament que ni les cambres agràries locals, ni les cambres agràries provincials, ni cap tipus de cambra agrària era adient amb el nostre país...

S'ha intentat, durant el debat, argumentar que els pagesos volen cambres agràries, amb una enquesta que no manté el més mínim rigor, com alguns sindicats han denunciat com a «enquesta tupinada», perquè als enquestadors els acompanyaven a fer les enquestes en alguns llocs els mateixos secretaris de les cambres agràries, i amb una pregunta parlamentària feta per aquest Diputat, encara no he pogut aclarir quant ha costat realitzar aquesta enquesta. Un enquesta que només ha estat feta a uns pocs pagesos de tot el territori de Catalunya, però que, evidentment, si algun dia ens n'assabentem —i és possible que sigui així—, veurem que ha costat milions.

Senyores i senyors Diputats, dir-los que, a la vegada, s'ha intentat argüir que aquestes cambres agràries que el Consell Executiu ens ha fet aprovar eren unes cambres agràries que els pagesos de Catalunya les volien perquè el Grup de Convergència i Unió, en la seva campanya electoral, no va parlar que dissoldria les cambres agràries i, d'aquesta manera, va rebre la victòria electoral. Se'ns diu que en la campanya electoral de l'anterior legislatura també no s'havia dit això i s'havien guanyat les eleccions. És fals! Perquè, en el programa de govern, o en

el programa electoral de Convergència i Unió, no hi havia cap esment, de les...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, Il·lustre orador, li haig de cridar l'atenció per aquesta desmesurada extensió de la seva intervenció. A més, no ha fet simplement l'explicació de vot, sinó altres coses.

El Sr. AYGUADÉ : Bé, acabo en un segon, senyor President. Només dir que és fals, perquè tothom sap que vostès van votar la dissolució de les cambres agràries en l'anterior legislatura. Si un programa de govern i un programa electoral, llavors, no diu que dissoldrà les cambres agràries de Catalunya, tots els pagesos de Catalunya, el que podien pensar, és que vostès les volien dissoldre. Això no m'ho podran negar ni vostès ni ningú. Senyor President, moltes gràcies; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Una altra explicació de vot? L'Il·lustre Diputat senyor Jaume Veray té la paraula.

El Sr. VERAY : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, per fer una mica l'explicació de vot del Grup Popular a la Llei de Cambres Professionals Agràries. Nosaltres varem presentar una esmena, com tots vostès saben, per a la continuïtat de les cambres provincials. No ens va ser acceptada, encara que el senyor Gavín, en la seva intervenció en contra de la meua posició, va dir que estava dins de la Constitució, que estava dins de l'Estatut, però que no s'acceptaven, i quan va enraonar d'una altra cosa, que va dir que podria ser que no ho fessin, de no acceptar, era pel nombre, perquè deia que augmentava el nombre. Home, sí, augmentava el nombre en quatre, i, si n'hi ha 860, augmentar-les en quatre, no arriba a un 5%, no crec que el nombre fos una cosa tan especial. Per això nosaltres hem votat sempre que sí al text del Dictamen i ens hem abtingut allà on enraonaven que hi havia d'haver les cambres provincials, i precisament ens hem abtingut i no hem votat en contra perquè ningú no es pogués pensar que nosaltres, amb un vot en contra, votàvem en contra que existissin les cambres professionals agràries, ja que el Grup Popular, no sols a Catalunya, sinó a la resta de l'Estat, està a favor que hi hagi les cambres agràries, com per exemple és amb la Llei que es va aprovar a Galícia, on nosaltres som el Govern de l'Autonomia.

No fa gaire dies que vaig llegir en una revista del camp català que deia : «Aquesta Llei de Cambres Agràries que es presenta al Parlament no és la Llei de Convergència, és la Llei del Conseller Miró». Jo no sé si és la Llei del Conseller Miró o no ho és; ell és qui l'ha presentada. De tota manera, llegint, en l'anterior legislatura, on jo no hi era, però llegint sessions plenàries i actuacions, potser sí que tindríem raó que aquesta Llei és la Llei del senyor Miró, perquè, mirin, en la sessió plenària número 9, del 2 d'octubre, el senyor Ribó, del PSUC, diu : «Nosaltres ens pronunciem per la immediata desaparició de les cambres agràries, i punt.» Han continuat en el seu punt. El senyor Vicens, d'Esquerra Republicana, diu : «Volem l'extinció de les cambres agràries.» Aquí, ja s'ha canviat. Després, si passem a la sessió plenària 65, en el debat sobre política agrària amb el senyor Carol, el senyor Corral, del Partit dels Comunistes de Catalunya, que avui no està representat en aquesta Cambra, diu : «Señor Carol, ¿no había espacio en dos horas y media para hablar de las cámaras agrarias? El PCC está por su disolución. ¿Y ustedes?» El senyor Torres també hi té una

intervenció, però, vaja, torna a dir el mateix que els d'Esquerra Republicana. El senyor Vives també parla del mateix, però jo, allà on vaig, que potser és una de les..., no la més grossa, però sí que és una mica forta, és la del senyor Parera, del Grup de Convergència i Unió, quan diu, en el segon punt que es presenta en la resolució, diu, parla d'una manca de voluntat política, és una mica fort, el que diu. Diu : «Mentida! Aquí hi ha una voluntat política ferma d'assolir traspàs, d'assolir també el traspàs de les cambres agràries, d'acord amb el que es va aprovar el 2 d'octubre de 1980, i dissoldre les cambres agràries.» Ja. Tot això, ara, s'ha canviat. Llavors, a mi em fa pensar que, potser sí que tenia raó aquella revista, quan deia que no era la Llei de Convergència i Unió, sinó que era la del senyor Miró, Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Llavors, jo, com representant del Grup Popular —sempre a favor de les cambres agràries—, haig de felicitar el senyor Miró Ardèvol perquè ha fet una cosa molt difícil : canviar una cosa. Això, allà, en aquell poble a què jo vaig moltes vegades, que es diu Calonge, quan hi ha una cosa molt difícil, diuen : «Vostè aconsegueix el més difícil que existeix : capgirar un mitjó sense treure-se'l », i vostè ho ha aconseguit, senyor Miró. (*Remor de veus, rialles i aplaudiments en un sector de la sala.*) Jo el felicito perquè ha presentat les cambres agràries; li hem donat suport, n'hi donarem, ara, l'única cosa que li demano és que, per favor, des del Consell Executiu de la Generalitat, potenciïn les cambres agràries, no les deixin, així com estan, una mica deixades de la Mare de Déu. (*Remor de veus i rialles.*) Potenciïn-les, ajudin que les cambres agràries funcionin; facin-les funcionar. Vostès tenen a l'abast la manera de fer-les funcionar; facin-les funcionar, que tirin endavant, que el camp català està en crisi i hem de mirar entre tots —i tindrà l'ajut del Grup Popular—, per tirar endavant i perquè el camp català sigui el que ha hagut de ser sempre : allà on hi ha la classe mitjana catalana, la burgesia del camp és la que va tirar endavant i tirarà endavant Catalunya i aquesta és la posició que ha tingut el Grup Popular. Moltes gràcies, senyor President, gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Una altra explicació de vot? L'Il·lustre Diputat senyor Gavín té la paraula per fer l'explicació de vot del seu Grup.

El Sr. GAVÍN : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, haig d'expressar a la fi d'aquest debat, en nom meu i del meu Grup parlamentari, la profunda satisfacció perquè hem estat capaços de resoldre bé, amb un sentit constructiu, amb visió modernitzadora, una qüestió cabdal per a la pagesia de Catalunya. Una qüestió que estava pendent després de quasi tres anys de Govern socialista, perquè cal recordar, ara i aquí, que el Govern socialista, malgrat les seves promeses, encara manté el sistema de cambres que en aquesta mateixa Cambra tant ha estat criticat. Algun Grup de l'oposició va dir des d'aquesta tribuna que el Govern i el Grup de Convergència i Unió va tancar les portes a tots els oferiments de diàleg per millorar el text del Projecte. Jo exposaré una sèrie de dades que podran donar llum a aquesta qüestió. En el debat de l'articulat del Projecte en Comissió, l'oposició, llevat de rares excepcions, ens va obsequiar amb el més subtil dels silencis, que van impedir, com és lògic, conèixer la seva amplitud d'arguments i la seva posició respecte del Projecte, fins al punt que, per part d'algun Grup, van ésser retirades un conjunt d'esmenes que el nostre havia decidit de votar favorablement i que

potser haurien aprofitat més les posicions. Amb tot i això, s'han acceptat o transaccionat el trenta per cent de les esmenes, i no han estat més per diverses raons. Una d'important, és que la majoria d'esmenes a l'articulat presentades responien al fraccionament de diversos textos alternatius amb contingut i estructura formal diferents, pel que deduïm que el fi d'aquestes esmenes no buscava tant millorar el Projecte, com permetre d'entrar en un debat dur, on l'important era aclarir posicions, en lloc de modificar seriosament el Projecte. Textos alternatius dels presentats amb propostes quin d'ells més original, que anaven des de plantejaments inconstitucionals, com la pretesa dissolució de les cambres, que fins i tot se n'ha tornat a parlar fa uns minuts, fins a sistemes de votació sense candidat, o propostes de finançament que podien portar a la fallida dels Presupostos públics de la Generalitat. Afirmo amb absoluta sinceritat que en excessives ocasions dos dels Grups d'aquesta Cambra han tingut una activitat que lamento. Han criticat, no el que la Llei diu, sinó el que ells han intentat fer que la Llei digués. S'han inventat una llei que poc té a veure amb la Llei que aquest Parlament ha aprovat. I aquí podríem posar molts exemples, com per exemple, el tema de les 860 cambres agràries locals, però no hi entraré. Des de la meua manca d'experiència, jo crec que aquest no és el mètode que es mereix el país i aquesta Cambra. Un Diputat d'aquesta mateixa Cambra ahir va expressar la voluntat de fugir de la demagògia, de la remembrança de situacions passades, inherents a la trajectòria històrica d'aquells organismes nascuts el 1890, que sense dubtes ha anat reflectint en el seu si les transformacions socials i polítiques del país. Jo li diria avui que això no ha aconseguit, ni ell ni d'altres Diputats d'aquesta Cambra, ans al contrari; l'ús d'expressions com «sindicalisme vertical», «caciquisme», «feudalisme», «corporativisme», etcètera, que han estat sortint durant al llarg de tot aquest debat, demostren que la càrrega emocional i el manteniment d'antics baluards els ha impedit d'adoptar una posició pragmàtica i realista, en fer, amb les cambres agràries, el que es pot fer, i que fa el Projecte: transformar-les, i transformar-les dintre del marc imposat per la legislació de l'Estat en forma de Ley del Proceso Autonómico. No oblidem que aquesta mateixa Llei és la que ha perpetuat l'existència de les cambres agràries per decisió del Govern de l'Estat, i particularment del partit que governa, aquí també representat. Responsables també de la situació de les cambres actuals, amb totes les seves anomalies, en la mesura en què és l'hora que legislin a pesar de les sovintejades promeses que se'n anat fent durant aquests tres anys de govern socialista, que es farien. Responsable és també de la congelació del traspàs de les cambres a la Generalitat de Catalunya, malgrat l'acord vinculant de la Comissió Mixta de l'any 80, i ratificat el 83. Ara ens trobem, finalment, amb una llei que, condicionada per la LPA, però al mateix temps respectuosa amb la Constitució i amb l'Estatut, afronta per fi la profunda transformació de les cambres, ara cambres professionals agràries. Respectuosa al mateix temps, malgrat les suspicàcies que a hores d'ara es mantenen, amb les competències dels ajuntaments i les funcions dels sindicats, tal com queda ratificat en el Dictamen del Consell Consultiu, sol·licitat per tres Grups d'aquesta Cambra. Una llei que, partint de la definició de corporacions de dret públic de caràcter professional a les cambres professionals agràries, fonamenta la seva transformació en tres aspectes fona-

mentals: la racionalització de la seva estructura, la clarificació de les seves funcions, i garantir un funcionament totalment democràtic. Per racionalitzar l'estructura de les cambres professionals agràries, s'apliquen una sèrie de mesures en la Llei, com són les següents: la reducció de l'excessiu nombre de cambres professionals agràries locals, mitjançant un procés d'agrupació en dues fases, una primera de fusió voluntària, i una segona, per decret.

La Llei crea les cambres comarcals com un futur sistema vertebrador de les cambres professionals agràries de Catalunya; elimina les provincials, i crea la Federació de Cambres Professionals Agràries de Catalunya, que és l'única amb facultat de relacionar-se amb organitzacions similars d'altres àmbits. El Projecte estableix un marc ampli de funcions que podran ser assolides per les cambres en funció de les seves característiques peculiars, i la voluntat dels seus membres expressada en els estatuts realitzats i votats democràticament per l'assemblea general de cada cambra. S'eliminen totes les funcions de caire mercantil o comercial per evitar la competència deslleial amb les cooperatives, i se'ls dona la denominació d'oficines públiques amb la possibilitat de prestar serveis de delegació de l'Administració. Al mateix temps, s'instaura el sufragi universal directe i secret per nomenar els seus representants, entenem que màxima interpretació d'un funcionament democràtic. Al mateix temps, també es dona la llibertat a cada cambra professional que els seus propis membres facin els seus estatuts amb les funcions i peculiaritats que creguin necessàries, en funció de les seves característiques. Per tant, una llei, la que hem aprovat avui —n'estem convençuts—, que és respectuosa amb la realitat del món rural, flexible i que pretén una adequació progressiva de la realitat actual a un nou esquema més operatiu i racional. És lliberal perquè dona la capacitat al món agrari d'autoregular els seus serveis, i, finalment, una llei antiburocràtica. Només em resta expressar, en nom del meu Grup, el convenciment que aquesta Llei obrirà noves perspectives al camp català, i que permetrà alliberar el sector d'antigues tensions, ja indesitjables. Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

Projecte de Llei d'Habilitació d'un Crèdit Extraordinari per als Serveis Públics de Radiodifusió i Televisió

El Sr. PRESIDENT: Bé, hem acabat ja, doncs, la nostra tasca en relació amb aquest Projecte de Llei, i podem passar al punt següent de l'ordre del dia, que és Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Habilitació d'un Crèdit Extraordinari per als Serveis Públics de Radiodifusió i Televisió i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple. Voldria informar que la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Pregunto si algun Honorable membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei... Pel que sembla no és així. Aleshores, també pregunto si algun Diputat ha estat encarregat per la Comissió per presentar el Dictamen... Sembla que tampoc és així, i en aquest cas, doncs, comença el debat del Projecte de Llei. Començarem per les esmenes a la totalitat, de les quals n'hi ha una, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per defensar aquesta esmena, tinc el gust de donar la paraula a

l'Il·lustre Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, em veig obligat a començar aquesta intervenció amb unes paraules que no tenia previstes, i és el fet greu, des del nostre punt de vista, que el Consell Executiu de la Generalitat i el Conseller d'Economia i Finances no faci una mínima presentació del Projecte de Llei que avui es posa a la consideració d'aquesta Cambra. I ho faig amb un to que no esperava fer, perquè ahir corria el rumor —cosa que sembla confirmar-se— que el Conseller d'Economia i Finances no volia i no s'atrevia a fer la presentació d'un projecte de llei que aquest mateix rumor qualificava d'impresentable. I, avui, es confirma aquest rumor. Jo diria que per responsabilitat davant de tots els ciutadans, per responsabilitat amb aquesta Cambra, per responsabilitat amb l'acció de Govern de la Generalitat, el senyor Conseller d'Economia, o bé ens explica aquest Projecte de Llei que avui tractarem de debatre i votar, o bé, si no està d'acord amb aquest Projecte de Llei però l'avalua, l'aprova en el Consell Executiu i el presenta aquí, demana la dimissió dels responsables en la Corporació, o ell mateix, si creu que aquest Projecte de Llei és inevitable i no hi està d'acord, dimiteix del Consell Executiu. Però el que no es pot fer, senyor President i senyores i senyors Diputats, és fer-nos debatre aquí un pressupost de 3.700 milions de pessetes que, al nostre entendre, té el propòsit d'amagar la desviació produïda en la despesa en inversions de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i no atrevir-se a presentar-lo davant la Cambra, com mínimament es deu de l'obligació dels membres del Consell Executiu en presentar un Projecte de Llei. Dit això, gairebé aquesta actitud poc tolerable —per expressar-ho d'una manera suau el que ens sembla l'actitud del Consell Executiu en aquests moments—, potser mereixeria que nosaltres també renunciéssim ja a fer defenses, perquè si el Consell Executiu no concedeix cap importància i no s'atreveix a presentar els seus propis projectes de llei, hem de ser nosaltres els que agafem la responsabilitat de fer conèixer al si de la Cambra i a tots els ciutadans en què s'utilitzen o mal utilitzen els diners de les seves butxaques. Dit això, amb un to que no era la meua intenció, però que confesso que la meua sorpresa no s'esgota amb aquestes paraules, passaré, senyor President, a fer les consideracions que crec oportunes fer a la nostra defensa de l'esmena a la totalitat a aquest Projecte de Llei, aclarint que l'orientació fonamental de la nostra esmena a la totalitat va dirigida a una precisió per superar una contradicció greu d'aquest Projecte de Llei amb anteriors lleis aprovades per aquesta Cambra. Per tant, no va adreçada a les possibilitats de futur, d'ampliació o millora que pugui necessitar la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, sinó a superar una contradicció flagrant amb altres lleis d'aquesta Cambra, al mateix temps que denunciar —i a intentar demostrar— que del que es tracta aquí és d'amagar amb un nou crèdit extraordinari una desviació produïda en les despeses d'inversió de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, a través dels diferents crèdits que aquesta Cambra ha anat aprovant. Recordo que en la matèria de ràdio-televisió, i pel que fa referència a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, hi ha hagut absolutament sempre unanimitat en aquesta Cambra. Avui, doncs, es trenca per primera vegada —davant d'un Projecte que no vol presentar el Consell Executiu— aquesta unanimitat, i parlarem, per tant, únicament d'inversions, que és el

que el Projecte de Llei ens proposa. Vull recordar que varem tenir en la Comissió de Control Parlamentari de Ràdio i Televisió oportunitat d'una sessió informativa amb gairebé totes les autoritats —va ser necessari que vinguessin totes les autoritats de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió perquè ens expliquessin els motius que informaven la necessitat d'aquest crèdit. I vull, en honor a la veritat, dir que la informació donada pel Subdirector de Televisió, de TV3, el senyor Ferrús, una informació detallada, professional, sobre necessitats de millora en el futur de la xarxa de ràdio-televisió, dels mitjans públics de la Generalitat, va ser, efectivament, una intervenció detallada i un informe professional. No així, gens ni mica així la resta de les informacions que se'ns van donar en el si d'aquella Comissió, i que avui comprem una mica millor. Per fer aquesta defensa, o consumir el torn d'aquesta esmena a la totalitat, em permetré explicar-los breument quins són els antecedents en què ens trobem. Els antecedents són els següents : el desembre del 82, aquesta Cambra aprova un crèdit extraordinari per a les inversions de xarxa, infraestructura i equipaments de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, un crèdit de 4.801 milions de pessetes, dins d'un programa conjunt que pujava 6.246 milions de pessetes, articulat en una primera fase en 4.801 milions de pessetes, i en una segona fase en 1.415 milions de pessetes. I deia la memòria d'aquest crèdit —aprovat el desembre del 82, és a dir, per fer-se efectiu a partir de l'any 83; estic parlant, per tant, de fa dos anys— : «El programa d'inversió s'articularà en dues fases, per tal de cobrir un canal de televisió de la Generalitat de Catalunya a tot el territori català...» etcètera. «La primera es realitzarà a la resta d'exercici i el semestre del 83, i la segona en el segon semestre del 83 i del 84. El pressupost total del programa per cobrir Catalunya amb una xarxa de radiodifusió, amb distinció dels cost dels centres de les fases preparades, és el següent... i la memòria que detalla, especificant que el cost total és 6.246 milions de programes. I aclareix la memòria, que explica aquestes partides : «En resum, el programa comportarà dues fases d'execució, la primera, per aquesta quantitat; la segona fase del programa es preveu que importi 1.445 milions de pessetes, i quedarà consignada en el pròxim exercici.» Posteriorment, 20 de febrer del 84, és a dir, estic parlant a un any i tres mesos, des de la data d'avui, o, dit d'una altra manera, a deu mesos des que la Corporació Catalana, el Director General, presenta aquest Projecte de Llei al Consell d'Administració, el Parlament de Catalunya aprova un segon crèdit, fruit d'un replantejament de les despeses originades durant l'exercici anterior, i, per tant, calcular de nou quin serà el cost definitiu. I la introducció, l'Exposició de motius d'aquest Projecte de Llei, cita el següent : «L'establiment definitiu de la xarxa de freqüència modulada i del tercer canal, que fou iniciada d'acord amb l'article tal..., etcètera, fa convenient, transcorregut l'any 83, i conclosa la primera fase del programa d'instal·lacions, que s'habilitin els crèdits escaients per tal de culminar aquest projecte.» Aquest segon Projecte de Llei de Crèdit era d'un total de 6.654 milions de pessetes, de les quals, el Parlament de Catalunya tan sols en va aprovar el 50%. I en la memòria que exposava i que explicava les partides que anaven dirigides a la Corporació, exactament deia —i estic citant textos del *Butlletí Oficial del Parlament*— : «Conclosa la primera fase, de 4.801 milions de pessetes per a la instal·lació d'un canal de televisió i una xarxa de freqüència

modulada, és necessari consolidar la realització començada interessant el finançament de 3.654 milions de pessetes, per completar les obres dels edificis de televisió de Sant Joan Despí i dels estudis de Catalunya Ràdio, dels equipaments corresponents, i, també, per acabar per completar la xarxa de difusió que cobreixi tot el territori nacional.» Per aquest motiu, el Parlament va aprovar 1.827 milions de pessetes, no aprovant, per tant, l'altre 50% d'aquest crèdit, que eren 1.827 milions de pessetes. Vol dir això que en tres anys i mesos hi ha hagut, des del primer projecte fins a avui, una desviació de 4.000 milions de pessetes : és gairebé el doble del que estava previst. O, dit d'una altra manera, que al nostre entendre és més greu : des del febrer del 84 al desembre del 84, és a dir, en deu mesos, hi ha una desviació de 2.000 milions de pessetes. Des del segon projecte a aquest tercer projecte que avui se'ns presenta, sobre l'eufemístic començament de l'Exposició de motius, que tornen de nou a dir : «la culminació d'un projecte bàsic d'execució», no, la culminació ja estava aprovada amb dos projectes anteriors. Per tant, aquesta és l'orientació substancial de la nostra esmena a la totalitat, amb text alternatiu, que és completar la inversió prevista en el 84, de 1.827 milions de pessetes més, anunciades de la mateixa manera com s'anunciaven en el 84, és a dir, la culminació del projecte bàsic. Si ara els senyors del Grup de Convergència i Unió, majoritaris en aquesta Cambra, el Govern o els directius de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, volen habilitar nous crèdits per paliar la desviació produïda en aquesta gestió econòmica, diguin-ho així, però no falsegin, no posin en contradicció les pròpies lleis del Parlament. I, efectivament, és que vostès mateixos reconeixen, en ocasions, que aquesta desviació s'ha produït. En el volum del programa d'inversions de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió —i, per tant, de la Generalitat de Catalunya—, la seva introducció analitza els dos factors que han influït en aquesta desviació. El primer diu : «Des del punt de vista quantitatiu, el factor que ha afectat més ha estat el canvi de paritat de la pesseta respecte al dòlar, degut a l'alta influència d'aquest dins aquest tipus d'inversió.» Puntualitzacions : primer, aquest canvi ha influït en 250 milions de pessetes; segon, en els pressupostos del 84, en certa manera ja estaven previstos uns imprevistos per valor de 277 milions de pessetes, que en tot cas haurien pogut cobrir aquest dèficit amb el canvi de moneda. Però, en tot cas, dic, afecta 250 milions de pessetes. Segon motiu pel qual justifiquen la desviació : «Les desviacions qualitatives» —és a dir, ho reconeixen— «més significatives han estat : la instal·lació d'un centre provisional»; en absolut, el centre provisional de la Diagonal estava ja previst en la memòria i en l'articulat del crèdit del 82, amb 77 milions de pessetes. Tan sols cal recuperar la Llei. «Per dotar de capacitat i seguretat la xarxa pròpia d'emissió»; en absolut, la xarxa pròpia d'emissió estava prevista en els crèdits del 82 i en els crèdits del 84, no solament com a la xarxa bàsica de tota la ràdio-televisió, sinó en una petita partida, a més de les de conjunt —que després tindrem ocasió de comprovar—, que diu : «Xarxa de petits repetidors per garantir la total cobertura del país per la xarxa gran», i la doten de 244 milions de pessetes. I, el tercer motiu, «per a la major dotació dels serveis informatius». Ja comprovarem les contradiccions que es troben en aquest capítol. Per tant, vostès ho reconeixen : hi ha hagut desviació. Qui no ho reconeix és el Director General de la Corporació,

que en la sessió informativa va estar negant sistemàticament que hi hagués hagut desviació, contràriament al que diu en aquests documents, contràriament al que diu el senyor Ferrús, que en cert moment sí que —i ho tenim en el *Diari de Sessions*—, sí que reconeix que pot haver-se produït algun tipus de desviació. Però anem més lluny. Per tant, desviació existent : 4.000 milions en tres anys i mig, 2.000 milions en deu mesos. Però anem més lluny. És que jo m'he molestat a comprovar una sèrie de partides dels pressupostos aprovats en aquesta Cambra i de la liquidació de pressupostos presentada aquest any, més la memòria que avui informa aquest Projecte de Llei. I la veritat és que hi ha —i ho dic en un to menor—, però hi ha contradiccions estranyes, confusió, que no sabem interpretar. Però, per exemple, en infraestructura i urbanització, el pressupost del 84, fa deu mesos, preveia, de despeses totals, 128 milions; però és que recordem que només es va habilitar la meitat, el 50%, que haurien de correspondre, més o menys, 61 milions. Bé, resulta que aquesta memòria que avui se'ns presenta ho xifra en 198 milions de pessetes, però, a més a més, dient que el 84 se n'han gastat 132, és a dir, el 84 s'ha gastat tres vegades més del que estava previst en la Llei aprovada el 84. Primera desviació, absolutament inexplicable. Segona, els centres d'emissió d'informatius, equipaments tècnics : Total que avui se'ns proposa, 1.855 milions; total que es proposa entre el 82 i el 84, la meitat, 800 milions de pessetes. Però el que també torna a ser sorprenent és que, si en el 82, per als equipaments tècnics, hi havia previstos 1.040 milions de pessetes, resulta que segons la seva memòria, en el 83 ja s'havien gastat 1.622 milions de pessetes. És a dir, allò que preveia aquest Projecte de Llei no té res a veure amb la liquidació que avui ens porten. Vostès doblen gairebé totes les partides. Podem tenir més proves, encara. En instal·lacions de les unitats mòbils. En instal·lacions de les unitats mòbils hi havia previst en el 84, fa deu mesos..., no arriba a 70 milions de pessetes. Vostès s'han gastat, en el 84, 157 milions de pessetes. En demanen 38 més, és a dir, en total 195 milions de pessetes, quan el cost total estava previst en 150 milions de pessetes. Amb la xarxa, exactament igual : doblen el previst —ja no el 82; el 84—, doblen els costos que representa la configuració d'una xarxa d'abast de tot el territori nacional. Alguns exemples més de contradicció, o l'últim, per acabar —i n'hi ha molts més, però no vull cansar la Cambra. Projectes i direcció d'obra, adjudicat a una determinada empresa, a través d'un concurs l'any 82. Bé, previst en els pressupostos del 82, 182 milions de pessetes; avui, això, també s'ha disparat, avui això ja val 228 milions de pessetes. Però aquí hi ha una altra contradicció, i és que, fixin-s'hi bé, en la memòria presentada el 83 —perquè s'han d'anar recuperant els textos que acompanyen i informen els documents parlamentaris— s'especifica quan i com es paguen aquestes quantitats a aquesta empresa. Jo em pregunto : És normal que una quantitat de 168 milions de pessetes, que és gairebé el 100% del cost del projecte inicial i de la conducció d'obres, es pagui la primera partida el 3 de maig, 33 milions, la segona partida, el 9 de maig, 134 milions —és a dir, en cinc dies es paga gairebé el 100% del projecte—? A mi em sembla una manera de finançament poc prudent, i recordem que són diners públics.

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps ha estat llargament depassat.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, amb la seva benevolència li demanaria flexibilitat, li demanaria que, atès que penso acumular també l'esmena parcial, em permetés una mica més de temps.

El Sr. PRESIDENT : Sí, per això ja li he deixat depassar àmpliament i, en aquest cas, crec que és necessari que acabi aviat.

El Sr. CLOTAS : Doncs no acumularé la defensa de les dues esmenes, i prosseguiré més tard. (*Rialles.*) Recordaré que no havia demanat aquesta acumulació. El que ens sorprèn és que en aquesta memòria es digui : «El projecte es lliurarà per etapes. El mes de juliol d'aquest any ja disposarem del projecte d'infraestructura i d'equipament tècnic, i el mes d'octubre, el dels edificis. Els treballs, direcció i gestió de l'obra es realitzaran des de l'inici de les obres.» Fixin-s'hi bé, el projecte no està lliurat, i un mes abans ja s'ha pagat gairebé la totalitat d'aquest projecte. Això ens sembla que no és una forma correcta de distribuir els cabals públics, quant a pressupostos. Per tant, aquest crèdit va destinat a cobrir desviacions importants, no explicades i que avui el Conseller d'Economia i Finances no s'atreveix a presentar des d'aquesta tribuna. Procediment : recordem que aquest procediment és un primer projecte de 1.914 milions de pessetes, que, sense que el Director general de la Corporació ho sàpiga, ha d'incorporar-hi posteriorment els 1.827 milions de pessetes que constaven en la memòria coneguda per aquest Parlament. Això ho aprova el Consell d'Administració de la Corporació el 13 de gener, i fins al 23 de maig no ho aprova el Consell Executiu. Quatre mesos. Potser són aquests quatre mesos els que han estat fent dubtar la Conselleria d'Economia, potser és que hi havia discrepàncies, tal com deien alguns mitjans de comunicació, entre el senyor Prenafeta i el senyor Cullell. En tot cas, aquest Projecte es publica en el *Butlletí Oficial del Parlament* el dia 12 de juny, amb procediment d'urgència, i després d'estar quatre mesos aturat en el Consell Executiu —que avui no s'atreveix a presentar-lo—, ens donen quatre dies per presentar esmenes —no admetent-les, naturalment. Nosaltres creiem que hi ha una manca absoluta de control en la política econòmica de la Corporació i en la despesa que aquesta genera i origina, que aquest pressupost que avui se'ns demana ja està gastat —som deutors, la Generalitat, i en conseqüència aquest Parlament, som deutors—, ja està gastat. Es tracta ara de sol·licitar amb procediment d'urgència un crèdit que permeti, a través de la majoria de Convergència i Unió, pagar aquells creditors que estan a la porta demanant que se'ls pagui, perquè és un pressupost gastat. Per tant, mala gestió. I mala gestió econòmica, abús d'inversions —no solament d'inversions : quant a publicitat, quant a contractacions, quant a compres, quant a inversions, naturalment. Hi ha dues partides deficitàries importants en la liquidació de pressupostos d'enguany, la que teníem prevista per ingressos de publicitat, 198 milions de dèficit, i una altra més preocupant, la de venda de programes propis, que tenia previstos 78 milions de pessetes de venda de programes i no se n'ha venut ni un. Zero pessetes. I estem parlant, ho recordo, de diners públics, de 28.000 milions de pessetes, en tres anys i escaig, per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. I després, se'ns anuncia amb tota gravetat que el Consell Executiu haurà de reduir en 11.000 milions de pessetes la política de sanitat. No vull fer —encara que el senyor Conseller diu, des de l'escó, «Ho veus?»— paral·lelismes, però estem parlant d'un conjunt de

diners públics. Jo, senyores i senyors Diputats, senyor President, senyor Cullell, vostè va anunciar aquí la investigació d'una auditoria, la realització d'una auditoria a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Jo voldria que la Sindicatura de Comptes pogués estar ja exercint a fons i en profunditat aquesta auditoria, aquesta investigació dins de la Corporació. En tot cas, allò que va dir vostè, que va ser una manera dissimulada de dir : «No ho farem», perquè és una auditoria interna, dels seus mateixos serveis i resulta que vostè, aquí, després, no s'atreveix a explicar-nos-ho, el que sí que li demano amb tota serietat és que, en l'interí que la Sindicatura de Comptes faci aquest treball, vostès encarreguin una auditoria exterior, externa, sobre la despesa de ràdio i televisió, perquè la preocupació més alarmant sobre aquest conjunt de disbarats quant a la gestió pressupostària, m'atreveixo a dir que és el capítol de noves inversions, com ja van dir en el 84, i això no s'aturarà aquí, hi haurà noves inversions, i això ho reconeixen els seus mateixos documents, les contradiccions permanents del Director General de la Corporació, altres dirigents de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; hi haurà noves inversions, es necessiten noves inversions i ja ens ho estan dient avui... I, en segon lloc, la preocupació alarmant de l'extraordinària càrrega financera que implica per als cabals públics i per a la Generalitat el descontrol en la gestió pressupostària de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, fins al punt —i ho dic en to menor, però ho haig de dir— que considerem alarmant que el senyor responsable d'aquesta Corporació, el Director General, desconegui del tot quina és la despesa financera de la Corporació i digui : «No, això és la Generalitat, la que s'endeuta. A nosaltres, ens passen un crèdit i ja està.» En definitiva, i per acabar, hi ha unes responsabilitats directes, que són els gestors, i que el Consell Executiu ha de demanar responsabilitats davant d'un desgavell gairebé sense precedents; per a nosaltres, les responsabilitats són directes : és el Consell Executiu, és el Conseller d'Economia i Finances, que demanem que exerceixi la seva autoritat, que li ha conferit, en primer lloc, el poble de Catalunya, i, en segon lloc, aquest Parlament, per controlar aquesta despesa pública, i, en tercer lloc, que sàpiga assumir la seva responsabilitat, que avui no la sap assumir o no la vol assumir. Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller senyor Cullell té la paraula. Voldria advertir l'Il·lustre orador que ha consumit el temps de les seves dues esmenes. (*Remor de veus.*) (*L'H. Sr. Armet s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Un moment, un moment, digui.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Senyor President, aquesta resolució no és reglamentària; vostè pot fer un advertiment, pot fer dos advertiments, pot demanar que el Diputat es retiri, però el que no pot fer és arribar a la conclusió que dues esmenes posteriors han estat consumides. Possiblement, el Diputat ha exhaurit el seu temps, però vostè no ha actuat reglamentàriament. Per tant, demano que aquestes dues esmenes, reglamentàriament, siguin substanciades.

El Sr. PRESIDENT : Sí, perdó, jo no he dit que amb això hagués quedat impossibilitat de defensar la seva segona esmena; he volgut subratllar que, tot i el meu advertiment, ha consumit el temps de les dues esmenes presentades.

El Sr. ARMET : Retiro el que he dit, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Sí, senyor President, no pas per esgotar el torn en contra, sinó solament per al·lusions i per precisar sis coses : primera, els projectes de llei presentats en aquesta Cambra són solidaris de tots els membres del Govern; per tant, dels projectes de llei que en aquesta sessió s'estan examinant —els quatre—, en són solidaris tots els membres del Govern. Segona, el Reglament no obliga gens ni mica a presentar un projecte de llei. Tercera, cap crèdit extraordinari, en la present legislatura, pel que fa referència al Govern de Madrid ocupat pels senyors del Partit Socialista Obrer Espanyol —als quals vostès donen suport o en formen part—, ha estat presentat per cap ministre; normalment, els crèdits extraordinaris ni tan sols s'aproven en el plenari; s'aproven per comissió delegada, tal com es va fer també en l'altra ocasió amb el crèdit de ràdio-televisió. Quarta, la Corporació ha estat auditada, i ha estat auditada pels serveis del Cos d'Interventors de la Generalitat, cos d'interventors regulat per llei d'aquest Parlament, cos d'interventors format per professionals del Cos General d'Interventors de l'Estat, dels quals només posar en dubte la seva honorabilitat i demanar una auditoria externa implica, a parer meu, un greu greuge per a les seves persones. Cinquena, recordar-li, senyor Clotas, que hi ha un incompliment del Govern de l'Administració central —que esperem també el seu ajut per poder resoldre-ho— pel que fa referència a l'incompliment de la Disposició transitòria vuitena, en la qual es diu que el finançament de la ràdio i la televisió de Catalunya serà també ajudat per l'Administració central. No s'ha fet, i, en canvi, sí que s'ha fet amb la televisió basca. No li vull dir a vostè els motius pels quals es fa al País Basc o se'ns diu que es fa al País Basc i no se'ns fa a nosaltres; no poden ser allò que en diuen els castellans «de recibo» els motius pels quals se'ns nega aquest ajut. Sisena, amb la millor bona voluntat entenc, senyor Clotas, que vostè hagi sortit amb un to, com vostè diu, que no és l'habitual en vostè, i que potser m'hagi evitat que jo no hagi presentat el Projecte, i entenc que s'exciti; ho entenc. De fet, avui, aquesta Cambra aprovarà un crèdit que consolida Televisió 3, aprovarà un crèdit que farà possible que Catalunya tingui una televisió i que es trenqui el monopoli d'una televisió privada del Govern socialista. (*Remor de veus i xiulets.*)

El Sr. PRESIDENT : Perdó, el senyor Clotas pot intervenir per un minut i mig. (*Remor de veus.*)

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. Senyor Cullerell, efectivament, tot el Govern és solidari dels projectes de llei; m'he referit a tot el Govern, i, en particular, a vostè, que és el responsable de l'economia i finances de la Generalitat. Aquí no estem parlant d'un crèdit extraordinari normal; aquí estem parlant d'un crèdit extraordinari que vol suplir una desviació produïda per dos crèdits aprovats per aquest Parlament, i el que mínimament es mereix aquest Parlament és que se'ls expliqui per què s'ha produït aquesta desviació. Jo li recordo, senyor Cullerell, que el Parlament —no el Grup de Convergència i Unió— ha aprovat per unanimitat, sempre, totes les partides corresponents a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i, per tant, es mereix que vostès expliquin per què, en primer lloc, contradiuen altres lleis aprovades en aquesta cambra; en segon lloc, en falsegin l'enunciat. No poden dir : «Per a la culminació». «Culminació», ja ho dèiem el 82, ho

dèiem el 84. Avui, que es digui d'una altra manera, que es digui correctament. En següent lloc, senyor Cullerell : paraules, tothom les podem dir, i vostè sap perfectament, i no és moment oportú, potser la manca d'arguments fa que utilitzi aquestes paraules, que la consolidació d'un canal de televisió per a Catalunya fa necessaris aquests crèdits. Per la consolidació d'un canal de televisió de Catalunya, tota aquesta Cambra, amb unanimitat, està d'acord, i ho ha demostrat amb el conjunt de lleis que han aprovat, de constitució, d'explotació i d'inversions. Avui estem parlant d'una cosa concreta, no la consolidació d'una xarxa de televisió : una desviació produïda, i fixi's bé en el que li vaig a dir, ho vaig dir a Comissió : nosaltres no estem en desacord, al contrari!, estem absolutament d'acord a dotar pressupostàriament allò que sigui necessari per a la Corporació, ja no per culminar, per millorar la infraestructura existent, però no falsegin els documents aprovats per aquesta Cambra. Ja per finalitzar, doncs, senyor Cullerell, no entraré en Telebista, en Televisió espanyola perquè aquest és un recurs fàcil. Estem parlant d'una desviació pressupostària produïda en el capítol d'inversions de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i en la propera intervenció, potser em detindré a explicar-ho una mica més. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Escudé, per a un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista ha optat per magnificar, d'una manera que jo entenc totalment desmesurada, aquest tema del Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i això ja ho va començar fent —i tot seguit en parlarem— presentant una esmena a la totalitat amb text alternatiu. Aquest tema va ser debatut en Comissió i ara, avui, fa uns moments, he tingut la sorpresa de veure que aquesta magnificació tornava a sortir amb molta més empena, amb un to fins i tot crispat, al·ludint un tema que em sembla totalment correcte, que és la no-presentació d'aquest Projecte de Llei, perquè jo entenc que el Consell Executiu es cregui obligat a presentar un projecte de llei quan hi ha unes línies ideològiques, unes modalitats, unes variacions dintre d'un projecte de text legislatiu. Ara, aquí es tracta, purament i exclusivament, d'aportar una quantitat de diners —quantitat de diners que no es justifica amb unes paraules d'un Conseller o de qualsevol altra autoritat, sinó que es justifica amb un extensíssim estudi, amb un programa d'inversions, en quatre volums, que si les senyores i els senyors Diputats no coneixen tots, poden haver conegut, perquè en el *Butlletí Oficial del Parlament* en què es publicava el text del Projecte de Llei, ja es deia que a la Biblioteca del Parlament, donada la seva extensió, hi havia aquest programa. Per tant, la quantitat es justifica, hi insisteixo, no amb unes paraules més o menys qualificades, sinó amb un estudi econòmic, i tant és així que jo recordaré a les senyores Diputades i als senyors Diputats que ja eren membres de l'anterior legislatura que, precisament —ja no parlem d'altres exemples—, en la Llei 20 de l'any 84, que és la que va aprovar el darrer crèdit per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, no sols no hi va haver presentació, sinó que ni tan sols va venir aquí al Ple, sinó que la va tramitar, en seu legislativa plena —únic cas—, la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, perquè és un tema molt tècnic, que es debat molt millor entorn d'una taula, amb uns papers, amb unes xifres,

que no en un plenari amb possibilitat d'exploracions demagògiques de les diferències que es puguin produir, legítimes, per altra banda. Dit això, entraré —perquè no em passi el temps com li ha passat al meu Il·lustre contradictor— a examinar el que ens porta aquí, que és el text alternatiu d'aquesta esmena a la totalitat. Vostès saben que el Reglament de la nostra Cambra estableix diverses modalitats de demostrar l'oposició, el rebuig d'uns criteris que emanin del Govern a través d'un projecte de llei, i vostès saben també que el rebuig màxim és, precisament, aquest, i per això jo parlava, en començar, de magnificació, perquè una esmena a la totalitat amb text alternatiu vol dir que no s'està absolutament d'acord amb res del text, i no sols això, sinó que es presenta una alternativa totalment diferent perquè pugui ser considerada per la Cambra. Aleshores, doncs, si vostès acaren els dos textos, el text del Projecte de Llei publicat en el *Butlletí* número 70 i el text de l'esmena a la totalitat, publicat en el *Butlletí* número 78, veuran —suposo que amb la mateixa sorpresa que qui els parla— que l'esmena, el text alternatiu, és còpia literal, paraula per paraula, de tot el Projecte de Llei, excepte en quatre punts, punts que examinarem tot seguit. Quins són, aquests punts? El primer punt és l'article primer. En l'article primer, es canvia la quantitat. Realment, aquest és el tema fonamental, i tot seguit en parlarem. Una altra modificació que es produeix és que aquesta quantitat global, que es demana en el Projecte, que es proposa en el Projecte, de 3.600 milions, posteriorment, en el mateix article, és redistribuïda entre els destinataris d'aquesta habilitació de crèdit, perquè no cal perdre de vista que aquí ens trobem la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, pròpiament dita, Catalunya Ràdio, Televisió de Catalunya, TV3, per una altra banda. Aleshores, doncs, aquí el que fa el Grup Socialista és suprimir aquesta distribució, i això considero que és greu pel que diré immediatament, perquè hi ha un altre lloc on es torna a reproduir la distribució, la justificació d'aquest crèdit, que és en l'annex, l'annex del Projecte de Llei i, aleshores, el que fa el text alternatiu del Grup Socialista és suprimir aquest text. Aquest annex ha desaparegut; aleshores, no tenim manera de saber com pensa el Grup Socialista —en el cas de reeixir aquesta esmena a la totalitat— distribuir aquest crèdit reduït. Aleshores, continuant amb aquestes sorpreses a què aquest humil Diputat ha estat sotmès durant aquests dies, resulta que en el moment de debatre en Comissió l'esmena a la totalitat, el Grup Socialista va presentar un escrit dient que, per un error mecanogràfic, allà on deia —a l'article 2, que no experimentava canvi, continuava essent còpia del Projecte del Govern—, allà on deia «l'annex d'aquesta Llei» ha de dir «l'annex de la Llei 20/84». I dic «aquesta sorpresa» perquè he comprovat aquest text legislatiu, la Llei 20, i no té en absolut cap annex. Per tant, jo voldria dir —i ara entrarem en el tema clau, que és el tema de la quantitat necessària—, val a dir —insisteixo— que en el suposat cas que s'aprovés per part d'aquest Ple el text alternatiu resultaria una contradicció interna tan greu, fins al punt que no sabríem què fer dels diners aprovats perquè no hi hauria enlloc cap distribució de les diverses inversions entre les empreses pertanyents a la Corporació Catalana. On rau el problema? Jo crec que clarament es veu en la justificació d'aquesta xifra inicial, perquè el Grup Socialista presenta un text alternatiu amb un crèdit de només 1.827 milions per comptes dels 3.700 que preveu el Projecte de Llei. I el senyor Clotas ho

ha explicat, o millor dit, jo crec, des del meu punt de vista, ha intentat explicar-ho, ho ha explicat d'una manera —jo diria— molt fosca i tendenciosa —si em permet—, perquè —i ell ho ha explicat així mateix— realment les inversions per a la Corporació Catalana, tant per a la xarxa de ràdio com per a TV3, van tenir una primera etapa, l'any 82, de 4.800 milions de pessetes; i aleshores —i aquí és on rau la discrepància i que crec que és la fonamental entre el seu Grup i el meu— està en la segona etapa, l'etapa de l'any 84 que, aquí —i el senyor Clotas ho ha dit molt de passada, i després va confonent totalment els dos conceptes—, hi ha una dualitat, perquè d'una banda hi ha un programa d'inversions, programa d'inversions de 3.654 milions —que, concretament, eren 100 milions per a la Corporació Catalana pròpiament dita, 2.984 milions per a TV3 i 568 per a Catalunya Ràdio—, i la quantitat que apareix reflectida i aprovada en el Parlament en el Projecte de Llei —que va ser Llei, número 20 del 84—, i, com ell ha dit, allà és el 50%, però quan després fa estudis comparatius oblida el 50% i compara la situació actual amb el que estava en el Projecte en l'any 84, de manera que els 3.774 pretén ignorar —com ja vam explicar i com diu claríssimament aquest treball, aquest programa d'inversions— que els 3.774 milions inclouen ja el 50% que no es va habilitar en aquell moment. Per tant, la diferència no són aquests 3.700 que el senyor Clotas globalitza amb 4.000 milions, sinó que no arriba a 2.000 milions, 1.916 milions i que són els que crec que hem d'explicar, perquè aquest primer 50%, romanent del projecte d'inversions de l'any 84, jo crec que el Grup Socialista hi està d'acord, fins al punt que redueix el Projecte de Llei en aquesta quantitat, sinó que com saben —i crec que ell mateix ho ha dit— el Consell d'Administració de la Corporació Catalana ho va aprovar per unanimitat. La diferència, la discrepància —insisteixo— rau només en aquesta ampliació, ampliació, que —en essència— el senyor Clotas en diu «desviació» i nosaltres en diem «ampliació», justificada per tota una sèrie d'elements que apareixen a la Memòria. Anem a pams. Per començar, a Catalunya Ràdio no hi ha cap ampliació. A Catalunya Ràdio s'inverteix, es pretén invertir ara exactament la quantitat que venia arrossegada del programa del 84 i que només va ser habilitada en un 50%. A la Corporació Catalana pròpiament dita, aquí hi ha una diferència de 115 milions, i això no són uns números que faci jo sobre la marxa, sinó que apareixen en el programa d'inversions de l'ens públic de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i en les planes vuit i nou d'aquest programa s'explica què és això que es fa de més, no això que pretesament s'ha desviat, sinó actuacions i inversions que no estaven previstes, i que concretament —els ho llegiré, per a qui no hagi seguit l'estudi aquest— consisteix en 54 milions per *hardware* i 36 de *software* de desenvolupament informàtic pel Servei de Documentació, que això no estava previst. D'altra banda, hi ha 22,8 milions pel trasllat de la Direcció General a Sant Joan Despí, que ho necessitarà el fet que es traslladin totes les instal·lacions a Sant Joan Despí i, finalment, hi ha 2 milions de pessetes per unes obres, unes màquines i un mobiliari del local del Consell d'Administració. Aquí apareix clarament reflectida, doncs, quina és la inversió complementària —insisteixo, que no desviació pressupostària— de la Corporació pròpiament dita. I, tant és així, que el Consell d'Administració de la Corporació, en la sessió del dia 13 de febrer, per unanimitat de tots els seus membres va aprovar aquesta inver-

sió. Per tant, em «frapa» extraordinàriament que ara vostès, que m'imagino jo que hi ha cert parallelisme ideològic amb alguna part dels membres del Consell d'Administració que ara desautoritzi aquestes persones no acceptant tampoc això. Quant a TV3 —perquè hem dit que quant a Catalunya Ràdio no hi ha cap ampliació—, quant a TV3 —com deia— hi ha una ampliació —insisteixo, que no una desviació i, fins i tot, recordo que un Diputat del seu Grup, si no recordo malament el senyor Santiburcio, en aquesta sessió informativa a la qual vostè feia referència feia una acusació en aquest sentit i el Director General el va concretar i el va desmentir totalment, i això consta també en el *Diari de Sessions* número 28, de la sèrie C, que si vol més referències hi ha una plana, concretament..., bé, la plana corresponent, on explica, on reproduïx aquesta intervenció del Director General—, quant a TV3 la diferència està, com deia, en aquesta ampliació, ampliació per millorar, perquè tinguem present que, a diferència de moltes altres xarxes de televisió, TV3 fa poc temps que funciona i, aleshores, l'experiència, el funcionament ha fet descobrir la necessitat d'ampliar, de millorar molts aparells tècnics, moltes inversions. Per exemple, ara recordo que el senyor Clotas parlava de la xarxa i deia «és impossible que hi hagi aquest augment, perquè estava previst». Si vostè, senyor Clotas, repassa atentament, més encara que no ho ha fet, el programa d'inversions de Televisió de Catalunya veurà que explica que aquesta diferència no és acabar de fer per desviació pressupostària el que hi havia, sinó doblar els enllaços, doblar les connexions per evitar la desaparició de senyal icònic en el cas d'una avaria. I això arriba fins al punt de tant de detall com, per exemple, es diu, s'ha arribat a la conclusió que els serveis de captació informativa de TV3 a Brussel·les o a Madrid —que s'havia previst, i així estava finançat, com un lloguer de l'instrument necessari—, s'ha cregut necessari per millorar la qualitat adquirir instruments propis. I això —insisteixo— apareix clarament diferenciat en aquesta memòria o programa d'inversions, fins al punt que el senyor Clotas només ens ha llegit les planes inicials, que és allà on fa un resum; el que no ens diu el senyor Clotas és que tot seguit hi ha, fins a la plana 96, el detall de totes les inversions, que eren aquestes ja previstes, que eren conegudes —com es diu— per la Cambra com a conseqüència del programa d'inversions que acompanyava aquest Projecte de Llei que parcialment recollia l'habilitació de crèdit. I tot això nou que jo explico amb molta brevetat apareix en les planes 96 i següents d'aquesta memòria. Per tant, aquí no hi ha cap intent de confondre ningú, apareix clarament diferenciat el que és realització d'una cosa ja prevista i ampliació. I així podríem anar veient les ampliacions, amb tota una sèrie de conceptes, com el centre d'emissió d'informatius, 126 milions, el centre de producció d'àudio-visuals, etcètera, i podríem anar passant els vuit capítols que hi ha en els quals es veu amb tota claredat, amb tota transparència quines són aquestes necessitats noves que suposa la necessitat d'incrementar aquest crèdit, dels 1.827 milions pendents —podríem dir, en certa manera— de la Llei anterior i els 3.700 que ara es demanen. I, per acabar, voldria dir que aquí també, en l'ampliació del crèdit de TV3 hi ha una incoherència certa —m'atreviria a dir— en les afirmacions o en el text d'aquesta esmena a la totalitat del senyor Clotas... del Grup Socialista, perdó, perquè, precisament, un dels representants dels membres del Consell d'Ad-

ministració que, efectivament, no van voler votar aquesta ampliació de crèdit perquè creien que no era necessari fer més coses, no deia que en absolut s'oposava a això, sinó que creien que era excessiu, no que no s'havia de fer en absolut, com fan vostès aquí reduint totalment fins a 1.827 milions, sinó, concretament, i tinc aquí la plana 4 de l'acta del Consell d'Administració de la Corporació Catalana, del dia 31 de gener, en què la senyora Cardona i els senyors Costa i Garcia-Soler donen una explicació de vot molt extensa de la seva votació en el tema d'aquest crèdit que es presentava a aprovació de la Corporació; i, concretament, el número 9 diu : «I, finalment, i com alternativa a l'avantprojecte de pressupostos d'inversions que ha estat sotmesa a la nostra consideració, hem presentat com a xifra màxima total 992.227.000 pessetes, i aquesta quantitat representa una disminució en 806 milions.» Aleshores, jo entendria que el Grup Socialista reduís per coherència aquests 806 milions i no 992 totalment. Per tots aquests motius, senyores i senyors Diputats, per aquestes contradiccions internes del text presentat com esmena a la totalitat, i per aquesta explicació clarificadora —crec jo— del que és inversió ja prevista anteriorment i ampliació de noves inversions, anuncio que el nostre Grup votarà en contra d'aquesta esmena a la totalitat i demanaria a les senyores i als senyors Diputats que fessin igualment. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara la intervenció dels Grups que fins ara no han intervingut en el debat, començant, naturalment, per l'ordre de menor a major i, en aquest sentit, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Sí, gràcies, senyor President, per anunciar que nosaltres intervindrem en el conjunt de la temàtica d'aquest Projecte de Llei, en el torn de l'explicació de vot. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Correspon, doncs, ara a l'Il·lustre Diputat del Partit Socialista Unificat de Catalunya, senyor Vives, d'intervenir.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President. En principi, el nostre Grup no pensava intervenir en aquest torn de posicionament, en la mesura que les nostres esmenes a l'articulat de la Llei coincideixen, fil per randa, amb el que és el text alternatiu plantejat pel Grup Socialista, amb l'afegit que nosaltres sí que fem la distinció entre els diferents organismes en els quals s'han de distribuir els diners, els 1.827 milions que plantejem. Si utilitzo aquest torn és, potser, com a conseqüència del debat que ha introduït el tractament d'aquest tema. Nosaltres entenem que serà molt difícil, des del Consell Executiu, parlar de bloquejar determinats projectes legislatius per manca de finançament un cop aprovat aquest crèdit de 3.700 milions de pessetes que suposen, des de la nostra concepció, una desviació —no una ampliació—, una desviació important de diners des de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Se'ns ha dit que no hi havia diners a vegades per a la repoblació forestal; que no hi havia diners a vegades per ajudar els sindicats pagesos; que no hi havia diners a vegades per introduir mesures d'estalvi energètic a casa nostra; que no hi havia diners per aplicar la Llei d'Espais Naturals; se'ns parla de dèficits de sanitat, més o menys quantificats en diferents xifres segons la font dels quals provenen; se'ns va parlar, fa relativament pocs dies, de proble-

mes de finançament en ensenyament de cara a la construcció de nous centres escolars a casa nostra; apareixen en els mitjans de comunicació problemes de pagaments de contractistes d'obres, i ara, avui, anem a aprovar un crèdit que ens sembla, des de la nostra concepció política, un xic escandalós, atesa aquesta situació general de finançament de la Generalitat de Catalunya. Per totes aquestes raons, i perquè coincideix bàsicament amb la nostra esmena a l'articulat, nosaltres votarem a favor d'aquesta esmena amb text alternatiu. I acabem per dir que, si realment com ha anunciat el senyor Cullell —ens el creiem— s'ha fet l'auditoria a la qual ell feia esment des del Cos d'Interventors de la Generalitat de Catalunya, col·locant la Cambra, i molt especialment el seu President com a notari, el nostre Grup parlamentari, a partir i sobre la base de l'article 13 del Reglament de la Cambra, li demanem al senyor Cullell que dintre dels terminis establerts en aquest article 13 ens vulgui trametre al nostre Grup parlamentari els resultats i conclusions d'aquesta auditoria. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, aleshores podem passar ja a votar aquesta esmena a la totalitat.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 10 abstencions. Passem ara a la primera esmena presentada, que és a l'article 1. Correspon al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, amb la possibilitat de repetir alguns arguments que ja han estat donats en la defensa de l'esmena a la totalitat, el nostre Grup parlamentari, en analitzar el text del Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit Extraordinari a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, analitzava com, en data de 15 de febrer del 84, aquesta mateixa Corporació aprovava la sol·licitud d'un crèdit per un import de 3.654 milions de pessetes. Curiosament, el Projecte que ens enviava el Govern a la Cambra, en relació amb aquesta sol·licitud de la Corporació, s'hi trobaven incorporats només 1.827 milions de pessetes, és a dir, exactament la meitat del que demanava la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. La nostra pregunta és —o era, en el moment de posicionar-nos davant d'aquest text— el perquè d'això. Si és que el Consell Executiu va considerar que semblava excessiva aquesta quantitat, o bé si és que considerava que, atès el període de l'any en què ens trobàvem —març del 84—, segurament fóra molt difícil poder obligar un volum de contractació superior a aquells 1.827 milions de pessetes. Ara se'ns presenta un nou projecte de crèdit extraordinari, 3.700 milions, sobre els quals 3.300 van a parar a TV3, a Televisió de Catalunya. Nosaltres vam utilitzar uns arguments ja en el debat de Pressupostos de l'any 1985, que jo vull reiterar aquí, en el sentit de dir que som els primers, o tant com els primers, a creure en la necessitat d'una televisió catalana pública, no que sigui privada ni del Govern socialista, ni privada del Govern de Convergència i Unió, amb la qual cosa ens veuríem obligats a declamar la nostra pròpia televisió privada, des d'un punt de vista públic a Catalunya i, evidentment, segurament, per donar satisfacció a això, no caldria estar ni en el Govern de la Generalitat, sinó que ens la subministressin. No és aquest el cas, no és aquest el cas; hem de creure tots plegats,

vostè i jo, senyor Cullell, en la necessitat d'una televisió pública, autènticament representativa, al marge de qui governi a Madrid, al marge de qui governi a Catalunya. Nosaltres creiem en la necessitat de l'existència d'una televisió catalana, hi hagi qui hi hagi en el Govern de la Generalitat. Dèiem en aquell debat de Pressupostos que des de la nostra concepció, la programació que es feia en aquesta televisió era, no obstant això, una programació absolutament desequilibrada, a favor de la producció aliena i en detriment de la producció pròpia. Parlàvem, en aquella ocasió, d'una caiguda en picat de la qualitat de TV3 —parlem ara d'una situació a la baixa en els darrers mesos, contrastada des del debat de Pressupostos fins al moment actual. Parlàvem en aquell debat, i ho reiterem ara, d'una confiança irresponsable per assolir uns nivells de venda i de publicitat gens objectivada. Abans s'ha parlat aquí : publicitat, —200 milions del previst; venda de producció pròpia, de 78 milions de pessetes previstes, zero pessetes, és a dir, reducció de 78 milions de pessetes. Parlàvem també d'una manca de política pròpia, parlàvem també d'una manca de previsió en allò que representava tot aquell conjunt de política. Reiterem aquí aquells arguments, i és per això que em sembla prudent, a l'alçada que estem de l'any —juliol de 1985— retallar aquella quantitat de 3.654 milions de pessetes a 1.827; es tractaria, per dir-ho d'una altra manera, d'habilitar la segona part del crèdit que va sol·licitar la Corporació el febrer del 84, habilitar-lo ara per a l'any 85, pels arguments que jo abans ja he exposat i, en definitiva, perquè creiem que és realment difícil arribar a obligar-se amb un volum de contractació, des del mes d'agost fins al mes de desembre, superiors a aquests 1.827 milions de pessetes, i en tot cas els emplacem perquè la resta dels diners, la diferència que hi ha, exactament la meitat pugui, en tot cas, ser debatuda en el debat de Pressupostos de l'any 1986. Aquest és el posicionament de la nostra esmena; sí a TV3, una televisió catalana neutral, al servei dels ciutadans de Catalunya, que no sigui propietat privada de ningú, governi qui governi en el Govern català, i que, en definitiva, pugui respondre a allò que ha de ser un element central i clau de la normalització lingüística de casa nostra, i això vol dir incrementar la producció pròpia en detriment de la producció aliena, això vol dir fer una televisió de més qualitat que la que tenim en aquest moment, això vol dir acabar amb aquesta confiança irresponsable amb els ingressos per publicitat o amb els ingressos per venda de producció pròpia. Es podria resumir dient sí a TV3, però no a la TV3 actual, i és des d'aquest sentit de responsabilitat i de prudència, que nosaltres plantejem que el crèdit que es vulgui dotar avui, en el Parlament, a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, quedi reduït estrictament a la meitat, 1.827, i distribuït en la forma que nosaltres plantejem en la nostra esmena a l'articulat. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : De l'escó estant, senyor President, si m'ho permet, el senyor Vives ha dit —i ha ben dit— com a demostració d'aquesta magnificació que jo apuntava abans per part del Grup Socialista, que l'esmena que acaba de defensar ell és exactament, diu exactament el mateix que l'esmena de totalitat amb text alternatiu del Grup Socialista; es limita a reduir la xifra a 1.827 milions, que és —com tots, crec, al final acabem coincidint— la quantitat pendent del programa d'in-

versions anteriors. I també diu el senyor Vives que, a diferència de l'articulat socialista, el seu text és correcte. I formalment és correcte, i li dono la raó perquè, realment, amb la modificació que fa del segon apartat de l'article primer, es pot saber què significa exactament la distribució d'aquesta inversió. Aleshores, podríem realment —d'aprovar-se aquesta esmena— fer la inversió corresponent prevista i programada en la primera part dels capítols corresponents. Ara, què li haig de dir sobre aquest tema? Realment, perdoni'm, senyor Vives, no li puc dir res de nou, perquè els arguments són exactament els que hem fet servir en el debat dialèctic anterior amb el senyor Clotas. El que sí que potser podria afegir és que l'esmena número 2 no sé si ha estat... perdó, l'esmena número 2 del Grup Socialista no sé si ha estat defensada... no? Bé; doncs, ja en parlarem després, però, en definitiva, ja que vostè apuntava al tema de la publicitat —recordant que també ha sortit anteriorment—, jo crec que això és barrejar conceptes. Aquí parlem d'inversions, i vostè fa referència a un tema d'explotació. En aquest diari que ahir, curiosament ahir —no sé per què no podien esperar a sortir avui— apareixia una magnífica informació sobre tots aquests temes, i que ha servit de base i munició dialèctica en aquest debat, doncs, de tot el que s'ha dit, es reproduïx tot el que allà es deia, excepte un element, que no sé per què no es reproduïx aquí, que són unes referències als nivells salarials, a una vaga que ja se sap que es farà exactament d'aquí a dos mesos justos, etcètera. Jo, el que voldria dir, ja que vostè ha parlat d'aquest tema també de les hores pròpies de producció, tinc a les meves mans un estudi comparatiu d'inversions, que és el que avui hem de discutir, un estudi comparatiu d'inversions de TV3, en relació amb altres xarxes de televisió, i no parlaré de TVE perquè les *ratios* que normalment es publiquen comparatives entre l'actuació de TVE i TV3 són tan favorables a TV3 que no cal parlar-ne, perquè per altra banda, sempre n'hi ha un que diu: «Oh, és que és molt diferent.» Aleshores, aquesta comparació és entre xarxes de televisió, que crec que ningú podrà negar que són perfectament comparables en tots els aspectes amb la nostra, que és la televisió de Suïssa amb llengua francesa, i les dues cadenes de televisió belgues en francès i neerlandès. Aleshores, per exemple, la inversió total a la televisió de la Suisse Normande és de 10.915 milions de pessetes. A la xarxa belga francòfona són 12.000, i TV3, com resulta d'aquests crèdits, i si s'aprovés avui aquest Projecte de Crèdit Extraordinari, seria de 9.029 milions. Per tant, l'inferior a totes elles. La inversió en relació amb les hores de producció pròpia. A la televisió suïssa francesa són 7,01 milions de pessetes per hora d'emissió; a la televisió belga, 4,43, i a TV3 3,96. Quant a hores de programació —crec que també s'hi ha referit— també la diferència és més petita, però també hi ha una *ratio* favorable a TV3: 2,76 a Suïssa, 2,75 a Bèlgica i 2,38 a TV3. Per tant, jo crec que li puc donar la tranquil·litat amb aquestes xifres que, realment, les inversions que es fan en la nostra xarxa de televisió són apropiades. Per tots aquests motius, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup també votarà en contra, evidentment, d'aquesta esmena número 2, que és la número 1 del Grup del PSUC. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara ens trobem en una certa situació que ofereix alguna dificultat, i jo voldria, en primer lloc, preguntar al senyor Vives si considera que ha defensat també la seva esmena sobre l'annex. (*Ll. Sr. Vives assenteix.*) Bé,

aleshores, doncs ja la cosa se simplifica. Podem passar, doncs, a la votació d'aquesta esmena número 2 a l'article número 1.

Els qui siguin favorables a l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 27 vots a favor, 51 en contra i 11 abstencions. Ara, anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 1.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 1, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 52 vots a favor, 7 en contra i 33 abstencions. Els articles segon i tercer i les Disposicions finals primera i segona no tenen esmenes. Per tant, podem passar ja a la votació del text del Dictamen per a aquest conjunt.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per als articles segon i tercer i Disposicions finals primera i segona, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest conjunt d'articles ha estat aprovat per 52 vots a favor, 7 en contra i 33 abstencions. Passem ara a l'Exposició de motius. Hi ha una esmena número 4, del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Clotas, pregant-li que s'ajusti als temps.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Efectivament, m'ajustaré, no solament al temps, sinó que intentaré ser molt més breu per compensar la seva flexibilitat anterior. Seré molt més breu, però crec que tinc l'obligació de presentar-la, perquè a mi em sorprèn, del Diputat senyor Escudé, que és un Diputat molt escrupolós —i ho dic absolutament sincerament—, no s'hagi llegit les dues esmenes que nosaltres presentàvem. Només en presentàvem dues: una, a la totalitat, i, una, parcial. L'esforç, per tant, no era enorme, i dic això perquè, en no llegir-se la segona esmena, dedueixo jo, o potser no l'ha tingut en compte, ha comprès malament tota la primera esmena. Per tant, diguem, ha anat desenfocada la seva exposició. Fixi's, senyor Escudé: nosaltres no reduïm —i que això quedi ben clar— el crèdit per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. El que fèiem en la primera esmena era de rigor amb el que havia aprovat el Parlament. Vostè mateix ho ha dit: hi havia 1.827 milions de pessetes que calia aprovar, ja previstos en el 84, i nosaltres articulàvem, no una llei que era còpia, senyor Escudé: era la mateixa. Articular la mateixa llei aprovada en aquesta Cambra en el 84, per al 50% restant. És a dir, per als 1.827 milions de pessetes. Per tant, un procediment, un tràmit fet: la regularització, d'acord amb una memòria coneguda pel Parlament, d'unes necessitats establertes l'any 84 sobre la culminació total de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. La nostra posició: esmena per als 1.827 milions, amb el mateix articulat que la Llei del 84, i amb una correcció que vostè ha citat, i és que el nostre annex a aquesta Llei, que per error mecanogràfic no es va presentar, però que el senyor Pont, President de la Comissió —nosaltres entenem que amb un extraordinari bon criteri i flexible—, va admetre com a error mecanogràfic, i vostè també, i tots els Grups d'aquella Comissió ho vam admetre, l'annex és el de la Llei del 84. Això queda molt clar. Per tant, primer tràmit i primer procediment

del Grup Socialista : cobrir allò que el Parlament ja coneixia, el crèdit de 1.827 milions de pessetes. Fins aquí, queda clar. Segona esmena, que demostra que nosaltres no volem ni volíem reduir, el que passa és que vostès ens obliguen. Quina? Fixi's bé que, en lloc —en l'Exposició de motius, l'esmena que ara defenso— de dir : «La culminació d'un projecte bàsic d'execució»... Escolti'm, no, això ja ho dèiem l'any 84, ja ho dèiem l'any 82. Allò correcte, allò respectuós, allò no contradictori és dir el que nosaltres diem : «Els fons previstos en les Lleis del 82 i del 84, aprovades pel Parlament de Catalunya, i que estaven destinats...» —i ho dic textualment, tal com ho dèiem el 82 i el 84— «a completar les obres dels edificis de televisió de Sant Joan Despí, dels estudis de Catalunya Ràdio, dels equipaments corresponents, i també per acabar de completar la xarxa de difusió que cobreix tot el territori nacional» —paraules textuales— «s'han exhaurit», que és el que vostè ens ha dit. «S'han exhaurit, sense que les dites obres i equipaments s'hagin pogut completar.» Aquesta és la realitat, això és el que se'ns explicà a la Comissió. Això és el que vostè no ens rebat, això és el que jo crec que aquesta Cambra ha demostrat conèixer, inclòs, naturalment, en primer lloc, el mateix senyor Conseller. Per aquesta raó, es fa imprescindible que s'habilitin nous crèdits necessaris per portar a terme el programa d'execució de les inversions indispensables. I vostè ha citat tota una informació detallada, que jo també he citat, en primer lloc, en l'exposició del senyor Ferrús; en segon lloc, en aquesta memòria, sobre les necessitats de millora, de futura ampliació, etcètera. Fixi's, nosaltres, hi podem estar d'acord; de fet, hi estem d'acord. Aquesta esmena vol dir que hi estàvem d'acord, però que vol dir que no podem tolerar —amb tot el bon sentit de la paraula tolerar— que aprovem aquí textos absolutament contradictoris, en el seu enunciat, amb els que fa tan sols un any que vam aprovar. Per tant, com que el correcte era dir que aquests crèdits previstos per a això —que és el que diu una llei del Parlament, publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat*— s'han exhaurit, habilitem nous crèdits. I, com que l'exposició no era dolenta —l'he qualificat de bona, professional i detallada—, hauríem estat disposats, i estàvem disposats a aprovar-ho. És clar, com que vostès, a través, diguem-ne, d'una posició subtil, per dir-ne d'alguna manera, no han volgut reconèixer una realitat absoluta, i és que allò s'ha exhaurit, i es necessiten nous crèdits, i, per tant, que aquell projecte inicial no estava ben realitzat, anuncien aquí d'una manera incorrecta i contradictòria quelcom que nosaltres hem esmenat per aquests motius. Per tant, i que quedi absolutament clar —crec que el senyor Escudé tampoc no ho va tenir clar en Comissió—, no reduïm ni una pesseta; fem el procediment correcte. Per finalitzar, senyor Escudé, vostè ho sap; gairebé, seria innecessari recordar-li-ho : el Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió són representants del Parlament. Hi ha una forma d'elecció d'aquests membres, però no es representen allà Grups; lògicament, coincideixen més amb unes posicions que amb unes altres, però, siguem curosos amb això : són membres del Consell d'Administració de la Corporació, elegits pel Parlament. Per tant, representants del Parlament. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President, de l'escó

estant, si m'ho permet, també. Aquí es tracta d'un combat de reraguarda, podríem dir, perquè, en definitiva, el que ens ve a explicar el senyor Clotas és exactament el mateix que ens ha explicat abans : aquesta confusió entre el que era complementació d'una cosa que estava prevista i una ampliació. De fet, el senyor Clotas, aquestes paraules que m'ha adreçat, de desconeixement del text, també m'ho va dir en Comissió. Per tant, no hi ha res de nou. El que sí que és nou, i li agraeixo aquestes paraules parlant dels meus escrúpols. Bé, parlarem un moment dels escrúpols, perquè la diferència no està en això que explica, senyor Clotas, que això, jo mateix li vaig explicar exactament les mateixes paraules que li dic ara; vull dir que és un diàleg una mica difícil entre vostè i jo, almenys en aquest tema, perquè la meua objecció no és el que diu vostè, sinó que vostè —tornant a confondre la Llei 20/84 amb la culminació— diu, en la seva proposta d'Exposició de motius, que aquests fons d'aquesta Llei anaven destinats a completar les obres. Jo li he estat manifestant, abans, fa uns moments i en el debat de totalitat a nivell de Comissió, i sempre li diré que el que feia la Llei 20/84 és habilitar una part d'aquells crèdits, el 50%; no tots. Per tant, no es pot dir en l'Exposició de motius que aquella Llei «completava», i, per tant, nosaltres entenem que és correcte el que diu ara, l'Exposició de motius del Projecte de Llei, que diu : «Iniciat per les Lleis 14/82 i 20/84». Es va iniciar, i ara es completa; és ara, que es culmina. I parlant dels escrúpols, és clar, «escrúpol» ve del llatí *scrupulus*, que vol dir «pedretes molt petites»; jo, en la seva esmena, hi veig dues pedretes molt petites, que és la citació que fa de les lleis, perquè parla de les lleis —en el seu text, esmena 4—, Llei 14/12/82 i Llei 20/4/84. És clar, aquest no és el sistema usual de citar les lleis i, en tot cas, hauria de dir la Llei 14/82, de 21 de desembre, i la Llei 20/84, de 4 d'abril. Per tant, d'aprovar-se també aquesta exposició de motius, entrariem una vegada més en incoherència, i finalment, aclarir, dintre d'aquests escrúpols, jo no sé si avui ho he dit exactament, no recordo les paraules, en Comissió sí que vaig potser actuar de manera més acurada i ho vaig dir, no vaig parlar de «representants», d'aquests membres del Consell d'Administració, «representants» del Grup, sinó de persones de l'àrea ideològica, que això crec que convindrem que és molt més exacte. Per aquests motius, nosaltres, creient que ja és correcta l'Exposició de motius ja que reflecteix exactament el que diu el Projecte de Llei, nosaltres anunciem el nostre vot en contra d'aquesta proposta de canvi de l'Exposició de motius. Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Debatuda aquesta esmena, anem a posar-la a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena a l'Exposició de motius, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 55 en contra i 12 abstencions. Anem ara a votar el text del Dictamen per a l'Exposició de motius.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'Exposició de motius ha estat aprovat per 55 vots a favor, 7 en contra i 36 abstencions. I ara, anem a sotmetre a votació l'annex i el títol de la Llei.

Els qui siguin favorables a l'annex i al títol de la Llei, segons el text del Dictamen, que es posin de peu dret. Els qui hi estiguin en contra? Els qui s'abstenen?

L'annex i el títol de la Llei han estat aprovats per 56 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions. Ara hem de passar, doncs, ja, a l'explicació de vot dels qui vulguin fer-ne ús. En aquest sentit, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, la nostra posició de vot hauria estat molt més senzilla si hagués hagut de produir-se en un antic cenacle de la Roma imperial; hauríem demanat una palangana i ens hauríem rentat les mans. (*Rialles i remor de veus.*) Com que això no podem fer-ho, aquí, hem hagut d'aixecar-nos cada vegada en el moment de les abstencions. (*Rialles.*) I per què la nostra actitud? La nostra actitud, encara l'hem reforçada davant el debat que hem tingut ara fa un moment. Si més no, ha estat una actitud de perplexitat. Hem vist aquí, com ja sabíem, un ball de xifres que no concorden en cap moment les d'un cantó i les d'un altre, una sèrie de citacions de coses que s'havien aprovat anteriorment, de lleis que s'havien produït aquí, que tampoc no s'explica ben bé com es van produir... Cada vegada, aquesta vegada és la tercera vegada que se'ns parla de «culminació» del projecte d'inversions. Nosaltres hem quedat realment perplexos. Hem quedat perplexos, a més a més, amb una Llei que ens ha caigut a sobre com aquests xàfecs d'estiu, així, d'una manera imprevista —sobretot, els qui vivim a muntanya hi estem molt acostumats, a això—, i no hem tingut gairebé ni temps d'aixoplugar-nos, no em sabut què fer-ne, d'aquestes dades. Se'ns va presentar, de cop i volta, a tramitació, un projecte de Llei amb caràcter d'urgència, jo diria ultraràpid, perquè es van agafar totes les formes reglamentàries més restringides per poder-ho portar amb rapidesa, a tal terme que es va fer la convocatòria a la Comissió via telegràfica, dipositant els documents en les bústies dels Diputats interessats, a l'extrem que un dels Diputats integrants d'aquesta Comissió va, fins i tot, arribar tard i ja no hi va ser a temps... Realment, no veiem per què un crèdit per a la culminació d'unes obres s'ha de presentar amb aquesta urgència. És que, tot d'un plegat, van obrir la caixa i es van trobar que no hi havia diners a dintre? (*Remor de veus.*) Perquè no s'explica, si es fan unes obres, si es té un projecte, si s'elaboren uns pressupostos, es deu preveure que allò s'acabarà un dia i com anirà la cosa... Això, a nosaltres, ens ha deixat en un dubte molt greu, i com que no hem tingut temps —i reconeixem aquí la nostra debilitat— de comparar, de valorar, d'una manera seriosa totes aquelles xifres que se'ns donen en aquells quatre petits volums de l'expedient que se'ns va trametre, com que no hem tingut temps d'estudiar-los —de veure'ls, sí, però de comparar-los amb les altres xifres que se'ns havien donat les altres vegades, i que se'ns deia que ja servien per a aquesta culminació—, com que no hem tingut temps de veure exactament on anava el valor de cada cosa, ni per a què servia exactament tot això, nosaltres hem optat per l'abstenció. Hem optat, davant de tota aquesta perplexitat, per abstenir-nos i facin, tirin endavant, nosaltres estem sempre i ho hem dit sempre, ho hem defensat sempre, la ràdio-televisió catalana la volem, una bona ràdio-televisió catalana —no entrarem aquí, per això hi ha la Comissió pertinent, a parlar dels defectes i les bones coses de la televisió catalana—, parlem

només d'això, dels diners que es necessiten. Nosaltres, de moment, veiem que hi anem abocant els milions, que es parla d'unes xifres de balls de milions, com si de pedretes es tractés. I, de fet, encara se'ns havia també dit que aquest complex de Sant Joan Despí estaria acabat ja ara aquest estiu, veiem que es van allargant les coses. Tot això ens omple de dubtes : hi ha hagut falta de rigor en els pressupostos que s'han presentat abans. S'ha ampliat, perquè s'ha volgut una televisió més digna de la prevista, s'han fet despeses sumptuàries o inútils, no ho sabem. I com que nosaltres no ho sabem, preferim procedir rigorosament, preferim abstenir-nos, deixar l'assumpte en mans dels que realment saben el que passa, dir-los : «facin el que creguin convenient perquè tinguem una bona televisió a casa nostra» i, després, nosaltres ja jutjarem davant els resultats si les inversions aquestes eren o no necessàries, i si se n'ha fet el fruit que tots nosaltres esperem. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Una altra explicació de vot? L'Illustre Diputat senyor Garriga té la paraula per a parlar en nom del Grup Popular.

El Sr. GARRIGA : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, si un Grup que forma part del Govern està perplex, imaginin com estarem nosaltres. (*Rialles.*) Per aquesta raó, si més no, ja podríem dir per què hem votat no. Però el nostre Grup ha votat en contra d'aquest crèdit extraordinari per diverses raons, purament econòmiques, que exposarem a continuació. En primer lloc, per arguments de política pressupostària, perquè ja durant el debat de pressupostos de 1985 es va plantejar d'incloure una part de les inversions que es volen finançar mitjançant aquest crèdit extraordinari, i aleshores s'acordà la seva supressió. En el *Diari de Sessions* número 16, a la pàgina 699, constava la nostra preocupació davant d'un pressupost mancat, molt mancat de suport documental. Vàrem també aleshores posar de manifest que la legalització de TV3 permetria reduir costos, en el sentit de reduir aranzels, en la compra d'equips necessaris per als nous estudis de Sant Joan Despí, i per a la millora i ampliació de tota la xarxa. Creiem i pensem, encara, que és necessària una reestructuració econòmica i una racionalització en les despeses de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. I continuem creient que és necessària una major transparència en les xifres que rep aquest Parlament, sobretot a causa de les subvencions que està rebent aquest ens. Coneixem que aquesta subvenció pública, que el 1984 va ésser de 4.526 milions, passà el 1985 a 3.777 milions, és a dir, que va passar del 73,6 al 50,4%. Però també coneixem, com s'ha posat abans de manifest, que els recursos previstos per la venda de publicitat prevista eren, alhora, de 1.491 milions i escaig, i es va reduir a 1.302 milions. Així mateix, el resultat de la venda de programes prevista de 78 milions de pessetes té un final pitjor, ja que el resultat fou de zero. Avui, quan tots els Grups parlamentaris, incloent-hi el del Govern, han expressat la seva preocupació per la situació financera de la Generalitat, i quan es parla, per posar tan sols un exemple, d'un dèficit de la sanitat catalana, xifrant-lo en 20.000, 30.000 o, fins i tot, 50.000 milions de pessetes, i es tornen a demanar les mateixes inversions, fins i tot altres de noves. Per a nosaltres la situació financera no ha canviat del gener ençà, i si es pot parlar de canvi, ens temem que seria un canvi a pitjor. D'altra banda, i quan s'administren recursos escassos, cal establir prioritats

quan es parla de reduir el pressupost de la sanitat, que pot provocar un problema greu en un dels sectors que més preocupa els ciutadans, nosaltres no hem pogut votar a favor. Ens temem seriosament, senyores i senyors Diputats, que aquest tema de la Televisió Catalana, pressupostàriament considerat, és i serà un pou sense fons. Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció d'explicació de vot? L'Illustre Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, els meus escrúpols parlamentaris m'impeixen d'utilitzar el torn d'explicació de vot per aprofitar per criticar altres explicacions de vot, i per això no tinc inconvenient a sortir, en aquest moment, a fer l'explicació de vot. Normalment, a les explicacions de vot, els qui hi participen es feliciten, donen mostres de la seva satisfacció pel text que s'ha aprovat. Això, pel que ha passat en aquesta Cambra, evidentment, fora del nostre Grup, no serà així. Jo sí que realment haig de fer coneixedora la Cambra de la meua satisfacció, de la satisfacció del nostre Grup per l'aprovació d'aquest crèdit, perquè aquest crèdit permetrà millorar moltíssim la xarxa de freqüència modulada i de televisió de Catalunya, coses que nosaltres entenem de la màxima importància, no sols que existeixin sinó que millorin cada dia més. No caldrà explicar o citar expressions del senyor Mc Luhan o d'algun dels seus epígons demostrant la gran transcendència, sobretot, de la televisió com a configurador de la mentalitat, dels costums de la societat moderna. Realment tots en som conscients, d'això. Jo, el que voldria ara és aprofitar una coincidència, suposo que molts de vostès se'n van adonar, que hi ha hagut aquests dies, aquestes reunions d'aquesta llarga sessió que tenim en aquest mes de juliol, aquesta sessió extraordinària. No sé si vostès es van adonar que cada dia ha sortit una curiosa expressió molt nostrada, molt antiga, que és aquella expressió de «puix parla català, Déu li do glòria». El primer dia, amb el text de la Funció Pública, va ser precisament una persona molt qualificada, el president del Grup Socialista d'aquesta Cambra. El segon dia, parlant de Cambres Agràries, va ser una altra persona, també molt qualificada, si més no personalment, el senyor Vives. I els dos van extreure, van glossar aquesta frase dient : «això es deia abans, avui dia ja no es pot dir "Déu li do glòria", avui dia s'ha de dir "vejam què diu"». I això és veritat, i nosaltres hi estem d'acord. Per això jo retrec també aquesta expressió. Avui, precisament, també, per aquesta tercera Llei que acabem d'aprovar, perquè avui dia no n'hi ha prou amb parlar català, s'ha de veure què diu. Jo crec, i és una experiència que molts de vostès hauran compartit, segurament, que quan va començar TV3, fa ja una colla de mesos, eren molts els que connectaven dient : «vejam què diu, aquesta Televisió és la nostra, aquesta Televisió parla català». Però avui dia, moltíssima més gent encara que aleshores, afortunadament, connecta amb TV3 perquè diuen : «ens interessa el que diu, és la millor». I això és el que nosaltres pretenem amb aquest crèdit, d'acompliment de la inversió prevista el 83, i l'ampliació —que no inversió— que hem aprovat en aquest crèdit. Això no vol dir, evidentment, que no tingui importància el «puix parla català», en té moltíssima, extraordinàriament. I, per això, «puix parla català», s'explica aquest esplèndid moviment cívica a les Illes, moviment impulsat per ciutadans,

per associacions, creant una societat anònima precisament per captar millor TV3, «puix parla català». I «puix parla català», a les terres germanes de València coneixen tots vostès l'actuació d'ajuntaments, d'entitats, i coneixen també l'actuació d'aquesta espècie de «Torquemadas» electrònics, de consellers dels Governadors civils, del Delegat del Govern, fiscalitzant, intentant que no es vegi bé TV3, precisament per això, «puix parla català». Jo podria dir moltes coses, i podríem sortir bastant del tema. No ho faré, i per això voldria acabar la meua explicació de vot manllevant una frase que crec que resumeix la nostra intencionalitat al llarg de tot aquest debat, donant suport, recolzant, propulsant aquest crèdit extraordinari. Aquestes paraules són del senyor Eliseu Climent, secretari d'Acció Cultural del País Valencià, i aquest senyor diu : «Tenir una llengua sense televisió és condemnar-la». Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció de vot? El senyor Clotas té la paraula per fer aquesta explicació.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, tan sols una paraula entorn al tema de la necessitat d'una televisió i una ràdio i una xarxa per a Catalunya. Una paraula, tan sols. Aquesta és que una llei, un conjunt de lleis, un projecte, un procediment, una necessitat sentida nacionalment, reivindicada, en primer lloc, per tot el poble de Catalunya durant llargs anys, que ha aconseguit, en tot el seu projecte, la unanimitat absoluta d'aquesta Cambra, ha estat tot allò que fa referència a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Per tant, aquesta Cambra —el meu Grup, almenys, i estic convençut que també els altres Grups— analitzen els temes que provenen de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió no des d'una confrontació de partits situats en unemicicle, sinó des de la responsabilitat d'una corresponsabilització institucional, la que entre tots els Grups d'aquesta Cambra hem fet i estem fent possible que aquesta realitat que es diu Corporació vagi endavant. Per tant, ni una paraula més sobre bones intencions, de si és necessària o no la televisió, si la televisió cobreix, si la llengua cobreix o no cobreix. Tot el suport d'aquesta Cambra unànime, menys avui, i això ha de servir d'un toc seriós d'atenció al Govern, al Grup majoritari i a la Direcció de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Nosaltres, per tant, hem enfocat aquest tema —i, ho repetixo, perquè quedi nítidament clar— amb la voluntat de precisió, únicament, no de reducció, gens ni mica, i torno a afegir : les ampliacions que siguin necessàries serem el Grup com el que més ben disposat a contemplar-les. Per tant, precisió i rigor en les exposicions dels projectes que aprova el Parlament. Responsabilitat, per tant, amb les nostres institucions i els organismes que deriven de les nostres institucions, i responsabilitat també en el control de la despesa pública que aprova aquest Parlament.

Nosaltres hem votat abstenció. Hem votat abstenció perquè la intransigència del Govern no ens ha permès votar favorablement. I dic la intransigència perquè, conscients que contradeia, per no dir que vulnerava, altres lleis d'aquest Parlament en el seu enunciat, ens han fet impossible votar afirmativament. Hem intentat, des de la nostra corresponsabilitat amb tot el projecte, precisar amb més exactitud, amb l'exactitud necessària aquests documents; se'ns ha impedit. Tenim la profunda

preocupació que la gestió econòmica que s'està desenvolupant des de la Direcció de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió és una mala gestió econòmica, i avui el debat d'aquest Projecte de Llei gairebé ens ha donat la certesa que la nostra preocupació i sospita es refermava.

Tenim preocupació per la desviació que crec que en el fons és el que queda surant sobre l'ambient d'aquesta Cambra, després d'aquest debat, que la desviació produïda és un fet real, sobre els projectes inicials, el del 82 i el del 84. Però la preocupació alarmant és que avui tampoc culminen les necessitats d'inversió en aquest Projecte de Llei. I quan vostès, senyores i senyors Diputat del Grup de Convergència i senyors del Govern, Honorables Consellers, hagin de tornar a portar aquí, de nou un altre crèdit per inversions, o bé hauran de tornar a formular, per completar, per culminar —cosa que, igual com avui, no se'ls admetrà per part dels altres Grups— o bé hauran —aleshores, sí— de reconèixer el que ja s'ha produït avui, i és que la desviació hi és, respecte del 84, de 2.000 milions de pessetes.

Tenim la sensació, per tant, que hi ha hagut un desbordament en la gestió financera, que correm el risc immediat de doblar el pressupost previst tan sols fa dos anys i escaig, un any i escaig. I per parlar del procediment, tenim l'alarmant preocupació que s'habilitin uns crèdits davant una ineficaç gestió pressupostària, que comporta que, al moment de presentar-se els pressupostos de 1985 en aquesta Cambra, desembre de 1985, els responsables de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió no tinguessin previst que deu dies després, el 10 de gener, haurien de presentar al Consell d'Administració un Projecte de crèdit extraordinari per a inversions, no previst deu dies abans. Aquesta incapacitat total de previsió sobre les necessitats d'un ens públic, que, sense oblidar la seva importància política, és d'enorme importància financera, ens preocupa enormement. Creiem, per tant, que s'està actuant, en aquest tema, amb una actitud alegre, amb una política de sac sense fons, que no té responsabilitat en les penúries econòmiques que estan passant altres institucions, altres Departaments de la Generalitat.

En definitiva, creiem que el que avui se'ns ha sol·licitat per a aprovació són unes despeses ja efectuades, ja gastades, que el que deia un Il·lustre Diputat, el senyor Casanovas, probablement era cert, que s'han trobat de cop que la caixa estava buida, que han hagut d'anar a corre-cuita, amb presses, utilitzant procediments d'urgència, aprovant uns crèdits extraordinaris que no justifiquen la gestió econòmica, sinó que volen tapar forats per uns deutes contraguts, deutes de què avui som tots deutors, la Generalitat de Catalunya, i que aquest és el motiu essencial perquè se'ns hagi presentat aquí una ampliació d'aquest crèdit, que no vol més que superar aquest forat.

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que una vegada més ha ultrapassat el temps.

El Sr. CLOTAS : Acabo immediatament, senyor President, amb una paraula final.

Avui, per primera vegada, s'ha produït aquí, en quelcom que és un projecte comú i de corresponsabilització de tota la Cambra, l'aïllament del Grup de Convergència i Unió, votant un crèdit que no ha sabut explicar, que no ha volgut explicar, que tots els Grups d'aquesta Cambra som conscients que és inexplicable i injustificable, i que tan sols es deu a la mala gestió

per gestionar —perdonin la redundància— aquells crèdits que anteriorment havia aprovat aquest Parlament. Volem que, en el futur, de la responsabilitat del Consell Executiu es miri amb molta més atenció aquestes despeses d'aquesta Corporació, volem que això sigui un toc d'atenció, seriosíssim, per a la direcció de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i, al mateix temps, un toc d'atenció també seriós al Consell d'Administració, que, en definitiva, té sota la seva tutela el control de la despesa que es genera a la Corporació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Finalment, el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya... No intervé.

Projecte de Llei de Prevenció i Assistència en Matèria de Substàncies que generen Dependència

Bé, doncs, queda llest aquest punt de l'ordre del dia, i entrem en el punt quart, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Prevenció i Assistència en Matèria de Substàncies que generen Dependència, i de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple.

Tinc el gust d'informar que la Comissió de Política Social ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Prego que si algun Honorable membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa, ho faci. L'Honorable Conseller doctor Laporte té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Josep Laporte) : Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, hi ha certament entre nosaltres una gran preocupació per l'anomenat problema de la droga. Tal com està succeint a gairebé tots els països del món, Catalunya s'ha vist afectada, aquests darrers anys, per l'epidèmia que representa l'ús de diverses substàncies capaces de provocar greus problemes personals i socials. L'ús de l'heroïna, que ha arribat a estendre's molt significativament, de manera especial en sectors molt amplis de la nostra joventut, no solament origina, com és ben sabut, determinats quadres patològics, sinó que també és la causa de múltiples problemes de greu repercussió social, íntimament connectats amb els procediments il·lícits de distribució del producte.

Sens dubte, a més de moltes tragèdies personals i familiars, les drogues il·legals són una de les principals causes de l'increment de la delinqüència. La radiografia social dels heroïnòmans, revela que els qui entren en aquest túnel dramàtic són cada vegada més joves, molts entre quinze i divuit anys, i, d'altres, abans i tot. El nombre de víctimes creix vertiginosament. Els anys setanta, la motivació fonamental que empenyia els joves cap a la droga era la recerca de noves experiències o la contestació a la societat dels adults, però en aquests moments és del tot impossible identificar una motivació que serveixi de denominador comú als joves immersos en aquesta problemàtica. És evident que hi ha un substrat constituït per la pèrdua de valors fonamentals i la dificultat de substituir-los per altres. La crisi de convivència familiar, la manca de la perspectiva de futur, els models de consum creats per la societat del benestar econòmic i tota la incoherència i la contradicció de valors que aquesta comporta.

I, a partir d'això, la resposta dramàtica a aquests paràmetres socio-culturals és, per part de milers d'adolescents de totes les classes socials i dels més diversos ambients i àrees geogràfiques, refugiar-se en l'heroïna. Ningú no pot negar la importància d'aquest greu problema, però no és menys cert que l'heroïna, la cocaïna, els derivats de la *cannabis* i tota la llarga llista de productes d'abús que, de manera illegal, són distribuïts a través d'un mercat negre, constitueixen només una part de les moltes substàncies capaces de generar situacions de dependència difícils de vèncer, i capaces de provocar, a la curta o a la llarga, lesions orgàniques o funcionals de l'organisme, o bé alteracions, de vegades ben greus, de la personalitat o de la conducta.

Així, l'immoderat consum de begudes alcohòliques pot conduir a l'aparició de greus trastorns orgànics. Estudis recents —ho vull recordar— estimen que ni més ni menys que un 12% de la població catalana que està sotmesa a aquest risc, i també poden conduir a situacions personals, familiars o socials certament molt greus, com poden ser accidents de trànsit, accidents laborals, maltractaments, drames familiars, etcètera.

De fet, l'abús de certes substàncies d'ús corrent i socialment admès s'està convertint cada dia més en un factor de risc personal. Els progressos de la sanitat, iniciats fa un segle, han aconseguit fins a cert punt prevenir o combatre amb èxit les malalties infeccioses. Això ha motivat un increment notabilíssim de l'esperança de vida mitjana de la nostra població, i de manera progressiva, les malalties infeccioses, que, juntament amb la desnutrició, són les primeres causes de mort dels països poc o no gens desenvolupats, cedeixen el seu trist lideratge a les anomenades malalties de la civilització: el càncer, les malalties del sistema circulatori, etcètera. I, a la gènesi d'aquestes malalties de la civilització, hi poden tenir molt a veure, com s'està demostrant, l'abús de l'alcohol i el tabac. Per això, l'Organització Mundial de la Salut considera que el tabaquisme és el problema sanitari teòricament evitable més important del món. En termes estrictament sanitaris, doncs, en considerar els problemes plantejats per les substàncies que generen dependència, no poden ser oblidats ni el tabac ni l'alcohol.

Voldria recordar, només de passada i a títol d'exemple, que un estudi realitzat pel nostre Departament fa dos o tres anys demostrà que a Catalunya es produïen a l'any unes sis mil defuncions prematures a causa del tabaquisme, i que els costos sanitaris i econòmics derivats d'aquest hàbit podien estimar-se en més de 20.000 milions de pessetes l'any. I totes aquestes funestes conseqüències haurien de ser evitades o minorades amb l'adopció de senzilles mesures preventives, que resultarien, amb tota seguretat, tan eficaces com ho foren, en el seu temps, les vacunacions i l'aplicació de les més elementals mesures higièniques en la lluita contra les infeccions.

Cal, doncs, intentar fer cara a aquests greus problemes en tota la seva amplitud, sense establir distincions artificioses, eventualment derivades d'una determinada consideració social que, altrament, no és uniforme, ni en la història ni en la geografia. En aquest sentit, voldria recordar que el Departament de Sanitat i Seguretat Social no ha deixat d'actuar, moltes vegades conjuntament amb altres Departaments o altres institucions, i ha fet campanyes d'informació, d'educació sanitària a l'escola, concessió de subvencions, establiment de normes, inclusió de consignacions específiques al pressupost,

etcètera. Però, pels motius que acabem d'exposar, el Consell Executiu ha cregut convenient promulgar una norma legal que, a més de contribuir a desvetllar encara més la consciència ciutadana, sigui un instrument que permeti coordinar i fomentar els esforços que s'estan realitzant a través de molt diverses iniciatives, i que, en definitiva, permeti un millor aprofitament dels recursos que hi són dedicats. Per això va decidir presentar al Parlament aquest Projecte de Llei de Prevenció i Assistència en Matèria de Substàncies que generen Dependència, que aborda de manera integrada el tema de les dependències en les seves vessants preventives i assistencials.

El Projecte contempla les substàncies que generen dependència: drogues no institucionalitzades, begudes alcohòliques, tabac, addicció a medicaments, coles i inhalants industrials, de manera global, i regula, de manera integrada, les mesures de control, l'educació sanitària i l'atenció urgent, la desintoxicació, la deshabituació i la rehabilitació o reinserció de les persones afectades per les dependències. Per tant, en aquestes línies de globalitat i integració, el projecte constitueix una formulació legislativa realment innovadora, justificada per les bases científiques de les drogodependències, i per la interrelació de les mesures preventives i assistencials.

El Projecte, dins l'àmbit de l'article 43.2 de la Constitució, s'ha elaborat en virtut de les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de sanitat, higiene, assistència social, publicitat, joventut, ensenyament, règim local i institucions penitenciàries, entre d'altres. Els seus Títols IV i V estableixen mesures de control de la promoció de les begudes alcohòliques i del tabac, respectivament. En canvi, en el Títol corresponent a drogues no institucionalitzades, no es fixen controls, perquè aquests recaurien dins les matèries penal i judicial, en les quals la Generalitat no té atribucions. Les disposicions del Projecte s'ajusten, doncs, en tot moment, a l'àrea de les competències reconegudes per l'Estatut, sense que això sigui un desconeixement de la importància que tenen altres mesures, com és la repressió del tràfic illegal.

Sense fer una anàlisi detallada del Projecte, voldria ara referir-me molt breument a alguns dels seus trets que estimo més característics i innovadors. Així, el Projecte de Llei defineix la dependència com a malaltia comunitària, cosa que per primera vegada es registra a la legislació espanyola. També, per primer cop, es defineix la necessitat que els hospitals generals atenguin les urgències per intoxicació aguda, i que en determinats centres sanitaris s'instal·lin unitats especials de desintoxicació. Crec sincerament que aquests punts constitueixen iniciatives decisives a casa nostra, en el terreny de la lluita contra les conseqüències de l'abús d'aquest tipus de substàncies.

Altrament, segons el Projecte, el Departament de Sanitat establirà un control sobre els centres que practiquin alguna forma d'assistència a drogadependents. Així mateix, se'n controlaran les modalitats terapèutiques. El text també insisteix de manera prioritària en les mesures educatives i d'informació sobre les dependències. Aquest punt té una especial importància, al meu entendre, atès que els especialistes coincideixen a apreciar que les mesures més rendibles en la lluita contra tota classe de drogues són les de caire preventiu, i entre elles, sens dubte, les tendents a la informació i a la formació són absolutament prioritàries.

Cal destacar també el conjunt de principis que fixen l'ac-

tuació en matèria de drogues no institucionalitzades, i la importància que es dona a l'assistència primària o de primera línia dintre la sistemàtica d'atenció.

En aquest sentit, cal dir que la progressiva reforma de l'assistència primària que pretén convertir-la de manera progressiva en integrada i integral, ha de contribuir poderosament a perfeccionar la resposta que la xarxa sanitària pública ha de donar a aquests problemes.

Per tots aquests motius, estic segur que les senyores Diputades i els senyors Diputats comprendran que presento aquest Projecte de Llei amb una satisfacció personal molt pregon, però voldria advertir immediatament que ho faig sense cap mena de triomfalisme, ben conscient com sóc que l'aprovació d'aquest Projecte de Llei no significa, per ell mateix, la solució del problema de la droga. Aquest és un problema profund i extens, i ningú no hi ha trobat encara, ni ací ni enlloc, una solució definitiva.

Hem de ser tots ben conscients d'aquest fet indiscutible, i cal que tots plegats ens preparem moralment i materialment a fer-hi cara durant molts anys. Tal com assenyalen moltes veus autoritzades, en aquests moments el problema de les toxicomanies té una càrrega emotiva que les Administracions públiques no han d'incrementar; cal, doncs, mentalitzar-nos del problema, promoure les mesures preventives, potenciar al màxim l'atenció primària i intentar donar una resposta assistencial adequada a les seves víctimes, i, això —no res més, però tampoc no res menys que això— és el que pretén el Projecte de Llei que anem a discutir i vull creure que a aprovar.

No podria acabar aquesta presentació sense donar les gràcies a tots els Grups parlamentaris per la seva valuosa col·laboració. Els seus suggeriments, en forma d'esmenes, han estat incorporats en bona part al Projecte inicial, que així ha estat considerablement millorat. En alguns casos, tot i participant de l'esperit que informava alguna de les esmenes presentades, no ha estat, però, possible la seva acceptació, per diversos motius. Certament, el Projecte, en la seva forma actual, potser sigui encara teòricament millorable en alguns punts determinats, però la prudència política aconsella no anar més enllà, de moment, en alguns dels seus plantejaments.

De tota manera, al meu entendre, se'ns presenta un projecte de llei molt progressista, molt avançat, i m'atreveixo a dir que pioner no solament en la legislació peninsular, sinó fins i tot en el marc de l'Europa a què anem a accedir.

És per tot això, senyores Diputades i senyors Diputats, que m'atreveixo a demanar-los el seu vot favorable.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable senyor Conseller.

Voldria preguntar si algun membre de la Cambra, de la Comissió, ha estat encarregat per aquesta de presentar el Dictamen. (Pausa.) Essent que no, podem passar ja al debat de la part dispositiva.

En aquest sentit, hem d'informar que els dos primers articles no tenen cap mena d'esmena i que, per això, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Per tant, els qui siguin favorables al text del Dictamen per als dos primers articles d'aquesta Llei, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos primers articles, segons el text del Dictamen, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article tercer, que té una sèrie d'esmenes, la primera de les quals és del Partit Socialista Unificat de Catalunya, esmena de supressió.

Per a defensar aquesta esmena número 1, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President. Aquest article tercer conté el que en la nostra opinió —i ho anirem desgranant en altres esmenes— és una ambició excessiva de la Llei o —això és dit, potser, d'una manera suau— la voluntat de presentar quelcom que està per sobre de les necessitats legislatives reals en el tema que ens afecta. Nosaltres, en aquest i altres articles, ja ho subratllarem, creiem que estem fent una llei que, en molts articles, podria ser perfectament un mer programa assistencial del Departament de Sanitat i Seguretat Social de l'Institut Català de la Salut.

S'ha convertit, el que podia i havia de ser un projecte o un programa assistencial, amb els deguts decrets, ordres i circulars per implementar-lo, en quelcom que s'ha presentat com una gran llei; Llei amb què estem d'acord, Llei en la qual hem fet, com deia el Conseller, moltes aportacions, i que han estat recollides, però que voldríem inscriure en aquest marc.

Aquesta, per dir-ho gràficament, no és, senyor Conseller, una petita llei, però sí que és una llei petita. Sí que és una llei petita, i això voldríem que quedés clar, i en altres esmenes ho anirem substanciant. Pel que fa a la que ara ens ocupa, la definició de droga, els arguments que anem a utilitzar, em sembla que permetran entendre bé la nostra posició.

L'article 3 parla de què s'ha d'entendre en aquesta Llei per «droga», quines són les drogues no institucionalitzades i les drogues institucionalitzades, i quins són els conceptes que s'han d'entendre per «dependència», «desintoxicació», «deshabituació», «rehabilitació» i «reinserció social».

Nosaltres proposem la supressió de totes aquestes definicions, perquè creiem que són definicions no exactes, són definicions variables; en el mateix text que estem examinant trobarem altres propostes de definició, i, per posar un exemple ben gràfic, el mateix Conseller de Sanitat i Seguretat Social té, en obra científica pròpia, publicada una definició que no coincideix amb la que avui aprovarem en aquest article de llei. Vegin, senyores i senyors Diputats que, per tant, la nostra funció no és la d'estar en contra d'aquesta definició, sinó que una definició, una de les moltes que hi ha sobre droga, sobre pràctiques terapèutiques com el que és deshabituació o el que és desintoxicació es protocolitzi amb rang de llei.

Nosaltres creiem que això hauria d'estar, en tot cas, en l'Exposició de motius, o, en tot cas, fer referència al que en la doctrina s'entén de tots aquests conceptes.

De tot aquest article, per a nosaltres, el que sí que és rellevant des d'un punt de vista polític, des d'un punt de vista legislatiu, que és el que fem aquí, és la distinció, amb la qual estem d'acord amb el Grup majoritari que dona suport al Govern, entre drogues institucionalitzades o socialment acceptades i drogues no institucionalitzades o no socialment acceptades. Això sí que és motiu d'opció política, motiu de legislació, i, en aquest cas, de legislació positiva. En aquest sentit, estem d'a-

cord, però no estem d'acord que totes les altres definicions més tècniques, més referides a aspectes tècnico-científics es converteixin en una normativa legal, perquè repeteixo que aquesta és una definició; després, sentirem una altra Il·lustre Diputada en defensa d'una altra en nom d'una prestigiosa organització sanitària internacional —l'Organització Mundial de la Salut—, i el Conseller de Sanitat i Seguretat Social, no menys prestigiós que aquesta institució, té un llibre publicat on defensa una altra definició que la que ens porta avui en forma de l'article tercer.

És per tot això que nosaltres creiem que fóra millor suprimir les definicions tècniques sobre droga i sobre procediments d'atenció a les drogadependències. No, en canvi, el tema de diferenciar legislativament les drogues institucionalitzades o socialment acceptades de les drogues no institucionalitzades o no socialment acceptades, perquè, no fer-ho així, entenem que empobreix la voluntat preventiva i assistencial de la Llei —ja ens referirem després a l'àmbit d'aquesta Llei—, i fer un reduccionisme biològic o biològista a totes les substàncies pel fet que poden causar o bé alteracions en la conducta o bé efectes nocius en la salut de les persones, i no voler diferenciar o no voler ser sensible a aquesta diferència que hi ha entre les que són socialment acceptades i les que no ho són, això sí que creiem nosaltres que empobreix la capacitat d'actuació, en aquest cas, del Departament de Sanitat i Seguretat Social, i per això, en aquest aspecte, sí que hi donem suport, però no a tots els altres pels arguments que ja he expressat.

En definitiva, aquesta i altres definicions les podem trobar en molts tractats tècnics sobre la matèria, i creiem que no és bo que una llei del Parlament de Catalunya n'agafi una, perquè sempre serà «una», no serà mai «la» definició sobre aquests extrems que repetidament he esmentat.

El Sr. PRESIDENT : Per un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAU : Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, nosaltres creiem que és un error aquesta esmena de supressió que ens presenta l'Honorable Diputat del PSUC, el doctor Espasa.

I creiem que és un error, en certa part, pel que ell mateix ha dit, perquè precisament estem parlant «als efectes d'aquesta Llei», i, per tant, nosaltres creiem que en una llei la qual és d'un àmbit general, la qual, aquesta Llei, l'hauran d'interpretar, després, moltes persones, no solament sanitàries, creiem que ho hem d'emmarcar amb una sèrie de definicions.

És ben clar que en Comissió i en Ponència tots els Grups parlamentaris han presentat diferents definicions, no solament de droga, sinó de desintoxicació, deshabituació, rehabilitació i reinserció. Per tant, si amb cinc Grups parlamentaris que som aquí hem presentat diferents definicions, les quals, vertaderament, no són exactament iguals, creiem nosaltres que en el marc, precisament, d'aquesta Llei, ho hem d'acotar i hem de mantenir aquestes definicions, tal com deia, perquè només les fem als efectes d'aquesta Llei.

Aquestes definicions que queden aquí poden ser més o menys discutibles científicament, però són entenedores i precises, i en ser, tal com deia, un àmbit de llei general, és important que existeixin aquestes definicions que, al llarg de la Llei s'aniran repetint.

És per això que ens mantenim en el text original i que vota-

rem en contra de l'esmena presentada pel PSUC.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Continuem ara amb les altres esmenes. L'esmena següent és la número 2, del Grup Socialista de la Cambra. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran.

La Sra. FERRAN : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, nosaltres també ens hem oposat a aquesta classificació que es fa en aquest article, una novetat que podríem dir *made in Catalunya*, que ens sembla que pot més ajudar a confondre que a aclarir-nos.

Ja cal fer invents i novetats i investigacions en aquest tema, però ens sembla que no es massa afortunat que nosaltres ens desmarquem de la resta del món amb una classificació de les drogues. Vull dir, allà on arreu del món es diu d'una manera, aquí en diem d'una altra, i ens sembla que l'intent, doncs, d'aclarir és més aviat un resultat que confondrà.

Quant a aquesta classificació, pensem que un organisme com l'OMS ja ho ha classificat, i, per tant, fer un pols de força entre el nostre invent i el que científics de tot el món han fet en la classificació que fa l'OMS, ens sembla que ja no cal, i en aquest cas seria acceptar-la. I la classificació que fa l'OMS penso que és molt coherent, i que l'hem d'acceptar tots perquè no hi ha cap raó per la qual no encaixi a Catalunya aquesta classificació.

L'OMS classifica les drogues segons la perillositat; aquesta perillositat, diu, depèn de la intensitat amb què cada droga crea dependència, amb la rapidesa amb què s'estén aquesta dependència i amb la toxicitat que té per a l'organisme.

Així, classifica les drogues d'un primer grau de perillositat, en les quals hi ha l'opi i els derivats : l'heroïna, la morfina, la codeïna i els seus similars; en el segon grau, en el segon esglaió de perillositat hi ha els barbitúrics i l'alcohol; en el tercer nivell de perillositat està la coca, els derivats, les amfetamines i els derivats, i, a l'últim, en el quart grau de perillositat, el *cannabis* i derivats : marihuana, haixix i mescalina.

Això, quant a la classificació, i nosaltres, la nostra esmena, defensa aquesta classificació. No ens n'inventem cap; simplement traslladem aquí la classificació que fa l'OMS.

Un altre punt d'aquest article : la definició que fa de les drogues. Primer, que parla de «droga», ho posa en singular, la qual cosa, «droga», en si, no vol dir res; en tot cas, «les drogues», però, bé, això és una qüestió de forma i, quant al contingut d'aquesta definició, també és un invent.

Si s'hi fixen —i la llegiré—, aquesta definició es pot aplicar, per exemple, a la definició de la sal, perquè és una substància que administrada a l'organisme és capaç d'originar una dependència i de produir efectes perniciosos per a la salut. Diem, doncs, també, que a la sal es pot atribuir aquesta definició.

En tercer lloc, aquest article fa tota una nomenclatura de paraules i posa al seu costat el significat. Nosaltres creiem que ni per la forma això cal fer-ho, és a dir, cada llei no entra a definir qüestions del seu lèxic utilitzat en el seu contingut; però, bé, fins i tot acceptant això, el contingut d'aquest lèxic, d'aquesta nomenclatura, doncs fixin-se bé que diu coses com les següents. Diu : «desintoxicació : procés terapèutic de combat». «Deshabituació : procés terapèutic d'eliminació.» «Reinserció : inserció d'una persona a la societat.» Ens sembla que pot ser més aviat un manual una mica guerriller, i potser no massa

una explicació, una classificació de les actuacions a fer davant la droga.

Dit tot això, senyor President, faria en aquest torn donada la defensa de les següents esmenes —són bastants, si us plau. Aquesta, la número 10, la número 13, la 36... no, la marginal, eh? 10, 13...36, 38, 64. (Pausa.)

Bé, són totes aquelles esmenes que fan referència a aquesta classificació que durant tota la llei es parla d'institucionalitzades i no institucionalitzades. No ens tornarem a referir a totes aquestes explicacions; a l'hora de votar el text del Dictamen el votarem a favor, perquè no és un tema d'anar-lo discutint, però sí que volíem expressar la nostra disconformitat amb aquest tipus de classificació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem prosseguir ara amb la defensa de... Ah, sí, torn en contra, perdó. Per a un torn en contra d'aquestes esmenes defensades per la Il·lustre Diputada. L'Il·lustre Diputat senyor Renau té la paraula.

El Sr. RENAU : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en aquesta esmena presentada pel Grup Socialista hi ha dos temes completament a part. Un, que és el que és l'esmena de modificació, que només és referent a la definició de drogues i a la classificació, i després ha parlat de totes les altres definicions que nosaltres posem a la llei, com són dependència, desintoxicació, deshabituació, rehabilitació i reinserció, en els quals veig que no fan cap esmena. Per tant, jo continuo mantenint-me, com he dit abans, que creiem que en aquesta llei val la pena que es mantinguin aquestes definicions perquè, en un moment donat, tothom sàpiga a què es refereix.

Quant a la vertadera esmena que presenta el Grup Socialista, ells fan una modificació de la definició de drogues i de la classificació.

Bé, en primer lloc, el terme «droga» —tal com ha dit la Diputada Pilar Ferran— vertaderament té moltes excepcions. En el nostre llenguatge corrent, per exemple, si veiem el diccionari, tant el Fabra com la *Gran Enciclopèdia Catalana*, ens posa que «droga» és qualsevol substància emprada com a ingredient, en química, farmàcia o tintoreria. També en farmàcia es pot definir com cadascun dels principis actius presents en vegetals, com poden ser alcaloides, olis essencials, etcètera, o en animals —castori, mesc, cantaridina—, els quals, convenientment preparats i conservats, són emprats en terapèutiques i experimentació. És evident que totes aquestes definicions de drogues són vàlides; ara bé, les drogues que ens interessin aquí no són aquestes, sinó les drogues que, tal com nosaltres definim a la llei, són substàncies que administrades a l'organisme són capaces d'originar una dependència i de produir efectes perniciosos sobre la salut. Per tant, són vertaderament totes les substàncies, però si ens hi fixem, l'objecte d'aquesta llei parla exclusivament de drogues no institucionalitzades, begudes alcohòliques, tabac, certs medicaments i alguns productes d'ús industrial o divers. Per tant, ens referim exclusivament a aquestes drogues.

Per què aquesta definició i no una altra? Bé, tal com he dit abans, tots els Grups parlamentaris han presentat en les seves esmenes diferents definicions de drogues, i totes serien acceptables, ja que la majoria responen a informes de l'OMS. Però hem de tenir en compte, primer, que l'OMS només fa informes i els va variant amb molta freqüència, i, segon, que l'OMS no

legisla, no fa codis, només assessora i, tal com deia, només és una assessoria tècnica.

Tan cert és això que els estic dient, senyores i senyors Diputats, que a l'any 76 l'OMS pretenia dividir les drogues només en dos grans grups; les dividia amb les productores d'hàbitud, dotades d'una perillositat menor, i, segon, les capaces de produir toxicomania, estat d'una gravetat encara més manifesta.

L'any 64, segons l'OMS s'arriba a la conclusió que és molt difícil d'agrupar les diferents famílies de drogues, més o menys utilitzades en l'actualitat, i per això l'any 64 reconeix set tipus diferents de drogues capaces d'originar tolerància o dependència. Parla del tipus morfina, 1; 2, tipus barbitúric; 3, tipus amfetamina; 4, tipus cànem; 5, tipus cocaïna; 6, tipus alcohol i 7, tipus tabac. I aquests últims anys de l'informe de l'OMS és el que presenta l'esmena del Grup Socialista.

Bé, veiem, doncs, que hi ha moltes variacions en els informes de l'OMS, i tal com diu el Projecte de Llei, i ho repeteixo, és només als efectes d'aquesta llei que fem les definicions, i, tal com hem dit abans, la definició nostra de «droga» és senzilla, entenedora, i científicament acceptable.

Però és que, a més, en la definició que ens presenta l'esmena del Grup Socialista i amb la seva classificació, creiem que hi falta una substància d'ús corrent, però que és una substància que genera dependència, que és el tabac, i que, com ha dit el Conseller en el seu informe del començament, l'OMS considera que el tabaquisme és el problema sanitari teòricament evitable més important del món.

És per totes aquestes coses, que ens oposarem a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Anem, ara, a debatre l'esmena número 4, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, defensaré les esmenes números 4, 5, 6 i 7, que fan referència totes elles a l'article número 3.

Bé, per començar, jo voldria dir que jo crec que sí que s'ha de definir en una llei quin és l'abast i, per tant, definir, doncs, el que produeix aquelles accions que cal combatre, i és una mica difícil de fer una llei sobre drogaaddicció si en la llei ja no comencem per dir clarament què entenem per drogues. I, aleshores, aquí entrem en la dificultat de saber quina és la millor definició, i naturalment això és una cosa que va a gustos.

Però em dona la impressió que cal que les definicions donin un pas molt global, que tinguin un marc ampli perquè puguin incloure's, sense dubte, totes aquelles substàncies que fins aquest moment poden crear dependència, o que en el futur puguin crear-les, i, per exemple, hi ha la qüestió que ha esmentat la representant del Grup Socialista sobre la sal, que podria entrar com a droga si acceptem, precisament, la definició del text del Dictamen; no en canvi, per exemple, si s'acceptés la nostra esmena, ja que nosaltres diem, senzillament, que és una substància que administrada a l'organisme, amb utilitat terapèutica o no —és el cas, per exemple, de les amfetamines—, és capaç de produir efectes perniciosos sobre la salut, o provocar canvis en la conducta amb efectes immediats o persistents, i originant-ne dependència. Ens sembla que això és bastant més ampli.

D'altra banda, ja referint-me a les altres esmenes sobre aquest article, el Departament de Sanitat estableix quatre nivells de tractament, amb els quals estic totalment d'acord amb la classificació. Són els tractaments de desintoxicació, deshabituació, rehabilitació i de reinserció.

Això també comporta dificultats, perquè no se sap mai on comença un tractament i on acabava l'anterior. És a dir, és una mica difícil d'establir les fronteres, i penso que en aquest cas també val la pena d'acurar una mica més el vocabulari perquè sigui més estricte, i que no hi puguin haver confusions. Em sembla que les esmenes que nosaltres tenim presentades respecte a això són un element clarificador prou important, alhora que eviten paraules com «combat», que ens sembla que no es tracta d'això; en fi, és una paraula una mica massa dura i potser poc escaient en una llei d'aquest tipus.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Renau... Hi ha torn en contra? Sí.

El Sr. RENAU : Des de l'escó mateix, si m'ho permet el senyor President; en primer lloc, quant a l'esmena 14, del Grup d'Esquerra Republicana, acceptem dintre la seva definició el de «provocar canvis en la conducta» i, per tant, demanarem en el moment de la votació d'aquesta esmena que es faci per separat, tot, excepte aquesta frase «provocar canvis en la conducta», que afegiríem nosaltres a la nostra definició de droga. Quedaria així : «La substància que administrada a l'organisme és capaç d'originar una dependència, de provocar canvis en la conducta i de produir efectes perniciosos a la salut.»

Quant a les altres esmenes del Grup d'Esquerra Republicana, seré molt breu. Les definicions, tal com he dit abans, cada Grup ha presentat les seves. De tota manera, també vertaderament acceptaríem, si acceptés la definició exactament de desintoxicació, de treure «el procés terapèutic de combat» per, exactament «encaminat a trencar»; en comptes de posar «...procés terapèutic de combat»; per tant, aquí també demanaríem votació separada per a aquesta frase, «encaminat a trencar la situació de la intoxicació produïda...» etcètera, que quedaria igual.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, ara, a votar les esmenes corresponents a l'article tercer, començant per l'esmena número 1, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 25 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de l'esmena número 2, que és del Grup Socialista de la Cambra.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 3, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Bé, ara, en votar les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, necessitem una mica de precisió, perquè la cosa no ha quedat prou clara. *(Pausa.)*

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : Senyor President, tal com ha anunciat l'Il·lustre senyor Renau, nosaltres demanaríem votació separada en l'esmena número 4, de la frase «o provocar canvis en la conducta», «o provocar canvis en la conducta». *(Pausa.)* Perdó, sense la «o», «provocar canvis en la conducta». Aquesta frase, cas de ser aprovada, s'intercalaria després d'«originar dependència», en la lletra a) del punt 2 de l'article 3, és a dir, aquesta... Queda clar? *(Pausa.)*

Senyor President, en relació amb l'esmena número 5, nosaltres demanaríem, també tal com s'ha anunciat, votació separada de les paraules «encaminat a trencar», que, naturalment, com és evident, cas de ser aprovades, anirien, tal com proposa l'esmena d'Esquerra Republicana, a continuació, exactament, de «procés terapèutic», i, en l'apartat d) del punt 2 del mateix article. I, naturalment, també substituirien les paraules «de combat de». Per tant, el text de l'apartat d), diria : «Desintoxicació : procés terapèutic encaminat a trencar la intoxicació produïda per una substància...», etcètera.

El Sr. PRESIDENT : Bé, encara queden les altres...

El Sr. SUBIRÀ : A les altres no hi ha res.

(L'H. Sr. Espasa demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Digueu, si us plau.

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)* : Senyor President, amb tots els respectes, però ens sembla que tant aquesta votació separada de l'esmena 4, que encara té un cert sentit perquè manté una coherència del segment de la frase que es vol separar, però la cosa arriba ja a uns límits realment preocupants en l'esmena número 5, i nosaltres creiem que el camí adequat per a aquestes modificacions, possibles reglamentàriament, seria l'esmena transaccional i no forçar tant la Cambra a fer unes votacions per una banda tan complexes i, per altra banda, tan poc entenedores.

(L'I. Sr. Subirà demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : El senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, no hi tenim en absolut cap inconvenient, si s'entén que seria millor tramitar el que acabo de dir com a esmena transaccional, la preparem en un moment i la passem a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Bé, anem a procedir a la votació de les esmenes 6 i 7 d'Esquerra Republicana de Catalunya. Podem fer-ho conjuntament? Sí o no? Sí? Bé. Anem a sotmetre a votació les esmenes 6 i 7 d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes, 6 i 7, d'Esquerra Republicana, han estat rebutjades per 4 vots a favor, 62 en contra i 27

abstencions. Mentre esperem que arribi el text de les transaccionals, voldria advertir els Il·lustres membres de la Cambra que hi ha unes rectificacions de caràcter material, podríem dir, en aquesta Llei, en aquest Projecte de Llei, que ja han arribat a mans dels ponents corresponents, i que suposo que no hi ha cap inconvenient a acceptar-les. (*L'I. Sr. Subirà lliura a la Mesa el text de les esmenes transaccionals.*)

Ara seran llegides les esmenes transaccionals proposades.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional número 4, al punt 2, lletra a), de l'article 3, que quedaria redactat de la manera següent : «Droga, substància que administrada a l'organisme és capaç d'originar una dependència, de provocar canvis en la conducta i de produir efectes perniciosos sobre la salut.»

La número 5, a la lletra d), punt 2, de l'article 3, quedaria redactat de la següent manera : «Desintoxicació : procés terapèutic encaminat a trencar la intoxicació produïda per una substància exògena a l'organisme.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquestes transaccionals presentades pel Grup de Convergència i Unió, prego que, en primer lloc, Esquerra Republicana digui si les accepta. Els altres Grups també? Bé. Aleshores, anem a sotmetre-les a votació. Podem fer-ho conjuntament, suposo, no?

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes transaccionals, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes transaccionals han estat aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Ara anem a votar el text del Dictamen en allò que no ha estat modificat per aquestes esmenes aprovades.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 3, amb l'observació que acabem de fer, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 3, amb l'observació que hem fet, ha quedat aprovat per 67 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'article 4. A aquest article 4 hi ha unes esmenes que són, la primera, número 8, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President, aquest és el primer article del Títol II de la Llei, les mesures preventives i generals. Ja ha dit el Conseller de Sanitat, en presentar la Llei, que aquesta és una llei que vol abastar els aspectes de la prevenció i de l'assistència en les substàncies que generen dependència, i ara, també, canvis en la conducta. Com hem vist, la definició aquella tan...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni'm, doctor Espasa, per a reclamar de la Cambra silenci i atenció.

Pot continuar.

El Sr. ESPASA : ...com s'ha pogut veure, aquella definició que era tan intocable, perquè era la bona, era la definició, ha estat objecte d'una transacció quasi diria *in voce* en el mateix Ple. Això vol dir la variabilitat de l'opinió científica i, també, legislativa i política, evidentment. Com deia, aquesta Llei és

una llei que pretén abastar només, i que pot abastar només els aspectes de la prevenció i de l'assistència. Hi ha tot un altre ventall d'actuacions possibles que, perquè el Govern de Catalunya, perquè la Generalitat de Catalunya no hi té competències, no són contemplades ni contemplables, no són contemplades en aquesta Llei ni contemplables des de la perspectiva autonòmica. Això ja hi ha fet esment el Conseller de Sanitat. Però jo voldria subratllar que precisament per això molts dels aspectes que es presenten amb una gran, jo diria, quasi, ampullositat, en aquesta Llei, amaguen aquests altres dèficits competencials que fan que aquesta Llei, com l'he qualificada abans, no sigui una petita llei, per com es pogués dir des d'un punt de vista despectiu, però sí que és una llei petita, sí que és una llei que, fins i tot, encara és massa detallada, massa prolixa a normativitzar, a convertir el text legal molts aspectes que no són més que acció política i de govern, que no són més que programes assistencials que cal fer, que cal desenvolupar, que cal aplicar, que cal implementar, però que no s'han de convertir en text legal si no és que es busqui per aquesta via una publicitat, una espectacularitat que després, en la pràctica de l'acció política i de govern quotidiana, en aquest cas, acció sanitària, no es pugui o no es vulgui, o, en definitiva, no es porti a terme.

Molts dels articles que anirem veient en aquesta Llei corresponen, per a nosaltres representen aquesta preocupació; són qüestions —les que es diuen en els articles— amb les quals estem, òbviament, d'acord, perquè moltes vegades no són més que pures obvietats, són qüestions que haurien de formar part de l'arsenal normatiu de decrets, ordres o circulars del Departament, no són qüestions per tenir categoria o rang de llei.

Per exemple, en aquest article 4, del Títol II, De les mesures preventives generals, es diu amb gran èmfasi que «el Consell Executiu desplegarà programes i accions d'informació i educació sanitàries de la població sobre els efectes nocius de les substàncies que poden generar dependència». No caldria sinó!, aquesta és una absoluta obvietat, és evident que cal que faci això, com cal que faci multitud d'altres programes d'informació, de prevenció en altres tipus de malalties. El que sí que té de positiu —i nosaltres li vam donar suport des del començament a aquesta Llei, ho ha dit el Conseller— és que tracta com a malaltia comuna les dependències i, per tant, si les considerem malaltia comuna, forma part de tot el conjunt d'accions terapèutiques, preventives o assistencials que el Departament ha de dur a terme, sense que això vulgui dir que n'hagi de fer lleis. No farem pas una llei per parlar dels programes d'informació i de prevenció, els hipertensos, els diabètics, o a tants altres grups de persones que són subjectes a riscos més elevats en el manteniment de la seva salut que el conjunt de la població.

És per tot això, i també perquè voldríem subratllar que en la prevenció —i aquí estem parlant de la prevenció en general, en això potser discreparia del que han estat les paraules de presentació del Conseller de Sanitat— no és l'element més important el de la informació; és un element de la prevenció, jo dubto que sigui l'element més important d'una activitat preventiva en el seu aspecte més ampli, més general. La informació sanitària és una part de la prevenció, ho sabem perfectament, però jo dubto que aquesta sigui la més important, i fins i tot ja hi ha experiències i països on es demostra que certs graus o certs nivells d'informació, o sòls d'informació en determinats aspectes

estan produint els efectes contraris als que es buscaven amb les campanyes d'informació, i que a vegades aquestes campanyes es converteixen més —en el tema que ens ocupa, en el tema de les drogues no socialment acceptades, o no institucionalitzades— en indicadors i en incitadors al coneixement i al consum, que no pas en allò que busquen combatre. És a dir, el tema de la informació és un tema molt complex, i que, evidentment no podem, ni ho pretenc, debatre en un pla polític i legislatiu ara, des d'aquesta tribuna; simplement, volia matisar això.

I voldria, per acabar també, i per explicar la posició del nostre Grup que reclama la supressió d'aquest article 4, per obvi, perquè no té el rang que li correspon en aquesta Llei, dir que la prevenció —i aquí es parla de les mesures preventives generals sobre substàncies que generen drogadependència— inclou també tot un seguit de mesures no estrictament sanitàries, moltes d'elles que per incapacitat competencial no podem entrar-hi com a Parlament de Catalunya, ja ho sabem, però és bo almenys que una sola vegada ho recordem, almenys aquesta vegada i potser també a l'hora de plantejar la nostra posició global en l'explicació de vot.

Hi ha mesures de tipus educatiu, hi ha mesures encaminades a reprimir el tràfic il·legal de la droga —ja ho hem dit, aquesta és una competència que no ens pertany, que no podem abordar—, hi ha tot el que fa referència a la necessària modificació del Codi penal —també per sota competencial queda fora del nostre abast—, hi ha mesures aplicades en altres països amb un cert èxit, com per exemple d'introduir com a mesures preventives sobre el tema que estem tractant ara —la drogadependència i els seus efectes—, el control dels comptes bancaris per assegurar, per tenir un major control sobre les màfies que trafiquen amb totes aquestes substàncies —també, evidentment, per nivell competencial, no hi ha qüestió des del nostre punt en què estem, Parlament de Catalunya—, tot el tema de la cooperació internacional amb el Consell d'Europa, amb les Nacions Unides, amb els països de la Comunitat Econòmica Europea, el tema de la droga, el tema de la prevenció a la droga és un tema —ho ha dit el senyor Conseller— que no es pot abordar des de cap país, des de cap Comunitat autònoma, i que requereix el fet de participar cada cop més en programes internacionals, en coordinació amb altres països o grups de països que ja estan treballant en tot aquest immens camp.

És per tot això, i perquè en la Llei, en la nostra opinió, sota aquest títol tan general de «les mesures preventives generals» després queda només substanciada una cosa òbvia en el pla estrictament tècnic-sanitari, i és que el Departament competent ha de fer campanyes d'informació i d'educació sanitària sobre substàncies que generen malaltia comuna, com hem definit en la Llei, que nosaltres creiem que aquest article és absolutament sobrer, o no és sobrer si —com és la nostra impressió— aquesta Llei té molts aspectes de mera propaganda política, i no tant de posar en el nivell adequat els elements per combatre aquest flagell que tots estem d'acord en combatre : les drogues.

El Sr. PRESIDENT : Per un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Renau.

El Sr. RENAU : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en moltes de les coses que ha dit l'Il·lustre Diputat senyor Espasa hi estem d'acord, sobretot en totes les coses de tipus co-

mpetencial, que vertaderament nosaltres no podem legislar.

Ara bé, en un parell de coses no hi estaria d'acord, perquè pensem que aquesta Llei és una llei que està parlant sobre drogues no institucionalitzades en aquest moment, i creiem que això té un abast de tipus social molt més important en aquests moments, i en aquest país, que no pas l'exemple que ell posava, l'exemple de la hipertensió.

Per tant, nosaltres creiem que hem de mantenir aquest títol, i hem de fer aquesta Llei, no solament de propaganda, sinó vertaderament per la importància actual que té tota la problemàtica de les drogues.

Aleshores, és ben clar que aquest article del títol II, té exactament tres paràgrafs. Per què? Perquè estem parlant de les mesures preventives generals, i creiem que és important que es digui, primer, quines mesures són les que s'han de fer. I això crec que en una llei hi ha de ser. I aquestes mesures, tal com posa, són programes d'informació i d'educació sanitàries.

En segon lloc, a qui s'han d'adreçar? I per això tenim el paràgraf segon, que diem : «...especialment als infants i als joves i als col·lectius socials implicats.»

I en tercer i últim lloc, com s'han de fer aquestes mesures preventives? Que també ho posem impulsant l'actuació de l'Administració pública, donant suport a les iniciatives de la societat en aquestes matèries.

És per tot això, perquè creiem que ha de continuar, que ens oposarem a l'esmena presentada pel PSUC.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Entrem ara a debatre l'esmena següent, número 9, presentada pel Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Ferran.

La Sra. FERRAN : Des de l'escó, si m'ho permet. Nosaltres introduïm en aquest text la frase «en coordinació amb els ajuntaments», perquè el text diu : «El Consell Executiu ha de desplegar programes i accions d'informació i d'educació sanitàries a la població.» Introduïm «El Consell Executiu, en coordinació amb els ajuntaments...», desplegarà aquests programes i aquestes accions d'informació i d'educació.

Per què? Perquè, en primer lloc, ja la Llei de Règim Local reconeix aquestes competències quant a la prevenció i a l'educació que poden fer en aquesta tasca els ajuntaments. Però, sobretot, en segon lloc, perquè en aquest moment a Catalunya diríem que quasi els únics serveis, els únics programes que s'estan avançant en el camp de la droga són serveis municipals. Hi ha unes dades, que són les següents : la mitjana d'Espanya, el 19% d'aquests serveis corresponen a ajuntaments, però a Catalunya hi ha el 45% més el 9% de les Diputacions, que suma un 54% dels ens locals. Per tant, ens sembla que tenen suficient pes com perquè es reconegui en una tasca de programes i accions d'informació i d'educació, que sigui feta conjuntament amb els ajuntaments. I, és més, una altra dada d'argument. Per exemple, l'Ajuntament de Barcelona, en l'actual Pressupost de l'any 85 destina 204 milions al programa per a drogadependència. En canvi, en relació, si parlem de pressupostos, tots sabem que en el Pressupost de la Generalitat explícitament no hi ha cap quantitat que consti per desplegar programes per a drogues. Per tant, ens sembla que aquest reconeixement que constin els ajuntaments, com que conjuntament amb la Generalitat han de desplegar aquests programes, és suficientment

coherent.

El Sr. PRESIDENT : Per un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Renau.

El Sr. RENAU : Des de l'escó mateix. Hi estem completament d'acord, amb el que la Il·lustre Diputada ha dit sobre els ajuntaments, però nosaltres creiem que és molt més important tenir tot un article, com és l'article 6 de la llei, que parla precisament de tot això. Aquest article, que es manté exacte, diu : «Els ens locals, dins l'àmbit de llur competència, han de desenvolupar accions d'informació, educació, ...», etcètera, «les quals accions han de ser coordinades necessàriament amb l'actuació del Consell Executiu en aquest camp.» Per tant, creiem molt més important tenir tot un article dedicat a això, que no pas acceptar l'esmena del Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Finalment, la tercera esmena que hi ha a aquest article, és d'Esquerra Republicana de Catalunya, la número 10. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a...
(*L'I. Sr. Alay s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*) : Senyor President, la retirem.

El Sr. PRESIDENT : Retirada; gràcies. Bé, aleshores, doncs, podem passar ja a la votació. Es posa a votació l'esmena número 8, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 5 vots a favor, 63 en contra i 26 abstencions.

Anem a votar ara l'esmena número 9, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 60 en contra i 8 abstencions.

Anem, ara, a la votació del text del Dictamen per a aquest article 4.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 4 ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

I, ara, anem a votar l'article 5 segons el text del Dictamen, perquè no té cap esmena.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 5 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I, ara, sembla adequat que suspenguem la nostra tasca, per a reprendre-la a dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

Se suspèn la sessió.

(*Se suspèn la sessió a tres quarts de dues de la tarda i catorze minuts.*)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i onze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon, i dels I. Srs. Secretaris Primer i Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Sanitat i Seguretat Social i de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Ens trobem ara amb l'esmena número 11 a l'article 6, que és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President; per anunciar la retirada d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. (*Pausa.*)

Bé, tenint en compte aquesta retirada, tenim ara el text del Dictamen de l'article 6, i també el de l'article 8, l'article 7 és suprimit. Bé, també cal tenir en compte que una esmena que hi havia al Títol, la número 12, ha decaigut. Per tant, si els sembla bé, votariem conjuntament el text del Dictamen per als articles 6 i 8.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquests dos articles, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests dos articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, entrem a l'article 9, que té diverses esmenes. La primera, és l'esmena 13, que correspon al Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, per retirar-la.

El Sr. PRESIDENT : Retirada; moltes gràcies. Tenim ara en porta una altra esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, la número 15... Està retirada.

El Sr. ALAY : No, no, senyor President. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : No, no, perdó, em referia a una altra esmena. Senyor Alay, li prego que no es doni per alludit.

El Sr. ALAY : Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : La pot defensar, la pot defensar.

El Sr. ALAY : D'acord, senyor President. Bé, és una qüestió que no té cap sentit polític ni cap finalitat, simplement que, lingüísticament, el text del Dictamen parla de l'«afectació de la identitat» i nosaltres no entenem el que vol dir. Ens sembla, en tot cas, que potser seria més correcte «que la identitat sigui afectada». Crec que això potser és el que volia dir el text.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha torn en contra? No hi ha torn en contra. Bé, ara, entrem a la substanciació de l'esmena 16, que és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a... (*L'H. Sr. Espasa s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President, però és que la retirem en benefici d'una transaccional que es presentarà.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, prego que es faci arribar a la Mesa aquesta transaccional. (*L'I. Sr. Renau lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional.*)

El senyor Secretari farà el favor de llegir-la.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional a la lletra c) de l'article 9 : «Tota persona afectada per la dependència de drogues no institucionalitzades necessita assistència i té el dret de sotmetre's al tractament sanitari i social més adequat per a superar la seva problemàtica i recuperar la seva plena autonomia.» Està signada per tots els Grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT : Tots els Grups parlamentaris, per tant, ja no hi ha problema. Això suposo que representa la retirada de les esmenes 16 i 17, no? Bé, doncs, moltes gràcies.

L'esmena número 18, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable doctor... (*L'H. Sr. Espasa s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, la donem per defensada, ja que és una esmena que va amb coherència amb una altra lletra ja suprimida en Comissió. Per tant, donem per defensada aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, torn en contra? No; seguim amb l'article 9, i tenim ara en porta l'esmena número 19, del Grup Socialista. Prego, doncs, la Il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran que faci el favor de defensar-la.

La Sra. FERRAN : Sí, senyor President. Aquesta fa referència a una recomanació, com la que dèiem aquest matí, que fa l'OMS, de distingir entre aquelles drogues que creen dependència física de les que creen una dependència psíquica. Considerem que és important que dins d'aquest article, ja que fa una sèrie de recomanacions als tipus de tractament i als protocols, que s'han de tenir en compte, perquè hi figuri aquesta distinció, perquè qui entengui d'aquest tema sap molt bé que no és el mateix un tipus de tractament per a un tipus de drogues que per a unes altres. Creiem, doncs, que, per raons tècniques, és convenient que s'afegeixi una lletra «i» que introdueixi aquesta recomanació que fa l'OMS.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra?

El Sr. RENAU : Bé, per anunciar que no acceptem aquesta esmena per raó del mateix que aquest matí hem explicat per tal com les definicions que fa l'OMS són variables contínuament, i, per tant, creiem que no és necessari que això es posi a la Llei.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, el Diputat doctor Renau ha fet ja l'oposició a aquest argument.

Ara, la número 20, que també correspon al Grup Socialista de la Cambra.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Ferran.

La Sra. FERRAN : Senyor President. Gràcies. També considerem que dins d'aquest mateix article de què parlàvem fa un moment i que fa tot aquest tipus de recomanacions i, entenent també que tant el Govern, que presenta la Llei, com els diferents Grups, tothom està d'acord que el tractament de les drogues correspon a unes àmplies fases dins de les quals es contempla també la rehabilitació i la reinserció a la societat, considerem que han de constar en aquest article aquestes precisions, precisament, perquè, si no, atenent només la prevenció i l'assistència, no es pot donar per entès que aquests aspectes de la rehabilitació i de la reinserció hi figurin i, per tant, hi estiguin inclosos. El que demanem és l'afegitó també d'un apartat d'una lletra j) que digui explícitament aquest text.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha torn en contra? No hi ha torn en contra.

Bé, aleshores podem entrar ja a les votacions de les esmenes d'aquest article.

La primera que ha quedat en peu és la 15, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Prego, doncs, els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 59 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Passem ara a la transaccional que substitueix la 16 i la 17.

Anem a posar-la, doncs, a votació i els qui hi siguin favorables que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta transaccional ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Entrem ara a la número 18, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena número 18 ha estat acceptada per 64 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Som ara a l'esmena número 19, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

La Sra. FERRAN : Podem fer la votació de la 19 i la 20, si no hi ha inconvenient, no?

El Sr. PRESIDENT : Separades? Bé. Gràcies, de tota manera. Bé, doncs, anem a l'esmena número 19, que és la que posem ara a votació.

Els qui hi siguin favorables, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 25 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

I ara passem a la votació de l'esmena 20.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 10. Perdó, a la votació del text del Dictamen.

Bé, anem a la votació del text del Dictamen, tenint en compte la transaccional.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen d'aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 9 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 10, que té tres esmenes, l'esmena 21, del Grup Socialista, la 22, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i la 23, també socialista, que ja ha decaigut.

Bé, anem, doncs, a la primera. La número 21, del Grup Socialista. Prego a la Il·lustre Diputada senyora Ferran que faci el favor de defensar-la.

La Sra. FERRAN : Sí, senyor President, nosaltres demanem la supressió d'aquest apartat 1, i les raons és perquè el text que vaig a llegir diu el següent. Diu : «El Consell Executiu ha de vetllar perquè les persones que presenten dependència de drogues no institucionalitzades puguin rebre l'atenció i l'assistència sanitària i social.» Ens sembla que no cal, no és correcte que un article, que un apartat només faci la recomanació que el Govern ha de vetllar. A més a més, perquè constantment —els qui hagin llegit la Llei se'n poden adonar—, constantment, és un mot que surt a cada moment. Pensem que el Consell Executiu pot fer quelcom més que passar vetllant perquè es compleixi la Llei. Potser és el que ha d'executar que la Llei es faci.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Renau té la paraula.

El Sr. RENAU : Bé, nosaltres creiem que s'ha de mantenir, per dues raons. La primera, si ens hi hem fixat, en l'anterior article 9 hem aprovat una transaccional en la qual posem que tota persona afectada per la dependència té dret a sotmetre's al tractament sanitari i social més adequat. Aleshores, nosaltres creiem que val la pena que continuï, per una raó, perquè en aquest indiquem que totes les persones amb dependències de drogues no institucionalitzades tenen dret a l'assistència sanitària i social, i això fa que, ja que ho havíem indicat en l'article anterior, en aquest ho repetim, i hi donem molt més èmfasi. Però, a més, per una altra raó, perquè això precisament vol dir garantir. Si el Consell Executiu vetlla pel dret de les persones a tenir assistència, això per si sol ja vol dir garantir.

Res més. Per això votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : La següent esmena, la número 22, és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA : Senyor President, moltes gràcies. Amb les últimes paraules del Diputat de Convergència i Unió, jo crec que Convergència i Unió estarà disposada a votar la nostra esmena que, en la mateixa línia que l'esmena socialista, proposa introduir seriositat i rigor parlamentari a aquest article. El senyor Renau ens acaba de recordar, desgraciadament equivocadament —potser és que fa massa temps que no ha mirat el Pompeu Fabra— que vetllar és el mateix que garantir. Jo m'he pres la molèstia de mirar-ho, i, Pompeu Fabra a la mà, senyor Renau, garantir vol dir assegurar, i vetllar vol dir tenir cura. No ho dic jo, ho diu el Pompeu Fabra. Per tant, no és el mateix, i, bromes a part, i diccionaris a part, em sembla que aquest article 10, on diu que el Consell Executiu ha de vetllar perquè les persones que presenten dependència de drogues no institucionalitzades puguin rebre l'atenció i les assistències sanitàries i socials, és el paradigma del que nosaltres hem qualificat dels aspectes propagandístics d'aquesta Llei. És evident que en el punt segon es reconeix, i amb això estem d'acord amb el Conseller

de Sanitat, la dependència com una malaltia comuna i, si és així, és absurd, és retòric, és propagandístic, posar que el Consell Executiu ha de vetllar perquè aquestes persones tinguin l'adequada assistència. Si tenen aquesta malaltia i es reconeix aquest dret, no cal posar en una Llei que es vetllarà tot el que es pugui perquè es compleixi la Llei. És com si diguéssim que el Consell Executiu vetllarà perquè els infants de Catalunya estiguin adequadament servits a l'escola i això en una Llei. Amb aquests termes no ho posaríem mai en una llei, tampoc s'ha de posar en una llei d'aquest estil.

Per altra banda, jo crec —i és l'altre motiu que ens ha mogut a presentar aquesta esmena— que proposa canviar el verb «vetllar» per «garantir», amb la qual cosa sí que s'adopta un llenguatge legislatiu i positiu, no un llenguatge merament propagandístic o de fer volar coloms, perquè això de vetllar no sabem què vol dir, no sabem si el Consell Executiu, amb el Conseller de Sanitat al cap, es passaran totes les nits en vetlla perquè tots els drogadependents de Catalunya estiguin adequadament assistits. Nosaltres, com que volem que el Consell Executiu governi bé, no volem tenir-lo totes les nits en vetlla, creiem que té molts altres maldecaps, com, per exemple, el dèficit sanitari, com, per exemple, altres problemes que li poden treure el son, i no voldríem que, a més a més, els drogadependents també els traguessin el son al Consell Executiu (*remor de veus*).

És per això que demanem amb la nostra esmena que es tregui el «vetllar» per «garantir», ja que aquest és un llenguatge més seriós, més adequat en aquesta Cambra i per això demanem el vot favorable a la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? L'Il·lustre Diputat doctor Renau té la paraula.

El Sr. RENAU : L'Il·lustre Diputat Espasa ens ha dit que devia fer dies que no em mirava el Pompeu Fabra. Precisament, degut a aquesta Llei, he mirat bastants vegades el Pompeu Fabra per mirar de trobar la paraula adequada per posar en aquesta Llei. Ara bé, després de remirar-me, precisament, el Pompeu Fabra, «vetllar» vol dir el mateix que «tenir cura» i tenir cura jo crec que té tota la importància. Si creuen els Il·lustres Diputats que en lloc de posar «de vetllar» es pot posar «tenir cura» creiem que seria el mateix. Però és que, a més, jo crec una altra cosa, que fins i tot amb la paraula «ha de vetllar» crec que això, tal com he dit abans, indica la garantia que té tota persona amb dependències a drogues no institucionalitzades, el seu dret a una assistència i a un tractament sanitari.

El Consell Executiu ha de vetllar perquè aquest dret que estem dient, i que hem defensat a la Llei, sigui utilitzat pel malalt de la manera més adequada. Per això, nosaltres mantinem, tal com està en l'articulat, aquest text i votarem en contra de l'esmena del Grup Socialista Unificat.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a votar ja les esmenes d'aquest article 10, perquè l'esmena 23 està decaiguda.

Els qui siguin favorables a l'esmena 21, del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena següent, número 22.

Els qui siguin favorables a l'esmena 22, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 10.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. *(La I. Sra. Ferran s'aixeca per parlar.)*

La Sra. FERRAN : Demanaríem votació separada, si us plau; el punt 1 del 2 i 3; 2 i 3 junts i l'1 separat, senyor...

El Sr. PRESIDENT : Cada un dels tres? Ah, no.

La Sra. FERRAN : L'1, i 2 i 3 junts, si no hi ha inconvenient.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a posar a votació, doncs, primer l'apartat 1 d'aquest article i després els 2 i 3, conjuntament.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 10, apartat número 1, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat número 1 ha estat aprovat per 70 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per als apartats 2 i 3 d'aquest mateix article 10.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'article 10, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 11, que té una esmena, 24, que ha decaigut, i queden ara la 25 i 26, que totes dues són del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat Doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, doctor Espasa, les defensa conjuntament?

El Sr. ESPASA : No, és que anuncio la retirada de la 25 i, per tant, defensaré l'esmena 26.

El Sr. PRESIDENT : Perfecte.

El Sr. ESPASA : L'esmena 26 pretén canviar la primera paraula «desintoxicació» per «l'atenció i l'assistència de malalts amb dependència». L'objecte d'aquesta esmena és el de recollir una formulació més àmplia —que inclou també la desintoxicació—, perquè es pugui entendre que tant a les consultes externes dels hospitals com en els centres d'assistència primària o ambulatoris es puguin realitzar seguiments més llargs que els de la pura i curta desintoxicació com, de fet, s'està fent en molts països; jo, per exemple, citaria aquí l'experiència del Centre Mèdic Marmottan, de París, on aquest seguiment es fa durant un període molt més llarg del que, en termes científics, s'entén pel període estricte de desintoxicació.

És per això que la nostra esmena en substituir la paraula «desintoxicació» per «atenció i assistència» —que inclou la desintoxicació—, deixa la porta oberta a aquesta possibilitat terapèutica i, per tant, no és una esmena, diguem-ne, de contra-

dicció amb el text del Dictamen, sinó d'ampliació d'aquest.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Té la paraula l'Illustre Diputat doctor Renau.

El Sr. RENAU : Bé, més que un torn en contra —que sí que ho és, perquè no acceptem aquesta esmena—, però, és dir-li que en el punt 4 d'aquest article 11 ja parla precisament de les mesures d'atenció i d'assistència especificades en aquest article; per tant, nosaltres ja posem dintre de l'articulat el que el doctor Espasa posava.

Per tant, nosaltres ens mantindrem tal com està l'article 3, amb la paraula «desintoxicació» perquè —tal com deia— en el paràgraf 4 ja ho especifiquem, que són mesures d'atenció i d'assistència.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, malgrat tot, el doctor Espasa manté la seva esmena, pel que sembla.

El Sr. ESPASA : Sí.

El Sr. PRESIDENT : Doncs, anem a votar-la, eh?

Els qui siguin favorables a aquesta esmena número 26, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a aquest article 11.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 11, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 11 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem ara a l'article 12, que té una primera esmena que ha decaigut, que és la 27. Aleshores, hi ha una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, 28, i una altra esmena del mateix Grup parlamentari, 31, que han quedat —segons entén la Presidència— sense suport sobre el qual sustentar-se.

Voldria conèixer l'opinió de l'Illustre representant d'aquest Grup, en relació amb això.

El Sr. ALAY : Interpretem el mateix, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

Aleshores, som a l'esmena 29, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President. Per una banda, per donar per defensada l'esmena número 29, sense cap més argumentació, la donem ja per defensada, i anunciar la retirada, perdó, de l'esmena número 30.

El Sr. PRESIDENT : I quant a la 32?

El Sr. ESPASA : És un altre apartat. *(Pausa.)* Sí, l'esmena número 32 fa referència al mateix problema que repetidament hem anat esmentant al llarg del debat d'aquesta Llei.

Nosaltres creiem que en aquesta Llei hi ha molts incisos o apartats, com és aquest que ara ens ocupa, que són absolutament sobers, que són declaracions d'intencions, que són expressions de voluntat política i, en aquest cas, encara més que el que es diu que el Consell Executiu vetllarà —tornem a estar en l'insomni perpetu d'aquest Consell Executiu— perquè en

les comunitats terapèutiques no hi hagi buits, ni pugui haver-hi cap mena d'abusos en el seu funcionament, està previst d'una manera molt més positiva i d'una manera molt més adient, des del punt de vista legislatiu, en els articles 36, 37 i 38, de la mateixa Llei. Per tant, és sobrer tornar a posar un incís d'expressió de voluntat política quan altres articles, d'una manera molt més exacta i amb un llenguatge administratiu i jurídic molt més precís, ja preveuen el que aquí és una mera declaració d'intencions polítiques.

Per tant, nosaltres creiem que aquest és un incís sobrer i, per això, demanem la seva retirada en forma d'esmena de supressió.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, hi ha torn en contra? El doctor Renau té la paraula.

El Sr. RENAU : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, nosaltres creiem que precisament s'ha de mantenir aquest apartat vuit, perquè creiem —com coneixen els senyors Diputats— que existeix una problemàtica actual en moltes comunitats terapèutiques, precisament per manca d'assistència mèdica i psicològica.

Creiem, per tant, que és important que precisament aquesta falta d'assistència no continuï existint, i creiem que és millor legislar per evitar que no es produeixin de nou casos com es poden donar actualment.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Entrem, doncs, ja a la votació de les dues esmenes subsistents a aquest article; totes dues són del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Tenen alguna dificultat perquè les votem conjuntament? (Pausa.) Separadament.

Bé, anem a votar l'esmena número 29.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena número 29, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'esmena número 32, del mateix Grup parlamentari.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 12.

Els qui siguin favorables a aquest text, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquest text del Dictamen per a l'article 12 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Entrem ara a l'article 13, que té tres esmenes. La primera, 33, és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President, per anunciar la retirada d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. La segona, que és la 34, perta-

ny al Grup Socialista de la Cambra. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Ferran.

La Sra. FERRAN : A aquest article, al primer apartat, va ser acceptat en Comissió la nostra esmena, però no així al segon apartat. I, no per insistir-hi, però és que si em permet la lectura del que diu, vull dir, és allò que s'escau per si sol el text que queda encara.

Diu : «Les entitats, les institucions i les persones que col·laboren sense finalitat de lucre en la rehabilitació i la reinserció de persones afectades per dependència de drogues», i aquí és el que cal subratllar, «han d'ésser especialment considerades i reconegudes, d'acord amb una reglamentació que es farà.»

Bé, ens sembla que considerar, doncs, una menció d'honor per les persones que treballen en el tema de l'assistència i rehabilitació de drogaaddictes no és tan honorífic potser com que en una Llei es contempli que han de ser «especialment considerades i reconegudes».

Pensem que és un article, un apartat que s'hauria de suprimir.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Renau.

El Sr. RENAU : Bé, quant a la supressió del primer punt de l'article 13, va quedar suprimit, però ha quedat incorporat una part com a lletra j), de l'article 9 o 10. Per tant, no és una supressió total, sinó que només és una part.

I, quant a la segona, nosaltres mantenim que ha d'existir, precisament, aquest segon paràgraf, perquè, veritablement, i això ho diuen tots els estudis que s'han fet sobre les drogadependències, no n'hi ha prou que els Estats o els governs facin coses per a la rehabilitació i la reinserció. Ha de ser tota la societat, tota la societat la que ha d'ajudar.

I en aquest cas ja posem que, d'acord amb la reglamentació que s'estableixi, seran considerades i reconegudes aquestes persones i aquestes institucions. En posar que, d'acord amb la reglamentació que estableixi, és d'una manera molt àmplia que en el moment que el reglament funcioni sabrem exactament què és el que vol dir. Per tant, ens oposem a aquesta esmena del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : La tercera esmena és la 35 i correspon al Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres pretenem l'addició d'un apartat número 3, a l'article 13, que digui concretament que el Govern de la Generalitat podrà concedir beneficis fiscals amb els tributs que estableixi, o avantatges d'altres tipus d'empreses privades, que en les condicions que s'estableixin reglamentàriament contractin ex-drogadependents, o que en règim de contractació eventual acceptin drogadependents en la fase de reinserció social.

La drogadependència té una relació no necessàriament causal amb la situació d'atur del jovent, però té sentit dir que la desocupació del jovent afavoreix la drogaddicció. Si això és cert, que em penso que ho és, encara és més cert que els droga-dependents rehabilitats o recuperats tenen més possibilitats de recaiguda si no tenen un lloc de treball que ompli el seu temps. Malgrat que la Llei estableixi que la seva identitat no sigui afectada, ni que això hagi de suposar un estigma per a l'ex-

drogadependent, la veritat és que les empreses, principalment les privades, eviten i continuaran evitant de donar un lloc de treball a un ex-drogadependent a menys que tinguin algun avantatge en la seva contractació. Per això nosaltres fem referència als beneficis fiscals, perquè és el que pot enllaminir les empreses privades, amb uns tributs que la Generalitat estableixi —n'ha establert algun, però en pot establir més—, però també, diguem, avantatges d'altres tipus. La Generalitat ho pot fer i, en tot cas, l'esmena de la Llei pot donar aquests avantatges. No diem que hagi de ser obligatori que ho facin, diem que ho puguin fer, però creiem que l'important és que la Generalitat, a través d'una llei del Parlament, estableixi el principi que és possible fer-ho i que té la voluntat de fer-ho dintre de les seves possibilitats.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Renau.

El Sr. RENAU : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena d'addició del Grup d'Esquerra Republicana, amb la qual, amb la seva filosofia, estariem d'acord, però hem de tenir en compte que això que parla ell és una legislació de tipus laboral i de tipus fiscal que segons l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, nosaltres no podem legislar sobre aquestes matèries.

Ara bé, per això, malgrat que abans potser la gent no ho ha acabat d'entendre, però per això hem mantingut, precisament, el punt 2 de l'article 13, en el qual ja diu exactament, i ens deixa les portes obertes precisament, per poder fer tota la reglamentació que puguem, de qualsevol tipus, precisament per afavorir totes aquestes associacions, institucions, i totes aquestes persones que puguin col·laborar sense finalitat de lucre en la rehabilitació i la reinserció de drogaddictes.

És per això que ens oposarem a aquesta esmena. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem passar ja a la votació de les esmenes d'aquest article. Posem a votació ara l'esmena 34 del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena 35, d'Esquerra Republicana.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 4 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 13.

Els qui siguin favorables a aquest text del Dictamen per a l'article 13, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquest article, ha estat aprovat per 66 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Ara som a l'article 14, que tenia una esmena, però que ha quedat decaiguda. Per tant, podem votar directament el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 14, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Bé, el text del Dictamen per a aquest article 14 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'article 15, que té una esmena, número 37, presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*) : Per retirar-la, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per retirar-la, moltes gràcies. Per tant, anem a votar el text del Dictamen per a aquest article 15.

Els qui hi siguin favorables... (*L'I. Sr. Renau demana per parlar.*) Ah, perdó, digui.

El Sr. RENAU : No, és per presentar una esmena tècnica a aquest article 15, que si em permet, estant firmada per tots els Grups, la presentaré a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, li prego que ho faci. (*L'I. Sr. Renau lliura a la Mesa el text de l'esmena tècnica.*)

El Sr. SECRETARI QUART : Esmena tècnica a l'article 15 : «Correspon al Departament de Justícia, en el marc de la legislació penitenciària, prendre les mesures adients per a evitar que entrin drogues en els establiments penitenciaris.» Signat pels cinc Grups parlamentaris. (*Pausa.*)

D'acord amb l'esmena tècnica proposada, l'article 15 quedaria de la manera següent : «El Departament de Sanitat i de Seguretat Social i el de Justícia, en el marc de la legislació penitenciària... » Perdó, perdó. (*Pausa.*)

Torno a començar : «El Departament de Sanitat i de Seguretat Social i el de Justícia han d'implantar programes de desintoxicació i de deshabituació dels reclusos que presenten dependència de drogues no institucionalitzades, i a aquest fi, cal dotar els establiments penitenciaris amb els mitjans adequats. Correspon al Departament de Justícia, en el marc de la legislació penitenciària, de prendre les mesures adequades per a evitar que entrin drogues en els establiments penitenciaris.» (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, queda ben clar, eh, doncs, el que s'ha de votar (*rialles*) o el que convé que sotmetem a votació.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen, tal com ha quedat redactat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, tal com ha quedat redactat, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'esmena 38, de proposta d'addició d'un article nou, presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar l'esmena, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : De l'escó estant, senyor President.

A nosaltres ens sembla important que la Generalitat, a través de llei, prevegi l'existència d'associacions d'autoajuda, constituïdes per ex-drogadependents rehabilitats. Això pot ser tan important en el camp de les toxicomanies, en general, com

ho és concretament en el cas de les associacions d'ex-alcohòlics o alcohòlics anònims. En tot cas, pensem que seria bo que es contemplés aquesta possibilitat, la d'estimular-ho, i, si més no, perquè quan sorgeixin les que existeixin puguin ser regulades i puguin ser vigilades en el seu funcionament pel Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat doctor Renau.

El Sr. RENAU : Bé, primer de tot, aquesta esmena. En aquest cas només hauríem de parlar d'associacions d'autoajudes de drogadependents de drogues no institucionalitzades, perquè només és d'aquest Capítol.

Aleshores, nosaltres creiem —i torno a repetir el que he dit abans— que tal com hem volgut mantenir el número 2 de l'article 13, abraça precisament totes les ajudes que es puguin donar a aquestes associacions i, tal com posem també, d'acord amb la reglamentació que s'estableixi.

Per tant, és per això que ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a votar ara aquesta esmena número 38.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 38, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena número 38 ha estat refusada per 4 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció.

Som ara a una esmena, la número 39, presentada pel Grup Socialista, al text del Títol IV. S'entén la redacció d'aquest títol, eh?, no el contingut. Per defensar aquesta esmena, tinc el gust de donar la paraula a la Illustre Diputada senyora Ferran.

La Sra. FERRAN : Gràcies, senyor President. Si m'ho permet, faré la defensa tant del títol, com és lògic, com de la 54, que fa referència, per tant, a l'aplicació d'aquest títol.

El Sr. PRESIDENT : La 39 i la 44?

La Sra. FERRAN : 54.

El Sr. PRESIDENT : Ah, 54, perdó.

La Sra. FERRAN : Bé, el títol és que té dues parts, té el Capítol primer, que parla de les mesures del control, i ens oposem —diguem-ne— al Capítol II, que són les mesures d'assistència i de la dependència alcohòlica. Ens oposem per això, perquè tots els articles, el 21, el 22, el 23 i el 24, que inclou el Capítol II, són exactament calcats, són exactament iguals i només canvia el mot «alcohol» per «drogues no institucionalitzades» que els articles a què fa referència el Capítol I. És a dir, o tractem les drogues com una unitat, com un problema, com una qüestió conjunta, ja que després el text és el mateix i, per tant, per qüestió d'estructura no creiem necessari repetir quatre articles exactament iguals que els quatre articles anteriors. I, això, si els senyors Diputats volen comparar l'article 10 amb l'article 21, l'article 11 amb l'article 22, l'article 12 amb l'article 23, i l'article 13 amb l'article 24, com he dit, només canviant aquest mot són exactament iguals.

Per tant, no és que ens oposem al contingut d'aquests articles, sinó a la forma, a l'estructura que se'ls dona en aquesta Llei. Això vol dir que nosaltres votarem a favor del text del Dictamen, però demanem, per tant, la supressió d'aquests

articles. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Pascual, l'Illustre Diputat senyor Pascual.

El Sr. PASCUAL *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President; nosaltres fins a un cert punt estem d'acord amb l'argumentació que ha presentant el representant del PSC. Realment, hi ha alguns conceptes que poden semblar una repetició dels que es formulen en el Títol III, de mesures de prevenció i assistència de les drogues no institucionalitzades, i n'hi ha d'altres que potser fins i tot semblaria més adient d'incloure en el Títol I, que es refereix a l'objecte de la Llei.

Ara, cal tenir en compte que aquest Projecte de Llei té una característica especial, que és el fet de comprendre globalment totes les drogues en una sola llei, i cada tipus de dependència, segons la droga de què es tracta, per tant, té unes peculiaritats ben específiques i ben diferenciades. No és el mateix donar unes normes de prevenció o de tractament per als dependents de drogues no institucionalitzades que fer-ho per als dependents a l'alcohol o bé al tabac.

Per aquest fet, no tenim més remei, és totalment necessari tractar cadascun d'aquests Grups de drogues, fer esment en cada un d'ells d'algunes circumstàncies especials. En aquests articles 21, 22, 23 i 24, el que es fa és, precisament, indicar tota una sèrie de mesures generals indispensables perquè l'assistència de l'alcohòlic sigui correcta. Així, per exemple, en l'article 22, es preveu que els alcohòlics hagin de ser atesos pels serveis de la xarxa hospitalària de Catalunya, tant en cas d'intoxicació aguda com crònica. Això els obliga, ja que en el moment actual molts centres defugen aquesta atenció.

Es podria prescindir d'aquests principis en el Projecte de Llei i regular-ho posteriorment mitjançant la reglamentació corresponent? Evidentment que es podria fer, però creiem que no està de més que la Llei estableixi els principis bàsics, que després tindran ocasió de desenvolupar-se amb la reglamentació corresponent.

Per tant, haig d'anunciar que nosaltres ens oposarem a aquestes esmenes del Partit Socialista de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara, doncs, hem de votar aquesta esmena número 39.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena número 39, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

Ara som als articles 16, que no té esmena, i 17, que tampoc en té perquè ha estat retirada la que hi havia. Per tant, podem votar conjuntament, si és que no hi ha cap inconvenient, el text del Dictamen per a aquests articles 16 i 17.

Els qui siguin favorables a aquests articles... Perdó, hi ha alguna observació? Molt bé. Bé, doncs, anem a votar el text del Dictamen per a l'article 16.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 83 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Anem, ara, a la votació del text del Dictamen de l'article 17.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 17 ha estat aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Som ara a l'article 18, que té una esmena, la número 41, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*) : La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Anem, doncs, a la votació del text del Dictamen per a l'article 18.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 18 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article 19, que també té una esmena, la número 42, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Alay, si té la bondat d'intervenir...

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, de l'escó estant; en aquesta esmena hi ha una part d'addició, que ja ha estat incorporada al text del Dictamen de la Comissió, i la part de supressió, que fa referència a la supressió de «destil·lades o de més de 18 graus». No sé si aquesta esmena tindrà tan poca sort com les dues anteriors que han estat votades, suposem que una mica més, però en tot cas no la suficient com perquè sigui aprovada.

En tot cas, el que voldria remarcar és que el que fa mal de l'alcohol és la quantitat total que se n'ingereix, amb independència de la concentració. És a dir, el que perjudica és el nombre de mil·lilitres d'alcohol absolut ingerits en total, amb independència total de l'aigua que conté. I a més a més que, d'altra banda, potser com més baix és el grau alcohòlic d'una beguda, més mal pot fer, i més s'hi pot habitar alguna persona, per causa, precisament, de la dilució i perquè passa millor.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, jo esperaria a fer el torn en contra després que el PSC, com que té una esmena similar a la d'Esquerra Republicana, doncs, hagi fet la seva defensa de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara, doncs, posem a discussió l'esmena número 43, del Grup Socialista de la Cambra. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Ferran.

La Sra. FERRAN : Gràcies, senyor President; defensaré les esmenes 43, 48 i 50, perquè creiem que aquest és un dels punts centrals en què, cas de no prosperar aquestes esmenes nostres, pensem que aquesta Llei tindria una deficiència.

En el primer text del Projecte de Llei que es va presentar, el llistó que posava el Govern, en la presentació d'aquest Projecte de Llei, era de 18 graus. Després, en Comissió, en Ponència, es van presentar les esmenes del Grup de Convergència i Unió, que pujava aquest llistó a 23 graus, i, aleshores, ens pre-

guntem què ha passat, a què és degut aquest canvi, anar cada vegada més amunt en la limitació de graus de l'alcohol?

Com ha dit abans l'Il·lustre Diputat del Grup d'Esquerra Republicana, el perill de l'alcohol no està solament en el nombre de graus, sinó en les dosis, en la quantitat que se n'ingereix. Així, és el mateix mig whisky, que una copa de conyac, que un vermut, que un quart de litre de vi o que una cervesa mitjana; per tant, estem reglamentant unes coses, i n'estem deixant a fora unes altres. També és ben cert que en els centres de tractament del nostre país es veuen més malalts que són addictes al vi, a beure vi, que no pas a begudes d'alta graduació.

Un altre argument que dóna suport a la nostra esmena són les causes de mortalitat. El senyor Conseller aquest matí ens deia com precisament l'alcohol és una causa indirecta moltes vegades de mortalitat. És difícil que aquí puguem establir —aquí i a tot arreu— xifres exactes de la mortalitat per alcoholisme; hi ha, de tota manera, estudis publicats i estudis fets, si bé les causes directes són molt baixes —de les drogues dóna un 0,02 i de l'alcohol un 0,74—; en canvi, les causes indirectes, en un recent estudi que ha fet l'Ajuntament de Barcelona, en el Departament de Sanitat, dóna —entre cirrosi, altres malalties cròniques de fetge, cardiopaties—, puja a un 42,6%. La mitjana de mortalitat a Espanya per totes aquestes causes indirectes de l'alcohol es xifra en un 38,8%, mentre que a Gran Bretanya és un 5,7.

Està reconegut també que l'alcohol és la tercera causa de mortalitat a Espanya; està també reconegut, unes dades recentment donades pel Departament de Drogadependències de la Diputació de Barcelona, que diuen que entre el 20 i el 30% dels malalts ingressats en els serveis de medicina interna presenta dependència alcohòlica.

No parlem, doncs, de les causes d'accident, accidents de trànsit, accidents laborals, que també és difícil, com dic, de comptabilitzar que sigui exactament l'alcohol, però tots sabem que són ben certes. També està demostrat que l'absentisme laboral és tres vegades més fort en el cas dels alcohòlics.

Per tot això ens preguntem si, en realitat, aquesta és una llei de sanitat, si, en realitat, aquesta és una llei de prevenció de la salut, i, per això, si el que preocupa és aquest interès per la salut pública o bé altres interessos econòmics que tenen prioritat a l'hora de reglamentar una llei de sanitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, ara té la paraula l'Il·lustre Diputat doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, estem totalment d'acord amb molts dels arguments expressats pels representants d'Esquerra Republicana i del Partit Socialista.

Ara bé, no podem acceptar les seves esmenes, perquè existeixen una sèrie de factors que ens obliguen a ésser prudents.

Considerem que és important que les lleis, una vegada aprovades, puguin ser aplicades. Vivim en una societat en què l'alcohol està institucionalitzat. Es pot dir que forma part dels seus costums : les festivitats més importants, les celebracions familiars, les reunions de negocis, s'acompanyen quasi sempre del consum de begudes alcohòliques.

En aquesta societat molta gent viu de l'elaboració i del comerç d'aquestes begudes. A Catalunya, unes 100.000 persones en les explotacions agrícoles, unes 10.000 a les indústries

del ram, i un nombre important en la comercialització.

Això creiem que és el factor important a tenir en compte. Veiem que això mateix és el que pensa, suposem, el Grup del PSUC, que en les seves esmenes acceptades i incorporades al text del Dictamen també proposava incrementar les restriccions de venda i de publicitat a partir dels 23 graus centesimals. Això vol dir que el PSUC s'ha tornat defensor del capital? Potser sí (*rialles*), però més aviat no ho creiem. Més aviat pensem que, si ho va fer, va ser per realisme davant de la situació existent.

El Projecte de Llei podia seguir dos camins diferents. O bé una via molt restrictiva, procurant ja des d'un primer moment aconseguir, pràcticament, l'eliminació de l'alcohol. Això, nosaltres, francament, ens veiem totalment incapaços de portar a terme aquesta via; creiem que la Llei no seria eficaç —fins i tot, en països dictatorials de l'est d'Europa, no han gosat anar tan lluny; menys nosaltres, en un sistema democràtic, suposem que tampoc podríem aconseguir-ho. O bé hi ha un altre extrem, un altre extrem molt respectuós amb la llibertat humana, on les prohibicions són substituïdes per recomanacions i educació sanitària de la població, cas que es dona en alguns països del nord d'Europa. Evidentment, aquest altre camí, encara que el més perfecte, en el nostre país creiem que també és totalment inviable. Com a exemple diríem que, en aquesta mateixa sala del Parlament, on estem reunits els representants del poble de Catalunya, dels quals algú ha dit que érem els pares de la pàtria, coneixedors tots del perill que per a la salut comporta el tabac, i tot i així continuem intoxicant-nos, no sols intoxicant-nos nosaltres fumant, sinó que, a més a més, intoxiquem impunement els nostres veïns que no fumen (*remor de veus*). Com que cap d'aquestes dues vies realment ens semblava encertada i practicable, no teníem més remei que anar a parar com sempre a la tercera via, a la del centre, la més pragmàtica, que és la més eficaç (*remor de veus*).

Això és el que han fet ja molts països, i per exemple posarem França, i posarem França perquè té potser unes característiques que s'assemblen a nosaltres, en primer lloc, són grans productors de vi, tenen el rècord mundial de consum per càpita d'alcohol, i nosaltres els anem just al darrere, és a dir, no quedem malament tampoc en aquest sentit. Doncs a França, en aquest país, per arribar a la legislació que tenen actualment en contra de l'alcohol, van passar des de l'any 1955 a l'any 1972, van promulgar set ordres o decrets diferents, i, d'aquesta manera, de mica en mica, van anar restringint publicitat i vendes de begudes alcohòliques. I, en aquest país, que ja dic que són tan consumidors, com ho és França, d'alcohol, en la seva televisió, com a propaganda antialcohòlica, es fa servir un eslògan que diu: «*Un verre, ça va. Trois verres, bonjour le dégât.*» O sigui, un vas va bé, tres vasos, desastre a la vista. Però accepten un vas.

Realment nosaltres desitgem que, com més aviat millor, les circumstàncies canviïn i puguem perfeccionar la Llei, amb decrets o ordres, que la facin més restrictiva. Ho desitgem veritablement. De la mateixa manera com desitgem altres coses. Per exemple, també desitjariem que la indústria de l'armament pugui ser abandonada i no s'hagi de pensar en la seva necessitat per fer millorar la balança de divises dels Estats.

Quant al fet que aquí s'ha comentat que la diferència de graus, o per què s'havia canviat de 18 a 23, del text inicial de

l'avantprojecte al que va arribar després a Comissió, en primer lloc cal dir que, en realitat, no hi ha un criteri exacte que permeti dir quina és la graduació a partir de la qual, és important. Nosaltres creiem que, realment, un ideal seria prohibir tot el que fa referència a l'alcohol, independentment de la seva graduació. Entre 18 i 23 graus, en realitat, d'efectes tòxics, hi ha poca diferència, i, a més a més, també hi ha poques marques de begudes que es trobin compreses entre aquestes graduacions.

Per altra banda, jo diria que aquest va ser el motiu principal d'adoptar la xifra de 23 graus, va ser que més o menys és una xifra, diríem, oficial. Veiem com la Llei de Tributs Especials, del 30 de novembre de l'any 79, vigent a l'Estat espanyol, fa tributar d'una manera especial les begudes alcohòliques a partir dels 23 graus. I també aquesta mateixa Llei, d'una manera estranya, no sabem per què dintre d'aquesta Llei, diu que queda prohibida, a partir del gener del 81, la publicitat de begudes amb graduació superior a 23 graus centesimals quan es realitzi per mitjà d'emissores de televisió.

Per últim, dir que s'ha també dit que, en realitat, no tenia massa importància el tipus d'alcohol que es consumia; és veritat. O sigui, tot depèn dels graus, de la quantitat, no del tipus de beguda alcohòlica que es consumeix, sinó de la quantitat realment d'alcohol que un arriba a ingerir.

I s'ha dit que, en realitat, el que tenia importància era més aviat el vi que no pas els licors. És veritat. En el nostre país es consumeixen molt més vins que licors, igual que passa a França. Però, de tota manera, jo els voldria citar unes dades, franceses precisament, que veuen com entre l'any 1960 i l'any 1977, amb disset anys de diferència, el consum de vi ha baixat de 127 litres per persones i any a 101 litres. O sigui, ha disminuït. En canvi, el pastís, la producció de pastís de França, ha passat de 137 milions d'hectolitres, l'any 60, a 550 milions d'hectolitres, l'any 78. I el consum de whisky, o la venda de whisky, gin, vodka, etcètera, ha passat de 9 milions d'hectolitres el 60 a 153 milions d'hectolitres l'any 1978.

Per tots aquests motius, nosaltres creiem que el text del Dictamen és més moderat, és més acceptable, és més viable, i, per tant, el mantindrem i ens oposarem a les esmenes que han presentat els representants d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Partit Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Prosseguint amb l'examen de les esmenes, pertoca ara al Partit Socialista de defensar la seva esmena 44. Per fer-ho, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Senyor President, abans de defensar la 44, anunciar la retirada de l'esmena 45 i de l'esmena 51. Són...

El Sr. PRESIDENT : Retirades, aquestes dues?

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Retirades.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Per defensar la 44 molt breument, vostès poden veure que es tracta d'un vot particular, per tant, de mantenir la lletra d) : «en els centres esportius a càrrec de l'Administració pública», que va ser suprimida, no sé, segurament podria ser així, en el debat de Comissió, com a conseqüència també del pragmatisme i del centrisme que ens ha anunciat el senyor Pascual, molt encertadament. Però, és clar, es

tracta, tal com diu l'article a l'apartat 2, de no permetre la venda de begudes alcohòliques en els centres esportius a càrrec de l'Administració de la Generalitat.

En el discurs que ha fet el senyor Pascual nosaltres estem d'acord en el que hi ha d'utopisme, i també, per què no, en certa part, del pragmatisme, però és evident que aquest vot particular hauria de ser d'incorporar al Dictamen d'aquest Ple per fer possible que els esportistes i els centres on hi ha una activitat esportiva, crec que modèlica, també hi hagi aquesta no permissivitat de la venda de begudes alcohòliques.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pascual.

El Sr. PASCUAL : Gràcies, senyor President. Per anunciar que acceptem l'esmena presentada pel PSC.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Per tant, no hi ha torn en contra.

Hi ha algun torn en contra? No.

Bé, com que l'esmena que quedava, la 45, ha estat retirada, podem passar ja a la votació de les esmenes corresponents a l'article 19. Posem ara a votació l'esmena 42, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 43, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Votem ara l'esmena 44, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena número 44 ha estat acceptada per unanimitat dels presents.

I ara, com que la 45 ha estat retirada, no cal votar-la, i podem passar ja a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 19, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi són contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 19 ha estat aprovat per 54 vots a favor, 31 en contra i cap abstenció.

Tenim ara l'esmena 46, d'addició d'un article nou, presentada per Esquerra Republicana de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, em fa la impressió que aquesta esmena està condemnada també a ser votada en contra però, de tota manera, jo voldria donar la mà als senyors Diputats de Convergència i Unió, ajudar-los una mica a recapacitar. Dic que m'imagino que es votarà en contra perquè s'ha dit en els passadissos, però és que

a mi em sembla que aquesta esmena d'addició és d'una obvietat tan gran que difícilment ningú es pot negar a votar-la, fins i tot sense haver-la d'argumentar. Però, si més no, perquè no es digui que no s'ha intentat i que no hem esgotat totes les possibilitats de convèncer el Grup de Convergència i Unió, i suposo que també els altres Grups, els he de dir un cas molt concret.

En aquest país s'està venent un producte que es diu «Leche para adultos». N'hi ha dues modalitats : una que diu «Batido de coco» i una altra que diu «Batido de piña» i, a més a més, posa «16°» —això és internacional, no és ni en català, ni en castellà—; l'envàs és de vidre o de plàstic, forma cilíndrica; al darrere hi ha unes ratlles per determinar el volum consumit, unes ratlles horitzontals gravades, i al davant, en una etiqueta, hi ha el dibuix d'una vaca que per la boca es menja una gaspa de raïm i per la mamella raja licor (*rialles*.) Em sap molt de greu haver de parlar d'aquesta manera, però és que no he trobat altra denominació del que és, el que és (*rialles*.)

Però és que no s'acaba aquí, encara, això. L'envàs porta incorporada una tetina de biberó per a facilitar-ne el consum del contingut, segurament perquè als conductors els sigui fàcil. La marca, perquè no quedi dubte —i em sap greu, perquè no m'agrada fer propaganda gratuïta— es diu Teychenny, amb dues «n»; es ven a l'estació de Sants i es ven també en diversos establiments d'Autopistas del Mediterráneo, Sociedad Anónima, i això és un engany. Això està en relació amb el que nosaltres proposem per evitar-ho. Però, és que no és només un engany, sinó que és un perill tremend perquè és un biberó i els nens que estan en l'etapa de lactància no tenen perquè saber llegir.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, el doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL : No coneixíem aquest cas que ens ha explicat el senyor Alay, no coneixíem aquest tipus de producte. Ara bé, nosaltres creiem, en aquest sentit, que l'esmena que proposa el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té un inconvenient, i és que tracta de problemes d'envasament i d'etiquetatge i, ambdós temes, són temes que es reserva el Código Alimentario Español, que elabora l'Estat central.

És clar, si acceptéssim aquesta esmena tindríem un perill important que la Llei potser anés a parar al Tribunal Constitucional. Això, si el tema s'ho mereixés, tal vegada valdria la pena provar-ho, a veure què passa. Ara bé, un producte que realment no crec que tingui tanta venda, perquè realment cap de nosaltres el coneixia, no sabem si realment val la pena de córrer aquest risc.

Per tant, tal com ja havia anunciat el senyor Alay, ens oposarem a aquesta esmena del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a posar a votació, doncs, aquesta esmena número 46, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui siguin favorables a l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 5 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció. (Pausa.) (El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direc-

ció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Passem ja, doncs, a l'article 20. La primera esmena corresponent a l'article 20, a l'apartat primer, és l'esmena 47, del Grup d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats. Bé, en aquest article 20, que fa referència a la publicitat, tenim nosaltres tres esmenes que van referides al mateix, de «destil·lades o de més de 18 graus». Naturalment, també, en l'intent de donar una oportunitat de reflexió de més, he tingut interès quan he parlat en l'esmena anterior, quan es tractava del consum, de separar el que era el consum del que era publicitat, perquè, fins i tot, pensava que el Grup de Convergència i Unió en la seva intervenció en contra d'aquella esmena nostra, i també una d'igual del Grup Socialista, donaria algunes argumentacions que serien una mica vàlides.

Però el senyor Pascual ja ha començat parlant de la prudència, prudència que ja em comença a semblar sospitosa, enganyosa i profundament dolorosa, i creiem, de tota manera, que cal seguir intentant que es reflexioni sobre aquesta qüestió.

Ha dit la Diputada senyora Pilar Ferran que s'havia començat en Comissió, en la Ponència, millor dit, amb el «destil·lades i de més de 18 graus» i que després, allà, ja es va incorporar una esmena de Convergència i Unió, en la qual es parlava de 23 graus. En fi, a mi em sembla que parlar de 18 graus i passar-ho a 23 vol dir que abans dels 18 es podia justificar perquè es discriminaven unes o altres, segons els graus, però si passem a 23 passa exactament igual; en tot cas, suposo que es discriminen les begudes de més de 23 graus. És discriminatori en un cas o en l'altre.

Però, això, cal també dir-ho clar. Perquè aquí em sembla que entre eufemismes i somriures s'amaguen coses que no es volen confessar. I em penso que tots els Grups parlamentaris hem rebut visites del gremi de licorers. Jo en vaig rebre dues : una, quan es parlava dels 18 graus, que es van escandalitzar, perquè els que venien en nom del gremi deien que això els perjudicava a ells, perquè, és clar, les seves begudes tenien fins a 23 graus, i alegaven que hi havia un reglament de publicitat a la televisió —que no té rang de llei, ni de res, ni de normativa ministerial, sinó que és una qüestió simplement administrativa de Televisió Espanyola— que limitava la publicitat de les de més de 23 graus, i aleshores, deien, «poseu-ho a 23 graus».

Naturalment, nosaltres vam fer cas omís d'aquest suggeriment i vam manifestar la nostra intenció que ni una cosa ni l'altra, i que el que volíem és que s'eliminés tota possibilitat de graus. Al cap de poc temps, vaig tornar a rebre la visita d'aquesta mateixa persona i, aleshores, em va portar i, a més a més, m'ho va dir per carta, que molt agraït per haver-lo atès i que entenia que teníem raó a suprimir això de 18 a 23 graus. Què va passar aquí? Segurament que els del gremi de licoristes que fabricava licors de més de 23 graus van fúmer el crit el cel i aleshores ells van haver de fer marxa enrere.

Senyors, això és un joc d'interessos, i aquí sí que no hi entrem. Vostès, qui vulguin, votin el que vulguin, però sàpiguen que estan fent un mal servei i que estan fent molt poc en favor que surti una llei adequada d'aquesta Cambra; molt més tenint en compte que és la primera llei que es fa a l'Estat espanyol i que teníem l'obligació d'haver-la fet bé i no d'haver-nos deixat

pressionar per interessos econòmics.

Els arguments que ha donat el senyor Pascual no s'aguanten, a part que no els considero ni tan sols arguments; simplement, eren manifestacions. Parla del fet que el consum dels licors d'alta graduació augmenta en detriment dels de baixa graduació, com pretenent demostrar amb això que l'alcoholisme seria proporcional o, en certa relació proporcional, al consum de les begudes de més alta concentració. I això és absolutament fals, en primer lloc perquè en el nostre país el 85% de les begudes que es beuen són de menys de 18 graus, que són les begudes naturals o vins, i que és molt poca la quantitat de licors que es beuen en el nostre país i, en canvi, el grau d'alcoholisme és molt important. Però és que el més important, encara, és que ningú comença a alcoholitzar-se començant pel conyac o pel whisky, i això és una cosa molt clara i molt entenedora; es comença sempre per les begudes de menys grau, que són les que millor passen, que són les que menys mal fan de moment, o bé sembla que ho fan, i després es va passant a licors de més concentració.

Això és una cosa semblant al que passa amb les drogues. Que jo sàpiga són molt pocs els que comencen a prendre heroïna i són heroïnòmans de bones a primeres; sempre es comença per allò que molt desgraciadament s'ha anat denominant «drogues toves»; es comença per allò, i potser abans que per allò, potser pel tabac. I això és molt clar, i per això sóc enemic, som enemics totalment de discriminacions entre drogues, de dir «aquestes les hem de classificar, per exemple, d'institucionals i aquestes de no-institucionals». Les drogues són dolentes, i, si establim categories, anem per un mal camí.

Respecte a la publicitat, alguns pretenen que no influeix en el consum total i que sí només en les preferències per unes o altres marques o tipus de begudes. Si així fos, la supressió de la publicitat de tot tipus de begudes alcohòliques no perjudicaria el sector global de begudes alcohòliques, el sector comercial, i en aquest cas, a més a més, afavoriria els productors petits, que no poden fer tanta despesa en publicitat.

Però és que penso que tampoc és cert que la publicitat no afavoreixi un augment en el consum, perquè qualsevol que entengui una mica en la matèria sap que la publicitat augmenta la demanda global, i qui afirmi el contrari sap perfectament que no dirà la veritat.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. ALAY : I, només a títol d'exemple, voldria citar el cas, molt senzill, d'una empresa molt gran que fabricava unes rosques comestibles —el nom de les quals no diré perquè, en aquest cas, tampoc vull fer publicitat gratuïta—, unes rosques comestibles de pastisseria —i era una gran marca—, i amb aquest negoci van guanyar molts diners, perquè van emprar molt mitjans fent-ne una gran publicitat. Però el curiós del cas és que el Gremi de Pastissers, en el qual hi ha els petits pastissers, estaven encantats de la vida, perquè amb la publicitat que havien fet d'aquelles rosques comestibles per la televisió els va augmentar el consum de les rosques que feien d'una manera artesanal.

Per tant, senyors, havia augmentat el consum de rosques, no havia augmentat una preferència per un tipus de rosques o per un altre, sinó que hi havia una acció acumulativa i actuava sobre l'augment del consum.

Si volem ser seriosos cal no discriminar i cal limitar clarament la publicitat, dir les coses pel seu nom, perquè és una cosa que perjudica prou la població, és una xacra que portem a sobre i que cal eradicar. No hem d'entrar en jocs d'interessos, i penso que si hi ha algun dubte respecte d'això que s'ha tractat, si hi havia algun dubte, en aquest moment haurà desaparegut, amb independència de quina sigui la intenció de vot de cada un dels membres d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Pompeu Pascual.

El Sr. PASCUAL : Únicament per dir-li al senyor Alay que, en realitat, pràcticament amb tot el que ha dit estem d'acord, fora d'alguns punts determinats en els quals no coincidim.

Ara bé, amb l'únic que no estem d'acord és en la via a seguir per arribar al mateix fi que tots desitgem. I ja he dit abans que desitjaria plenament que dintre de poc temps, no massa llarg, es pogués fer aquesta Llei molt més restrictiva del que serà en el moment actual.

Res més que això.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Passem ja a l'esmena 48, que ha estat defensada, la 49, també, la 50, també, la 51, retirada; per tant, anem a l'esmena 52, del Grup Socialista. Per defensar-la té la paraula el senyor García. L'Illustre Diputat senyor García té la paraula.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Gràcies, senyor President; com vostès poden veure, l'esmena fa referència a la supressió de l'apartat tercer de l'article 20. Molt breument, perquè no és una qüestió bàsica de la matèria que estem tractant, d'acció contra la limitació, la no permissibilitat de determinades drogues. Del que es tracta bàsicament, és que nosaltres hem presentat una esmena de supressió, perquè aquesta disposició, que diu textualment : «El Consell Executiu pot dictar mesures complementàries de limitació de la publicitat de les begudes alcohòliques de més de 23 graus.», el que conté és una reserva en mans del Consell Executiu via reglamentària, d'ampliació d'aquestes limitacions continguda en la Llei, i, per tant, des del punt de vista tècnic i jurídic, nosaltres estem en contra que aquesta disposició reglamentària pugui estar en mans del Consell Executiu. El que cal, en tot cas —si estem fent una Llei que està limitant determinades accions de l'alcohol, o tabac, o drogues de les anomenades no institucionals—, el que cal és, si calen més limitacions, fer-ho també per llei, per un mínim principi de seguretat jurídica.

Per tant, nosaltres votàrem a favor de la supressió d'aquest precepte, que ens sembla una reserva excessiva en mans del Consell Executiu.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el... (Ll. Sr. Renau s'aixeca per parlar.)

El Sr. RENAU (de l'escó estant) : Sí, senyor President, per anunciar únicament que acceptem aquesta esmena de supressió del Grup parlamentari del Partit Socialista.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Voldria indicar al senyor Diputat que no és un torn en contra. En tot cas, si hi ha algun altre Diputat que desitja fer un torn en contra? Per tant, no havent-hi torn en contra, passem ja a la votació de les esme-

nes, un cop substanciades les corresponents a l'article 20.

Votàrem en primer lloc, si no hi ha inconvenient, les esmenes 47, 49 i 53, conjuntament.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si els plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquestes esmenes, les 47, 49 i 53 han estat rebutjades per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Passem, ja, a la votació de l'esmena 48, que, en tot cas, també podríem agrupar amb l'esmena 50, llevat que el Grup consideri que ha decaigut; per tant, han decaigut ambdues esmenes.

Passem, ja, a la votació de l'esmena 52.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin dempeus.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ja a la votació del text del Dictamen de l'article 20.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen que es posin drets, si els plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text del Dictamen ha estat aprovat per 58 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Passem ja a sotmetre a la votació dels senyors Diputats els articles 21 i 22. Votarem, en primer lloc, l'esmena 54, que ja ha estat defensada.

Vots a favor de l'esmena 54. Posin-se drets, si els plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 54 ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions.

Ara, sí, el text del Dictamen dels articles 21 i 22.

Diputats que hi estiguin a favor (Ll. Sr. Subirà s'aixeca per parlar.)

El Sr. SUBIRÀ (de l'escó estant) : Senyor President, per demanar primer que es votin per separat els articles 21 i 22, i dins l'article 21 demanar votació separada de la darrera frase del punt 1, és a dir, d'allò que diu : «tenint en compte la situació familiar...» etcètera, fins al final, fins a «persones».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord; per tant, votarem l'article 21, en votació separada. Primer, votarem el primer paràgraf fins a «degudes», conjuntament amb el punt 2 i 3, i després votarem l'altre.

Per tant, llevat d'aquesta frase votàrem tot el Dictamen de l'article 21.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra, poden posar-se drets?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen, tal com l'hem referit, ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Sotmetem ara el text del darrer paràgraf del punt primer que tenim, fins a «persones».

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra, que es posin drets.

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquest darrer paràgraf queda suprimit per unanimitat del vot dels presents, que ho han decidit d'aquesta manera. (Rialles.)

Article 22, sotmetem a votació l'article 22.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si els plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem a l'article 23, a l'esmena número 55, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Honorable doctor Espasa.

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*) : No, senyor President, per anunciar la seva retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Honorable senyor Diputat. Per tant, podem passar a votació el text del Dictamen de l'article 23.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets, si els plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 23 ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

L'article 24 el sotmetem ja a votació, ja que no hi ha cap esmena.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 24, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 24, ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem, ja, a l'esmena número 56, al Títol V. Per defensar-la, en representació del Grup Popular, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Senyor President, senyores i senyors Diputats; si m'ho permet, senyor President, defensaré conjuntament les esmenes 56, 68, 70 i 72.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt bé, gràcies, senyor Diputat.

El Sr. CURTO : Moltes gràcies. La primera d'elles, l'esmena número 56, fa referència a tot el Títol V, articles 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31, sobre mesures de control, venda i promoció del tabac, i les esmenes restants es refereixen a les sancions econòmiques derivades d'això.

En principi, i amb tota cordialitat i a qui correspongui, el primer que hauria de raonar des d'aquesta tribuna és el motiu i el perquè hi ha mesures concretes de prevenció i assistència en les drogues no institucionalitzades i en l'alcohol, mentre que en el tabac les úniques mesures concretes de prevenció i assistència consisteixen en prohibicions de venda, prohibicions de publicitat i sancions econòmiques.

I a partir que en el Projecte de Llei apareixen els articles 9, 10, 11, 12, 13, 14 i 15, que observen la prevenció i assistència per a malalts amb dependència a drogues no institucionalitzades, i a partir també que els articles 21, 22, 23 i 24, contemplen la prevenció i assistència per a persones amb dependència de l'alcohol, o una de dues : o en la mateixa llei, implícitament, hi ha diferència entre la droga i el tabac, o la pregunta immedia-

ta és òbvia : on són els articles que emparen les persones amb dependència tabàquica?

Accepto la rèplica documentada, però sobretot que no se'm digui després que la prevenció i l'assistència referent al tabac apareix en el capítol de mesures generals, o en l'article 31, perquè llavors val la pena que els Il·lustres membres de la Cambra tinguin la seva curiositat en l'anomenat capítol de mesures generals, o el citat article 31, perquè puguin comprovar si tres línies ambigües són suficients i admissibles...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, senyor Diputat, prego a la Cambra que guardi silenci, si els plau.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. ...ja que poden tenir la seva curiositat al citat article 31, perquè puguin comprovar si tres línies ambigües són suficients i admissibles per a un Projecte de Llei que es vol significar per la serietat i pel rigor.

I només les tres consideracions inicials haurien de ser suficients, no per retirar, però sí per reflexionar sobre la conveniència o no d'incloure el tabac en un Projecte de Llei que parla de prevenció i assistència per a drogues i alcohol.

Esquerra Republicana, Grup Socialista, Convergència i Unió i Grup Popular, han presentat cada un d'ells una definició diferent del que és la droga, basada en criteris tècnics i científics. Quatre Grups, quatre definicions, d'acord també, senyores i senyors Diputats, amb normes de caràcter tècnic i científic hi ha criteris correctes des del punt de vista terapèutic i conceptual que el tabac no es pot considerar droga. I és probable que l'Il·lustre Diputat de Convergència i Unió, en la seva defensa, podrà aportar xifres importants, fins i tot jo diria esgarriadores, sobre el consum del tabac, i podrà parlar també de les conseqüències i les malalties derivades d'aquest. De manera anticipada li dic que d'acord. Però el que no em podrà exhibir mai l'Il·lustre Diputat, és un criteri científic ni tècnic, ni tan sols de l'Organització Mundial de la Salut, que sigui unitari quant a considerar droga el tabac. Primerament, perquè l'Organització Mundial de la Salut recomana l'ús de la terminologia «dependència» per a mesurar la intensitat i la perillositat de la droga, i, en segon terme, perquè hi ha el testimoni d'una de les personalitats més eminents de la medicina francesa, el professor Henry Amoroso, que afirma i raona que el tabac, el cafè, el te i el bètel generen el mateix grau de dependència, i, per una altra part, i també segons l'Organització Mundial de la Salut, a diferència de la droga, el costum del tabac no augmenta la dosi, ja que, com saben vostès, la seva dependència és psicològica i no física.

És veritat, senyores i senyors Diputats, que el tabac és perjudicial per a la salut, i és veritat que crea vici i pot generar dependència. Voler discutir i demostrar el contrari per la nostra part, ens semblaria una incoherència i una falta d'objectivitat, però, d'aquí a voler incloure el tabac en una llei que parla d'heroïna, de cocaïna, de marihuana i d'alcoholisme, ens sembla tan exagerat com la utilització del concepte «droga» per definir alguns costums de la societat actual.

Tinc la completa seguretat que els Il·lustres Diputats de Convergència i Unió, titulars de la Ponència d'aquest Projecte de Llei, saben perfectament —en virtut de la professió que exerceixen— que mai és comparable la droga no institucionalitzada amb el tabac, amb el cafè o amb el te. I una dada més per meditar : mentre la droga no institucionalitzada aporta

tota classe d'atemptats contra la societat, el tabac no genera delinqüència comú, ni tan sols en casos excepcionals. I, per últim, el professor Henry Amoroso, que ja he anomenat abans, junt amb els doctors Bernard, d'Alemanya, i Elliot, de Gran Bretanya, coincideixen a acceptar la classificació de les substàncies que poden generar dependència, de més a menys importància, en majors —com són l'opi, la morfina, heroïna, cocaïna, marihuana i alcohol—, en menors —barbitúrics i anfetamines o excitants químics—, en ínfimes o inferiors —tabac, cafè, te i bétel, totes amb el mateix grau de dependència—, i, per últim, hi ha les excepcionals, que són els euforitzants i els enervants.

Per consegüent, i resumint, senyores i senyors Diputats, la decisió no és tècnica ni científica, sinó que és política, i, en aquest sentit, decidirà la voluntat majoritària, però m'hauran d'acceptar també que la via de les multes i les prohibicions seria més adequat al consum i al tràfic de droga que no a la venda legal i a l'ús del tabac, com a únic mitjà de prevenció d'assistència, que és, en definitiva, l'objectiu d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pompeu Pascual.

El Sr. PASCUAL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, es veu que aquesta Llei, com que ha estat bastant consensuada i bastant discutida, ha arribat un moment que gairebé ja sabem la manera com pensen els altres. Perquè, realment, moltes de les coses que el Diputat del Grup Popular ha dit, realment són les que jo replicaré. I notablement sabem que a molta gent els pot semblar desmesurat, com ha dit el senyor Curto, posar el tabac en una mateixa llei junt amb altres drogues d'efectes molt més evidents i molt més espectaculars, com poden ser totes les drogues no institucionalitzades i, fins i tot, l'alcohol. Ja sabem que el tabac altera molt poc el psiquisme, que no dona lloc a problemes familiars ni socials, però també sabem que el tabac pot produir alteració de la salut i que genera una forta dependència. Sabem que el càncer de pulmó, el més freqüent dels càncers que es produeixen en el sexe masculí, té una relació molt clara amb el fet de fumar. Que el tabac produeix també altres problemes, com inflamacions cròniques de vies respiratòries, com afectació d'artèries coronàries, etc. Tal com pronosticava el senyor Curto, aquí li deixo anar unes xifres, que, per exemple, al nivell de Catalunya, segons una enquesta feta, i segons les dades, més ben dit, de mortalitat, ens trobem que cada any entre 5 i 6.000 persones moren com a conseqüència dels efectes del tabac. Això representa, aproximadament, el 10% de la mortalitat total de Catalunya. Per tant, dintre de Catalunya, el tabac ve a constituir la quarta o cinquena causa de mort a la població. A més, una enquesta feta pel Departament de Sanitat l'any 1982, indicava que el 37% de la població global de Catalunya és fumadora. Però, a més a més, dades més importants, que entre els 16 i 24 anys hi ha un 62% de fumadors, i que, fins i tot, entre els 12 i 15 anys ja ens trobem amb un 14% d'iniciats en l'art de fumar.

Es tracta, doncs, d'un problema molt greu de salut pública. I, a més a més, representa també un gran cost econòmic per al país, quant a l'atenció mèdica que s'ha de donar a aquestes per-

sones afectades. En xifres globals, és molt més greu el problema de salut pública que origina el tabac, que no el que pot originar la droga dura; això, estic parlant en xifres globals de salut pública.

Per tant, és lícit, i no sols això, és obligat, que l'Administració posi mesures per intentar limitar aquest problema. El fet que en una mateixa llei es faci referència a les drogues d'efecte més espectacular, juntament amb el tabac, pot tal vegada sobtar i resultar incomprensible per a la majoria de la gent, però, en canvi, té un avantatge, i és de fer prendre consciència a tothom de la importància que té per a la salut aquesta droga que està socialment tan acceptada, com és el tabac. Que la gent comenci a comprendre que el fet d'encendre una cigarreta no és un acte innocent, sense perill, i fer prendre consciència als fumadors que no tenen cap dret de perjudicar la salut de la gent que els envolta.

Fent, com feia falta, legislar tant contra el tabac com contra l'alcohol com contra les drogues no institucionalitzades, ens sembla que, en realitat, no ha estat una cosa massa desencertada fer-ho ja tot conjuntament.

Com a última cosa, li volia dir que, pel que fa a si és droga o si no és droga, jo tinc les dades que l'OMS, l'any 1964, declarava droga el tabac, capaç d'originar dependència, i a l'escala de gradació de drogues de més a menys perill, la posava en el número set, però la considerava com a droga. Quant a les cites que es puguin fer de diferents escoles mèdiques que tinguin una opinió o una altra sobre els efectes del tabac, etcètera, ja ho sabem, les escoles mèdiques, els que som metges, sabem perfectament que hi ha opinions molt diverses sobre els mateixos punts.

Per tots aquests motius, nosaltres creiem, ja dic, que el tabac estigui inclòs dintre d'aquest Projecte de Llei, i, per tant, ens oposarem, doncs, a les esmenes que ha presentat el representant del Grup parlamentari Popular.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, sotmetem ja a votació i a la consideració dels senyors Diputats l'esmena 56.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra? (*Rialles.*)

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, l'esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Sotmetem ja a votació el text del Dictamen per a l'article 25.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 25, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text del Dictamen per a l'article 25 ha estat aprovat per 71 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Anem ja a l'article 26. La primera esmena a defensar és l'esmena 57, del Grup d'Esquerra Republicana. Per fer-ho, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Albert Alay.

El Sr. ALAY : De l'escó estant, i, a més a més, les dues esmenes; el text es tan simple que em remeto al text que consta en el Dictamen perquè sigui votat favorablement.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra? No n'hi ha. (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*) Demana votació separada?

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, per demanar votació separada de les paraules «dependents de la Generalitat de Catalunya» a l'esmena 58.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : O sigui, doble votació, «en aquests mitjans de transports públics», una, i «dependents» l'altra, no?

El Sr. SUBIRÀ : Això mateix.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per tant, sotmetrem a votació, en primer lloc, l'esmena 57.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 57, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 71 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions. Perdó, ha estat aprovada.

Passem ja a l'esmena 58. Votarem en primer lloc el paràgraf «en aquests mitjans de transport públic».

Diputats que estiguin a favor d'aquest paràgraf, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquest paràgraf ha estat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

(*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*)

Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, per fer avinent a la Mesa que, naturalment, la frase que ha quedat recollida de l'esmena número 58 requerirà una adaptació gramatical.

En lloc de dir «en aquells mitjans de transport públic», haurà de dir «en ...»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : ...els mitjans de transport públic», evidentment.

Per tant, ara sotmetem a votació la segona part, «dependents de la Generalitat de Catalunya».

Diputats que estiguin a favor d'aquesta segona part, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta darrera part de l'esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Passem ja a les esmenes corresponents a l'article 27. Esmena 59, que ha decaigut. Excusin. Votem ara tot seguit el text del Dictamen de l'article 26.

Vots a favor? (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*) Un moment. Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President,...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Votació separada?

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. A l'article 26, demanaríem votació separada dels punts 1 i 2, d'un cantó, i del 3, per un altre.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord. Es referia al mateix el senyor García? Perfecte. Per tant, sotmetrem a votació els punts primer i segon del text del Dictamen de l'article 26.

Diputats que estiguin a favor d'aquest text, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text del Dictamen en relació amb els paràgrafs primer i segon, punts 1 i 2, ha estat aprovat per 72 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Sotmetem ara a votació el punt tercer.

Diputats que estiguin a favor del punt tercer?

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquest tercer punt no ha estat aprovat per voluntat unànime de la Cambra.

Passem ja, ara sí, a l'article 27... Per tant, l'esmena 59, corresponent al Grup Socialista. Si la considera decaiguda?

El Sr. GARCÍA ISÁEZ : Retirada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Retirada? Retirada. Esmena 60, d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, en representació del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Albert Alay.

El Sr. ALAY : Sí, senyor President, aquesta esmena pretén que es prohibeixi de fumar en els vehicles autotaxi mentre transportin viatgers. La raó és molt senzilla. Fins ara estem habituats que hi ha un determinat nombre de taxis en els quals hi ha un cartell que diu «es prega no fumar» o «es prohibeix fumar». En fi, a nosaltres ens sembla que, en realitat, el fet de fumar en un taxi pot ser perjudicial perquè fumi el passatger molestant el conductor o perquè fumi el conductor molestant el viatger. Aleshores, com que entenem que hi ha d'haver una justa reciprocitat, creiem que és millor que quan l'autotaxi transporti viatger no pugui fumar ni el viatger ni el conductor.

Moltes gràcies, senyor President.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? El doctor Pascual té la paraula.

El Sr. PASCUAL : Senyor President, en aquest cas, nosaltres considerem que és preferible deixar que siguin els mateixos ajuntaments, a través de les ordenances municipals, els que regulin aquest punt, especialment tenint en compte que l'article 41 del Projecte de Llei preveu l'existència de comissions de coordinació, tant centrals com comarcals, a través de les quals es pot decidir què fer en aquest sentit.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena número 60 —l'altra a l'article 27 ha estat retirada—, i els qui siguin favorables a aquesta esmena número 60, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 73 en contra i 5 abstencions.

Som ara a l'article 28, que té dues esmenes,... Perdó, s'ha de votar el text del Dictamen, sí.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 27, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 70 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 28, que té dues esmenes, totes dues del Grup Socialista de la Cambra. (*Pausa.*) Bé. Estan d'acord que la 61 està decaiguda? D'acord. Bé, aleshores, doncs,

passem a la 62, que... (*L'I. Sr. Pascual s'aixeca per parlar.*) Ah, perdó, digui, digui.

El Sr. PASCUAL : Senyor President, hi ha un text transaccional a aquest article 28.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta transaccional, li prego, Illustre senyor Diputat, que la faci arribar a la Mesa, amb indicació de les signatures dels presentadors. (*L'I. Sr. Pascual lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional.*) L'Illustre senyor Secretari hi donarà lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Article 28.1 : «No és permès de fumar en :

»a) Els centres sanitaris.

»b) Les llars d'infants i els centres d'atenció social destinats a menors de setze anys.

»c) Els centres d'ensenyament.

»d) Les oficines de l'Administració pública destinades a l'atenció directa al públic.

»e) Les sales dels teatres i els cinemes i locals similars.

»2. En els centres a què es refereixen les lletres a), c) i d) del punt anterior, s'establiran àrees ben delimitades per a fumadors, d'acord amb la normativa establerta.

»3. Tampoc no és permès de fumar :

»a) En els locals en els quals s'elaboren, manipulen, transformen, preparen i venen aliments, exceptuant aquells locals destinats principalment al seu consum.

»b) Els manipuladors d'aliments, d'acord amb la legislació sobre la matèria.»

Signada per tots els Grups parlamentaris. No, per quatre Grups parlamentaris : el Grup de Convergència i Unió, el Grup del PSU, el Grup Socialista i el Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : El Grup Popular posa alguna dificultat a la seva tramitació? (*Pausa.*) (*El M. H. Sr. Barrera demana la paraula.*) El Molt Honorable senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Senyor President, per a una qüestió d'ordre. M'agradaria que em diguessin què és el que es transacciona sobre el punt 2. La transacció sobre el punt 3 és evident, i nosaltres no ens oposem pas a la tramitació, però és que no veig que es transaccioni; sobre el punt 2, no hi havia esmena, que jo sàpiga, segons el *Butlletí*.

El Sr. PRESIDENT : A veure, els qui han tingut la iniciativa de presentar l'esmena, que tinguin la bondat d'exposar la seva posició.

(*Pausa.*)

Bé, la transacció es refereix al punt 3, i quant al punt 2, queda com estava en el text del Dictamen. Queda prou clar, això, no? (*Pausa.*)

Anem a votar, doncs, aquesta proposta transaccional que ha estat llegida.

Els qui siguin favorables a aquesta proposta, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta proposta transaccional ha estat aprovat per 77 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article. (*L'I. Sr. García i Sáez s'aixeca per parlar.*) Perdó. El senyor García?

El Sr. GARCÍA I SÁEZ (*de l'escó estant*) : Senyor President,

per demanar votació separada de l'apartat segon.

El Sr. PRESIDENT : L'apartat segon, a part. És a dir, el primer i després el segon; el tercer ha estat substituït per la transaccional. Bé.

Anem, doncs, a la votació del text del Dictamen per al seu apartat 1.

Els qui siguin favorables a aquest apartat, que es posin de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El punt 1 del text del Dictamen de l'article 28 ha estat aprovat per 58 vots a favor, 5 en contra i 19 abstencions.

Ara anem a sotmetre a votació el punt 2.

Els qui siguin favorables a aquest punt 2, segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat 2 ha estat aprovat per 59 vots a favor, 5 en contra i 19 abstencions.

Som ara a l'article 29, que no té esmenes. Per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 29 ha estat aprovat per 78 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'article 30, que té una esmena —número 63— presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : De l'escó estant, senyor President. Els tabacs, que nosaltres sapiguem, contenen nicotina, com a tal; el que no contenen són quitrans. Els quitrans es produeixen per la combustió del tabac; per tant, és natural que això sigui substituït de la manera que nosaltres demanem en la nostra esmena, que sigui la capacitat de formació de quitrans en les cigarretes.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? No hi ha torn en contra. Bé.

Aleshores, com que en aquest article no hi ha cap més esmena, anem a sotmetre aquesta a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a l'article 30, naturalment, modificat en la forma que s'ha acordat.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 30, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 54 vots a favor, 7 en contra i 27 abstencions.

L'article 31 no té esmenes; per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest article segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 80 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'article 32, que té l'esmena número 64, presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, en aquesta esmena hi ha la part de modificació, que ha estat ja incorporada, però hi ha la part d'addició, que es refereix a la seva utilització en els centres d'ensenyament, que continua vigent i és la que defensem i posem a votació. Però nosaltres entenem que si es tracta d'evitar la inhalació de coles, vaja, de dissolvents, també s'ha d'evitar la utilització pels nens i nenes en edat escolar d'aquells materials que poden contenir els dissolvents. I, com tots sabem, a les escoles hi ha treballs manuals en què s'utilitzen coles, en què s'utilitzen pintures, i que se solen utilitzar pintures i coles amb dissolvents, perquè creuen alguns que són de més fàcil aplicació, o perquè senzillament les venen a les botigues. Nosaltres creiem que, tota vegada que la Generalitat de Catalunya té competència plena, ja que no exclusiva, però competència plena en matèria d'ensenyament, també tenim competència perquè no s'utilitzin, per prohibir la utilització d'aquestes coles i pintures amb dissolvents, dintre de les escoles, molt més encara quan no hi ha cap necessitat que, per fer una cola ni una pintura, s'utilitzin dissolvents orgànics. Hi ha emulsions amb aigua, de matèries sintètiques i de matèries naturals, en dispersió, que actuen perfectament com a coles o com a pintures sense necessitat d'haver d'emprar dissolvents orgànics.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL : Senyor President, quant a la prohibició d'utilitzar coles en els centres d'ensenyament, no creiem que sigui oportú per dos motius. En primer lloc, perquè és un element de treball dintre de l'escola difícil de prescindir-ne; però és que hi ha un segon fet recent, que és que amb data 25 de maig de 1985, ha aparegut un Reial Decret que, entre altres coses, en el seu article 2, regula els productes destinats a ús escolar o infantil. Per tant, aquests productes seran adequats al treball escolar, com deia ja el senyor Alay, i tindran en compte no ser perillosos per a la utilització dels nens i joves.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena, única que té aquest article.

Els qui siguin favorables a l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, que es posin de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 5 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 34, que no té cap esmena. Ah, perdó, el text del Dictamen per a aquest article 32.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen, per a l'article 32, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquest article 32, ha estat aprovat per 82 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Som a l'article 34... 33 i 34, que no tenen esmena. Per tant, els podem votar conjuntament, si no hi ha inconvenient.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen, per a aquests dos articles, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquests dos articles, 33 i 34, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

L'article 35 té una esmena del Grup Socialista, número 65. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Illustre Diputada senyora Ferran.

La Sra. FERRAN : Sí, senyor President, des de l'escó, si em permet. Nosaltres pretenem introduir aquí una modificació, en aquesta redacció, perquè, tal com queda en el text, l'article 35 diu : «Constitueixen el programa assistencial català per a dependències...», que és una frase una mica estranya. És a dir, es tracta aquí, la nostra introducció és que quedi clar que és la xarxa assistencial catalana per a dependències, integrada dins de la xarxa sanitària de serveis socials, que és la mateixa. Primer, amb això es vol demostrar que és la mateixa xarxa i que se l'anomena «xarxa», però que quedi això d'un programa assistencial català no queda massa clar. A més, ens sembla que fàcilment es podria, per exemple, fer un concert amb un centre, un concert per a un programa, un concert que podria ser, en certa manera, quelcom camuflat, és a dir, fer un concert per a un programa i, en canvi, no fer un concert per a un centre que forma part d'una xarxa. És un tema que pot ser molt confús, i nosaltres sempre hem defensat, a tots els tipus de lleis i de reglaments que surt el tema de reconeixement de xarxa pública i de xarxa concertada, que quedi ben clar que la paraula és la xarxa assistencial, la xarxa sanitària, tant sanitària com de serveis socials. Per tant, la introducció és en el canvi de denominació entre xarxa o programa.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? El doctor Pascual té la paraula.

El Sr. PASCUAL : Sí, senyor President. Nosaltres considerem que hi ha una diferència que és important. La diferència que hi ha entre el que diu el text del Dictamen amb l'esmena presentada pel PSC consisteix en la manera de denominar l'organització assistencial que atendrà els afectats per dependències. El PSC proposa dir-ne «xarxa assistencial catalana per a dependències, integrada dins la xarxa sanitària i de serveis socials». Nosaltres considerem que l'assistència dels dependents no ha d'ésser feta amb una xarxa paral·lela o diferenciada, sinó que ha d'estar plenament integrada dins l'assistència sanitària general, és a dir, hospitals i centres d'assistència primària de la xarxa assistencial. Per tant, per comptes de considerar una xarxa específica per a dependències —encara que, tal com diuen, dintre de la xarxa assistencial general—, preferim no establir aquesta diferenciació, i és per aquest motiu que ens agrada més parlar d'un terme més genèric, més global, com és «programa assistencial».

Per aquest motiu ens oposarem, doncs, a l'esmena del Grup parlamentari del PSC.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem passar, doncs, ja a la votació d'aquesta esmena número 65, a l'article 35.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Hem de votar ara el text del Dictamen, per a aquest article 35.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 35, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Els articles 36, 37 i 38 no tenen esmenes. Per tant, podem votar el text del Dictamen directament. Ho farem conjuntament, si no hi ha ningú que s'hi oposi. Per tant, la votació dels articles 36, 37 i 38, segons el text del Dictamen, és la que ara anem a proposar a la Cambra.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposin?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests tres articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Tenim ara l'article 39, per al qual hi ha l'esmena 66, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Ferran. Ah, no, el senyor Lluís García, perdó.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Senyor President, aquesta esmena, la número 66, a l'article 39, pràcticament és una esmena de supressió, pràcticament estic intentant de llegir el que diu, perquè és tan gràfica, per si mateixa, de la seva absoluta innecessarietat, que vaig a fer-ho.

L'article 39 diu : «L'Institut Català de la Salut i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, en les matèries regulades per aquesta Llei, despleguen les competències que els pertocquen d'acord amb la Llei 12/1983, del 14 de juliol.» Només faltava que pogués fer altra cosa que desplegar les mesures que li toquen; per tant, és que no afegeix absolutament res, aquest article, aquest apartat, dintre de la Llei. Per tant, no entenem quin és el sentit últim, profund i pragmàtic d'aquest article.

Si després veiem a l'article 2 que diu «Especialment» —per si de cas se'ns havia oblidat que això ho deia la Llei 12— «aquests instituts tenen cura de la gradació, la continuïtat i el seguiment de l'assistència dels malalts». Home! Que, l'Institut Català de la Salut, hagi de dir aquesta Llei que ha de tenir cura de fer això, que és bàsicament i prioritàriament la seva funció, és evident que ens sembla tan sobrer tan sobrer que per això en demanem la supressió.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL : Senyor President, aquest article té un motiu que creiem que realment és important. Ja sabem que tant l'ICS com l'ICASS formen part del Departament de Sanitat. El Departament és l'òrgan director, l'ICS i l'ICASS són òrgans gestors. O sigui que, això, ho sabem perfectament. Ara, encara que depenguin directament del Departament, considerem necessari que en la Llei quedin expressament citats, i això

per un motiu important. Per exemple, l'ICS té un estatut propi, i segons aquest, només està obligat a atendre els afiliats i beneficiaris de la Seguretat Social. Si aquest Projecte de Llei no preveu que en els centres assistencials de l'ICS hagin d'atendre, posem per cas, els drogaaddictes, podria presentar-se la situació que, en repassar les despeses, l'interventor no acceptés aquelles que procedissin de no beneficiaris de la Seguretat Social, o que considerés que el tipus de tractament donat no corresponia fer-lo en aquests centres de la Seguretat Social. I després, vostès, en aquest mateix Parlament, indubtablement ho aprofitarien per acusar-nos de mala gestió.

Per tant, ens oposarem, doncs, a aquesta esmena del Grup del PSC.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena número 66.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 27 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació... (L'I. Sr. Subirà s'aixeca per parlar.) Perdó. Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ (de l'escó estant) : Senyor President, en el número 2 d'aquest article 39...

El Sr. PRESIDENT : Sí?

El Sr. SUBIRÀ : ...hi ha un error material. Concretament, la paraula «graduació», que és tal com apareix en el text del Dictamen, ha de ser «gradació». Si el senyor President ho desitja, hi ha una esmena signada per tots els Grups en aquest sentit, però potser no és necessari ni tan sols...

El Sr. PRESIDENT : Sí, purament tècnica.

El Sr. ALAY (de l'escó estant) : Senyor President, només amb l'objecte de facilitar les votacions, és per anunciar-li que nosaltres desistim de l'esmena 67.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena 67, retirada?

El Sr. ALAY : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Bé, anem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 39.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 57 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Ara, tenint en compte la retirada de l'esmena 67, d'Esquerra Republicana de Catalunya, tenim ara un conjunt d'articles, que van del 40 al 45, que no tenen esmena. Per tant, si no hi ha cap inconvenient, els votariem tots conjuntament, segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt d'articles, del 40 al 45, ambdós compresos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi voten en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

- Som ara a l'esmena 68, del Grup Popular, per a l'article 46. (Pausa.) Em diuen que ha estat defensada. Bé, aleshores,

podem posar-la a votació directament. (*Ll. Sr. Curto s'aixeca per parlar.*) Perdó?

El Sr. CURTO (*de l'escó estant*) : Senyor President, nosaltres retirem allò que fa referència als articles 16, 17, 18, 19, 20, 36 i 37, i mantenim l'esmena pel que fa als articles 25, 26, 27 i 28, que són els que fan referència al tabac.

El Sr. PRESIDENT : Bé. A veure, les retirades són, doncs, la 68, la 70, també? (*Remor de veus.*)

El Sr. CURTO : No, perdoni, senyor President... (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta esmena no és de supressió total, sinó de la supressió dels números 25, 26, 27 i 28. Queda prou clar, això, no? Aleshores, aquesta esmena és la que ara anem a sotmetre a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 8 vots a favor, 76 en contra i cap abstenció.

Anem ara, doncs, a la votació del text del Dictamen per a aquest article 46. (*Ll. Sr. Curto s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CURTO (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyor President, perdó, demanàriem votació separada del que fa referència als articles 25, 26, 27 i 28. Aquí, una votació i, per a la resta, una altra votació.

El Sr. PRESIDENT : Bé, del text del Dictamen que ara posarem a la consideració de la Cambra, es farà en dos temps la votació. L'un, tal com està el Dictamen, amb l'exclusió de l'enumeració dels articles 25, 26, 27 i 28, que consten en l'apartat a) d'aquest article. Després, farem la votació d'aquests números.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen, amb l'exclusió d'aquests quatre números, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb l'exclusió d'aquests quatre números, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara anem a fer la votació d'aquests quatre números exclosos en la primera votació.

Els qui siguin favorables a aquesta part exclosa, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta part exclosa de la votació anterior ha estat aprovat per 76 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'article 47. L'article 47 té diverses esmenes : la 69, d'Esquerra Republicana de Catalunya, és la primera que hem de considerar. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Sí, senyor President. Defensaré conjuntament l'esmena 69 i la 71.

La 69 té per objecte que, en el paràgraf segon, és a dir, el que correspon a la lletra b) del Dictamen de l'article 47, les sancions entenem que han de ser de 20.000 pessetes a 100.000 pessetes; pel que fa a l'esmena 71, que es refereix al punt c) del text del Dictamen, de l'article 47 del text del Dictamen, entenem que ha de ser de 100.000 pessetes fins a un milió de pesse-

tes. Això, amb independència del que pugui quedar per al punt d) del mateix article, que en el nostre cas no seria correcte. Però, per justificar el fet que nosaltres vulguem carregar una mica la tinta en les infraccions que fan referència al punt c) de l'article 47, he de recordar a les senyores i als senyors Diputats que, precisament, és el punt que fa referència als articles 20 i 26 d'aquest Projecte de Llei que estem aprovant, i aquests articles 20 i 26 que estem aprovant són els que es refereixen, precisament, a la publicitat, al carrer i en altres mitjans de comunicació, d'infraccions en publicitat sobre aquests temes, que solen ser fetes per grans empreses, que són les que disposen de diners, que són fetes amb grans mitjans de profusió, que —per exemple—, una tanca en un carrer pot valer 100.000 pessetes i, aleshores, el Govern de la Generalitat podria posar una multa de 25.000 pessetes exclusivament, o de 100.000 com a màxim, quan sempre, les multes, perquè siguin exemplars, com a mínim, han de ser del triple del valor, però és que m'he referit a una tanca, però poden ser moltes tanques, pot ser una campanya publicitària que contradigui aquesta Llei, i, aleshores, entrariem en l'absurd d'un règim sancionador que no tindria ni exemplaritat ni cap mena de sentit pràctic.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL : Sí, senyor President. En realitat, estem d'acord amb el senyor Alay que una multa ha de procurar ésser exemplar. Ara, de tota manera, sí que volem expressar, també, que aquestes xifres —les que estan previstes en el text actual— poden arribar en realitat a ser importants. En primer lloc, si una empresa posa diversos cartells, se li pot posar una sanció per cada un dels cartells que tingui exposats. Si reinci-deix de manera continuada, està prevista la suspensió temporal, fins i tot definitiva, de l'empresa. Aquestes multes, a més a més, s'ha de tenir en compte que cada tres anys han de ser revisades pel Consell Executiu, i les pot adequar, per tant, aleshores, les quanties mínimes i màximes, a les circumstàncies del moment; i també fer referència al fet que, en les reunions de Ponència, tots els Grups presents vam estar d'acord, precisament, en aquestes quantitats. O sigui que ens oposem a l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : Bé, tenint en compte que les esmenes 70 i 72, del Grup Popular, han estat ja defensades, queda només pendent de defensa l'esmena 73, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. (*Pausa.*) Retirada? Bé. Moltes gràcies. Doncs, llavors, ja podem començar a votar. (*Ll. Sr. Curto s'aixeca per parlar.*) Digui, digui.

El Sr. CURTO (*de l'escó estant*) : Senyor President, demanàriem retirar, de l'esmena número 70, tot el que fa referència als articles 16.3, 17, 18, 19, 36 i 37. Vol dir que l'esmena quedaria només en relació amb l'article 25. I en l'esmena 72, exactament igual, i quedaria de l'article 26.

Gràcies. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a procedir a la votació d'aquestes esmenes a l'article 47. Prego silenci a la Cambra.

Els qui siguin favorables a l'esmena 69, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 4 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de les esmenes, si sembla bé, 70 i 72. No hi ha cap inconvenient a votar-les conjuntament, les dues esmenes del Grup Popular? No hi ha cap inconvenient, suposo.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 7 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

Anem ara a procedir a la votació de l'esmena 71, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 5 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Estant totes ja, doncs, votades, podem passar a la votació del text del Dictamen per a l'article 47.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 47, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

(*L'l. Sr. Curto s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CURTO : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Algú demana...? Digui, digui.

El Sr. CURTO : Demanàriem votació separada pel que fa referència a l'apartat 1, lletra b), de l'article 25; a la lletra c), en l'article 26.

El Sr. PRESIDENT : A veure, la lletra...

El Sr. CURTO : Lletra b), article 25.

El Sr. PRESIDENT : No, però...

El Sr. CURTO : Número de l'article, 25, perdó. I, lletra c), article 26.

Gràcies. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, perdó, jo demanaria al senyor representant del Grup Popular que tingués present que nosaltres ara no podem fer una modificació del text del Dictamen, després de la votació de les esmenes presentades.

Per tant, el que sí que podem oferir-li, si ho vol, és votar a part els apartats b) i c), però en la seva integritat. (*Pausa.*) No? Renuncia a aquesta votació separada? Bé, doncs, anem a la votació de tot el text de l'article 47, segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a això, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Els articles 48, 49 i 50, més la Disposició addicional primera, aquesta perquè l'esmena que hi havia ha decaïgut, no tenen esmenes. Per tant, podem votar ja directament el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest conjunt que acabem de descriure, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles i Disposició addicional primera ha

estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a la Disposició addicional segona, per a la qual hi ha un vot particular, del Grup Socialista, número 75. Per defensar-lo, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Senyor President, gràcies. Molt breument. Aquest, com vostès veuen, és un vot particular; per tant es tracta d'una esmena que la majoria, en el debat en Comissió, va introduir respecte al Projecte del Govern. El primer que voldria dir és que nosaltres estem absolutament d'acord amb el fet que pretén regular aquesta esmena al text del Dictamen, que és el fet de prohibir el consum de begudes alcohòliques i de drogues no institucionalitzades als conductors de vehicles de transport públic durant l'horari laboral. El problema que planteja aquesta Disposició no és un problema de contingut, sinó competencial. Nosaltres entenem que una llei del Parlament de Catalunya no pot regular una matèria de dret laboral com és aquesta i, per tant, aquest principi, que d'altra banda està contingut en diferents normatives, ordenances de transport, convenis col·lectius, doncs, és el lloc on s'ha de fer. Nosaltres pensem que introduir aquest precepte comportaria un problema de tipus constitucional i estatutari, que ens agradaria d'evitar i, per tant, en proposem la supressió.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha torn en contra? No hi ha torn en contra. Bé, aleshores, hem d'anar ja a la votació de l'esmena 75, a la Disposició addicional segona.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 84 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Com que és de supressió, no és possible votar el text del Dictamen, que ha quedat suprimit.

Entrem ara a l'esmena 76, que comporta l'addició de noves Disposicions addicionals. La proposa el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Moltes gràcies, senyor President; nosaltres volem amb aquesta esmena —que diu molt clarament que el Govern de Catalunya no faciliti el finançament per via d'avalis ni crèdits preferents, ni concedeixi beneficis fiscals a les empreses que vulnerin el contingut de la present Llei i de les disposicions i reglaments que la desenvolupin—, volem aconseguir, amb aquesta addició, que veritablement es creï una situació de temor per part d'alguns sectors de la nostra societat principalment desaprensus, que puguin vulnerar aquesta Llei, i encara després gaudir de beneficis que els pugui proporcionar el mateix Govern de Catalunya.

Però, com que després no podria intervenir respecte a això, ja m'avançaré una mica en l'argument que donarà el Grup de Convergència i Unió, que es referirà a l'article 47.4, que diu : «En els casos previstos a què fa referència el punt 3, s'acorda necessàriament, com a sanció complementària, la supressió, la cancel·lació o la suspensió, total o parcial, de tota mena d'ajut especial de caràcter financer que el particular o l'empresa infractors hagin obtingut o sol·licitat de la Generalitat.» La qual cosa, a part que el punt 3 ha estat suprimit, voldria dir que es podria sancionar i cancel·lar aquelles coses que haguessin estat

concedides, però l'endemà es podria concedir altra vegada una subvenció.

Nosaltres volem que, si més no, qui hagi quedat tacat per haver contravingut aquesta Llei, no pugui tenir accés a cap tipus de benefici per part del Govern de Catalunya; i creiem que, en fi, això mereix la reflexió del Grup de Convergència i Unió i d'altres Grups d'aquesta Cambra perquè surti aprovada aquesta Disposició addicional.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL : Gràcies, senyor President. Sí, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, ja que considerem que, tal com ha dit el senyor Alay, en l'article 47.4, doncs, el text i les sancions que preveu ja són realment suficients. No creiem que després de castigar a una empresa, tot seguit se li concedeixi un nou ajut; jo crec que, en tot cas, el que es faria, lògicament, seria ja —si se la pot afavorir— no suprimir-li la subvenció que tenia abans.

O sigui que, com he dit, ens oposarem a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem passar, doncs, ja, a la votació de l'esmena que s'ha debatut.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Com que es tracta de noves Disposicions, no hi ha text del Dictamen.

Anem a passar ara a les Disposicions finals. A la primera, hi ha una esmena, la número 77, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Sí, senyor President, gràcies. Aquesta esmena és una esmena també de supressió. Per a la seva defensa el que cal, és evident, és llegir el que diu, i aquesta Disposició estableix que : «En funció del que estableixen aquesta Llei» —tot això que hem estat aprovant fins a aquest moment— «i la legislació aplicable» —per tant, un conjunt bastant gran de disposicions—, el Consell Executiu ha de fixar l'abast de les prestacions i els serveis que han d'oferir els centres de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials. És clar, si vostès fan aquesta atenta lectura d'aquesta Disposició, el que segurament hauria estat molt més pràctic és presentar una llei amb un article únic, que digui això que diu aquesta Disposició final, i segurament hauríem avançat molt més en tota la discussió.

Si això va lligat amb el famós article 39, al qual també he defensat una esmena de supressió, que diu que l'Institut Català de la Salut i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials faran allò que la Llei que els crea diu que han de fer, estem davant de dues disposicions bastant genials, per no dir singulars, dintre del conjunt de la Llei. És evident que aquesta reserva en mans del Consell Executiu per establir el què són les prestacions que han de donar als centres, que vénen establertes per llei..., en tot cas, l'argument que feia abans el Portaveu de Convergència i Unió quan m'ha contradit per l'article 39 s'hauria d'anar revisant, perquè és evident que aquesta Llei no

farà possible que l'Institut Català de la Salut doni unes prestacions que no poden donar; en tot cas, les farà via Disposició final primera, quan el Consell Executiu així ho autoritzi.

Aquest és el sentit de l'esmena, de suprimir un text que fa aquesta reserva tan àmplia en mans del Consell Executiu, que ha de donar unes prestacions i serveis precisament a l'Institut Català de la Salut; per tant, aquesta Llei que estem aprovant podria quedar bastant en el buit, en funció de com fos aquesta reglamentació que sortís del Consell Executiu, via Disposició final primera.

Com que no volem això, com que volem que la Llei es compleixi, com que volem, precisament, que el Consell Executiu reglamenti allò que la Llei ja estableix que ha de reglamentar, estem a favor de la supressió d'aquest precepte.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat doctor Renau.

El Sr. RENAU : Gràcies, senyor President. Nosaltres ens mantenim precisament en aquesta Disposició final primera, i no voldria, primer de tot, fer-me pesat als Il·lustres Diputats repetint tot el que abans ha dit el meu company d'escó, el doctor Pascual. Vertaderament, aquesta Disposició ve en virtut d'una cosa, i és que, tant l'Institut Català de la Salut com l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials són òrgans gestors, purament són òrgans gestors. Aleshores, és lògic que el Consell Executiu fixi l'abast de les prestacions que aquests òrgans gestors han de fer.

És per això, doncs, que ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a posar a votació l'esmena 77, del Grup Socialista, a la primera Disposició final.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem a votar el text del Dictamen, per a aquesta mateixa Disposició final primera.

Els qui siguin favorables a aquesta Disposició segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició final primera ha estat aprovat per 61 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la Disposició final segona, que també té una esmena —número 78— del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat... Ah, hi ha una transaccional? Bé.

El Sr. RENAU : Sobre aquesta esmena 78.

El Sr. PRESIDENT : Si volen fer el favor de fer-la arribar a aquesta Mesa... (Pausa.) El senyor Secretari farà el favor de llegir aquesta esmena transaccional signada per tots els Grups.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Disposició final segona : «Als quatre mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell Executiu ha d'aplicar les mesures limitatives i de control que s'hi estableixin. Prèviament, ha de reglamentar el procediment sancionador.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, suposo que no hi ha cap dificultat

a admetre aquest text i posar-lo a votació, amb el benentès que això substitueix el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena transaccional, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena transaccional, que substitueix la Disposició final segona, ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Ara hi ha les Disposicions finals tercera, quarta i cinquena, que no tenen esmenes. Per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquestes tres Disposicions, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquestes tres Disposicions finals, tercera, quarta i cinquena, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara hi havia unes esmenes que han estat decaigudes o retirades; per tant, no tenim més esmenes a debat. Podríem passar, si sembla bé... (*La I. Sra. Ferran s'aixeca per parlar.*) Perdó?

La Sra. FERRAN (*de l'escó estant*) : Sí, queda l'esmena 79, senyor President, i la 80.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, perdó. Sí, la 79, és veritat. Jo, la 80, la tinc com a retirada. No ha estat retirada? (*Pausa.*)

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : En tot cas, retirem la 80 i la 82, i deixem només la 79. (*Remor de veus i rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : 80 i 82, retirades. Perdó, perdó, anem a debat, doncs, l'esmena 79, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran.

La Sra. FERRAN : Sí, gràcies, senyor President. En aquesta pretenem que quedi clar, que quedi patent en la Llei que, tal com en l'article 5 d'aquesta Llei diu que «en el marc de la planificació general sanitària el Consell Executiu ha de determinar les àrees territorials en les quals hi ha d'haver els serveis informatius», i també en l'article 42 diu que «en funció de les àrees territorials vigents en sanitat i en serveis socials, etcètera...», bé, com que fa referència a una planificació que encara, prèviament, no està feta, el que considerem oportú és que en aquestes noves disposicions finals s'expliciti la necessitat que d'aquí fins al 31 de desembre d'enguany, es faci el desplegament del mapa sanitari i del mapa de serveis socials, així com, de manera específica, la integració de les àrees territorials a les quals, com he dit, fa referència aquí.

És a dir, si hi ha la voluntat política d'aplicar aquesta Llei, si hi ha la voluntat de fer el desplegament del mapa sanitari, i hi ha la voluntat de fer el mapa de serveis socials, no veiem que hi hagi cap inconvenient a deixar uns mesos, d'aquí fins a fi d'any, perquè tot això es faci, perquè, si no és així, ens preguntem amb quins instruments es podrà dur a terme, es podrà aplicar aquesta Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Renau.

El Sr. RENAU : Bé. Estem, em sembla, acabant aquesta

Llei, i m'acabaria ser molt breu. Tan breu que només diria als Il·lustres Diputats que nosaltres creiem que aquesta esmena no té res a veure amb aquesta Llei. Llavors, jo diria que l'altre dia aquí hi va haver un Il·lustre Diputat que deia, exactament en una llei que no s'assemblava un ou amb una castanya; un altre parlava d'una figa de moro, i jo diria que aquesta esmena no té res a veure amb aquesta Llei com un ou no té res a veure amb una figa de moro. (*Rialles.*)

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena 79.

Els qui siguin favorables a l'esmena 79, del Grup Socialista, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena ha estat refusat per 27 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

I ara sí que estem llestos de debatir esmenes i podem passar ja a la votació de l'Exposició de motius, que voldria preguntar si la podem fer conjuntament, o si ha de ser per separat. Conjuntament? En aquest cas, podem adjuntar-hi també el títol de la Llei? Títol i subtítols? Molt bé, doncs, anem a la votació de l'Exposició de motius, del títol i dels subtítols.

Els qui hi siguin favorables a aquests textos, d'acord amb el text del Dictamen, que es posin de peu dret.

Els qui hi voten en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'Exposició de motius, el títol general de la Llei i els subtítols, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara, doncs, a l'explicació de vot. Els qui vulguin fer ús d'aquesta explicació de vot? L'Il·lustre Diputat del Grup Popular té la paraula.

El Sr. CURTO : Senyor President, senyores i senyors Diputats... (*remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Prego silenci!

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Especial interès he tingut aquest matí a prestar la màxima atenció a les paraules o al discurs de l'Honorable Conseller de Sanitat, del qual he deduït, a part un innegable contingut científic, tècnic i social, la intenció de refús del pessimisme i de l'optimisme com a factor indispensable per arribar a la màxima perfecció, però, sobretot, per aconseguir el concert necessari de mantenir en ordre dos conceptes tan separats com són la conveniència i la realitat en un projecte de llei que, entre tots, n'hem de fer possible el compliment.

Per consegüent, Honorable Conseller, vagi per davant l'expressió del nostre reconeixement pel que pot significar l'elaboració d'aquest Projecte de Llei que, si bé el valorem en el fons i en la finalitat, han existit serioses discrepàncies quant a la forma, compartides d'alguna manera per tots els Grups de la Cambra, que en la seva totalitat han presentat 244 esmenes, acreditatives, per una altra part, del grau de responsabilitat que per a tots significa una millor salut física i mental com a element determinant de l'acció legislativa que Govern i oposició, conjuntament, han assumit.

Independentment de les consideracions puntuals sobre la dependència tabàquica, el Grup Popular, tant en Ponència com en Comissió ha estat especialment respectuós amb les opi-

nions raonades dels Il·lustres senyors Diputats, fins al punt de modificar, quan ha estat convenient, els nostres criteris presentats en forma d'esmena.

Aquesta acció positiva en comú era l'actitud predominant en les hores de discussió que han precedit el Dictamen en Comissió. Al final de tot es deriva una llei que, sense estimar-la com a definitiva, pot complir una funció social si la voluntat política del Consell Executiu és ferma, estable i sòlida com correspon a la recta raó per oposició a la llei positiva.

La Generalitat de Catalunya, per mitjà d'aquesta Llei, acaba d'adquirir el compromís i la responsabilitat de prevenir i assistir el consum i la dependència, respectivament, per a drogues i alcohol, i, concretament, en l'article 45 : «la Generalitat també preveurà, anualment, les partides pressupostàries per poder desplegar la present Llei.» I és en relació amb el citat article 45, i en la mesura que el Consell Executiu no determina amb caràcter urgent quines són les accions a emprendre davant el Govern central perquè Barcelona, i consegüentment, Catalunya, deixin de ser el primer centre de tràfic internacional de droga, les partides consignades per a aquesta finalitat poden convertir-se en un sac sense fons; i naturalment, pot donar-se el cas, també, que la Generalitat de Catalunya hagi de renunciar parcialment a aquesta obligació social per falta de recursos i mitjans econòmics, en virtut de l'increment progressiu de tota classe de drogadependents a qui, per dret, correspon assistència.

Per principis i per convicció, absolutament d'acord en la prevenció i assistència per a tots aquells que puguin ser o siguin ja víctimes del consum de droga; d'acord, també, i en els mateixos termes, per als qui pateixen dependència alcohòlica, però, senyores i senyors Diputats, la lluita contra la droga se sustenta en dos pilars fonamentals : primerament, una Administració per al sector públic, minuciosa i total, d'estupefaents, completada amb un sistema sancionador suficient i eficaç, i, en segon terme, una política humana i progressiva i de rehabilitació social per a tots els ciutadans amb problemes de drogadependència.

Partint del fet real que el consumidor és un malalt i no un delinqüent, i partint també de l'origen de rendibilitat econòmica i social, ningú que tingui responsabilitats polítiques o de Govern no pot quedar-se impassible o al marge d'aquelles accions que, en la proporció més dura i inflexible, mereixen els traficants i les organitzacions dedicades al subministrament de droga.

Ja sabem —i en som tots conscients— que la Generalitat està exempta de competències en aquesta matèria, però té, com he dit abans, la raó natural per exigir al Govern central un actitud de repressió, ferma i contundent, almenys en tot allò que afecta el territori de Catalunya.

Guarir un malalt amb dependència de drogues pot tenir un cost de fins a 400.000 pessetes i mai inferior a 200.000. La rendibilitat idònia en aquesta inversió és la rehabilitació total, i en aquest sentit, ni la situació financera de la Generalitat, ni de bon tros la de la Conselleria de Sanitat estan en condicions de desestimar la relació que ha d'existir entre la utilització i la utilitat, o l'aplicació i el benefici, entenent aquests conceptes com a econòmics, però també com a socials.

L'article 344 del Codi Penal no castiga amb prou severitat els actes del tràfic i el consum il·legal de drogues tòxiques, es-

tupefaents i el consum i substàncies psicotròpiques, i en la seva conseqüència, el Grup Popular al Congrés de Diputats va presentar una proposició de llei orgànica de reforma del citat article 344, perquè fins i tot el mateix Ministre de Justícia reconeix que el contingut introduït en aquest precepte per la Llei Orgànica 8/1983 ha estat contraproductiu i que, com a antecedent inexcusable, ha estimulat la presència a tot l'Estat de noves organitzacions internacionals de tràfic de droga.

Paraules literals del senyor Ledesma, aparegudes en la premsa del dia 20 d'octubre de 1984, que, dit sigui de passada, nosaltres compartim i en participem, senyalen la necessitat, diu : «de llevar a cabo una política de represión muy dura, porque éste es un delito contra la humanidad y, por consiguiénte, hay que atacar el tráfico de drogas con toda severidad.» Continua afirmant : «Hay que ser muy duros y probablemente, habrá que endurecer las penas respecto de esta forma de actuación; la actuación a nivel represivo debe hacerse, pero sin olvidar nunca que hay que llevar a cabo una acción preventiva y rehabilitadora.»

Coincidim, doncs, amb el Ministre de Justícia, i acceptem que, si ingrata és la seva tasca de manar, més ingrata, difícil i inestimable és la de creure; no obstant això, i de d'aquest Parlament, Catalunya aporta ja un pla preventiu de rehabilitació per mitjà d'una llei que, a la vegada, ha de servir, des del nostre punt de vista, perquè el Consell Executiu, desestimant els càlculs a curt termini i els objectius circumstancials, iniciï o continuï les negociacions i contactes polítics que considera pertinents davant el Govern de l'Estat perquè, com he dit abans, Barcelona i Catalunya deixin d'ocupar aquest primer lloc de tràfic internacional de droga...

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Il·lustre senyor Curto que tingui en compte que ha estat depassat, de bastant, el temps que ~~tenia~~ assignat.

El Sr. CURTO : Acabo de seguida, senyor President. El qual «privilegi», entre cometes, no ens ha interessat gens. I en el reconeixement al treball i a les aportacions prestades per les Il·lustres Diputades i Diputats que van constituir la Ponència d'aquest Projecte de Llei, els reitero a tots les meves expressives gràcies per l'atenció que van dispensar a les esmenes presentades pel Grup Popular.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Una altra explicació de vot? L'Honorable Diputat senyor Espasa té la paraula.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President, nosaltres també, com el Grup parlamentari del PSU, ens hem felicitat de participar en aquesta Llei, de participar-hi activament i d'haver aconseguit, juntament amb els altres Grups i amb el Grup que dóna suport al Govern, un alt grau de consens i de col·laboració en l'execució de la Llei. Com s'ha recordat, de 244 esmenes presentades n'han quedat només 82 per al Ple, cosa que vol dir que la pràctica majoria de les altres han estat d'alguna manera incorporades en la Llei. Aquest és un aspecte que voldria subratllar amb èmfasi.

Un segon aspecte que crec que val la pena d'assenyalar és que aquesta és una primera llei global sobre el tema de la droga, una llei que, com ja l'he qualificada altres vegades, no és una petita llei, però és una llei petita, i hem de ser conscients i modestos de la petitesa d'aquesta Llei, petitesa que, per una

banda, té una explicació en el sostre competencial reduït que té la Generalitat per abordar tot el tema complex, ampli, que depassa de molt la problemàtica sanitària de la prevenció i del tractament, i, per altra, perquè aquesta és una llei que, en molts aspectes —també ho hem repetit al llarg de les nostres intervencions en les diverses esmenes— té molt de programa assistencial transformat en llei, és a dir, és un Projecte de Llei que vol aparèixer, ens sembla a nosaltres, davant l'opinió pública com una gran llei —d'aquí el nostre qualificatiu de llei petita—, com una gran llei, quan molts dels articles, com s'ha demostrat a bastament amb esmenes del Grup del PSU, amb esmenes del Grup dels Socialistes, que eren pures obvietats normatives, obvietats legislatives que, de tota manera, s'incloïen, i, en aquest cas, pel pes de la majoria, han quedat incorporades a la Llei.

Ara bé, dit això, jo no voldria restar importància al valor des d'un punt de vista, a més d'assistencial i preventiu en l'àrea restringida amb què pot fer-ho, l'àrea de la informació i educació sanitàries, l'àrea del tractament de les dependències, a més d'això, el valor pedagògic i moral que té la Llei. Aquest és un valor polític important, dins de la seva relativa migradesa, però important, i més important encara quan, en la nostra opinió —i per això hem fet un seguit de votacions d'acord amb el Grup majoritari—, s'emprenia un camí, jo no diria de centrisme, com s'ha dit, però sí de realisme i de pragmatisme, per fer que aquesta Llei tingués alguna virtualitat pedagògica i moral sobre el tema que es vol tractar, a més de la virtualitat administrativa i sancionadora que ja conté. M'estic referint al tema que, de vegades, des de posicions evidentment tan legítimes com les nostres i, en aquest cas, diferents, s'ha volgut presentar com una pura arbitrarietat, o com un doblegar-se a certs interessos; m'estic referint al tema de posar el llistó en la publicitat, si als divuit, si als vint-i-tres graus, o a tot tipus d'alcohol. I jo crec que la Llei, en aquest sentit, és molt positiva perquè és molt realista i perquè parteix d'un altre principi fonamental, jo crec que dels més importants incorporats en la Llei, que nosaltres també hem votat favorablement, i és el de diferenciar el que són drogues socialment acceptades del que són drogues no socialment acceptades. Potser si s'hagués de dir els dos elements fonamentals innovadors, en un pla polític i legislatiu, d'aquesta Llei, jo en subratllaria dos: per una banda, aquesta distinció entre drogues socialment acceptades o institucionalitzades, com n'hem dit, i drogues no socialment acceptades, i el fet d'entendre la dependència a les drogues —a totes, i, per tant, també a les no institucionalitzades— com a malaltia comuna. Jo, aquests dos elements, serien els elements més importants d'innovació político-legislativa que trobaria en aquesta Llei.

Molts dels altres aspectes —ja ho he dit en les meves anteriors intervencions— eren de rang inferior, eren de nivell de decret, eren de nivell d'ordre, eren de nivell de programa assistencial a desplegar pel Departament responsable de la matèria, en aquest cas, el Departament de Sanitat. S'ha volgut elevar-los a norma de llei, jo crec que amb un interès polític no del tot confessat —en tot cas, en l'últim segon de la meua intervenció ja tornaré a reprendre.

Però tornant al tema de l'encert, el realisme i el pragmatisme de la Llei, si que s'ha posat un determinat llistó, qualsevol llistó és arbitrari —estem d'acord amb això—, qualsevol llistó

és arbitrari, però no acceptem, almenys des del nostre punt de vista, que es pensi que un determinat llistó és acceptar unes o altres imposicions o pressions. Creiem que és molt més realista i molt més eficaç, en un país de cultura del vi com és el nostre, començar l'acció de prevenció, de repressió, l'acció pedagògica i moral sobre el tema de prevenció de l'alcoholisme, per unes mesures possibilistes, i no defensar —almenys aquesta és la nostra opinió— des d'una posició pretesament més radical, que si ens posem a legislar sobre això s'ha de legislar absolutament sobre tot tipus d'alcohol. Em sembla que això és desconèixer greument la realitat, i, en la nostra opinió, seria fer més ineficaç encara la Llei, cas que s'hagués acceptat aquest criteri.

I, per acabar, senyores i senyors Diputats, després d'aquestes valoracions, jo, com a resum, hauria de dir que, si fa molt pocs dies, en aquesta mateixa Cambra, i parlant d'un altre tema, segurament més important —almenys, ni que sigui pel volum econòmic— la seva implicació, vaig qualificar la Conselleria de Sanitat i Serveis Socials, utilitzant un símil musical com la Conselleria de «la alegría de la huerta», davant d'aquesta Llei, jo crec que el Conseller ha canviat de partitura, i el que ens ha ofert és la música per als *Reials focs d'artifici* de Händel. Jo, el que espero i desitjo, és que aquests focs d'artifici no siguin el preludi de qualsevol situació o posició que ens pogués sorprendre, a la Cambra, i que això no representi cap variació en la situació del Conseller de Sanitat i Seguretat Social, com podria fer entendre una música tan important. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Per a una altra explicació de vot, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre senyor Diputat... Hi ha alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) La Il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran.

La Sra. FERRAN: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, nosaltres hem votat afirmativament quasi la major part del text del Dictamen d'aquesta Llei, malgrat que no creiem necessària i continuem no creient necessària la confecció d'una llei. Ho hem dit en el debat de Ponència, ho hem dit en els mitjans de comunicació, i ho continuem dient: nosaltres encara no entenem el perquè d'una llei per a tractar aquest tema.

Pensem que potser un dels temes sigui que, com que Sanitat no té massa lleis per portar, hem de fer lleis perquè si no no ens assabentem que també hi ha una Conselleria de Sanitat. No vèiem el què. Què pensàvem? No perquè no s'hagués de fer quelcom. Què pensàvem? Pensàvem que la mateixa iniciativa que va tenir el Congrés de Diputats, em sembla que a instància de tots els Grups, em sembla que tothom hi va estar d'acord, de demanar al Govern de l'Estat un pla d'actuació sobre la droga. El mateix creiem que es podia fer al nivell de Catalunya. El mateix ha fet la Comunitat Autònoma d'Andalusia, un pla d'actuació sobre la droga, en el qual formen part diverses Conselleries que hi estan implicades, els ajuntaments i entitats privades que hi tinguin serveis aprofitables.

Per tant, creiem que el millor, el més eficaç, el més aplicable, fàcil d'aplicar, fàcil de realitzar, sense entrar en tantes divagacions com entra aquí la Llei, hauria estat que a Catalunya s'haguessin conjuntat els esforços, posant sobre la taula programes, pressupostos, serveis entre Conselleries, ajuntaments, diputacions, que, en aquest moment —com s'ha explicat en el debat de la Llei—, ja tenim diversos serveis funcionant, diversos programes funcionant, conjuntar tots aquests serveis i fer

un pla a Catalunya per a la droga. Aquesta és la posició que nosaltres entenem i la que continuem pensant sobre la possibilitat que aquesta Llei tingui alguna aplicació real vàlida.

Però, bé, hi ha una llei, no volem fer-ne un judici de valor, li hem donat suport, l'hem votat, com he dit, ja veurem més endavant i, en tot cas, ja demanarem responsabilitats si l'aplicació d'aquesta llei no es du a terme.

Permetin-nos també que algun dels dubtes que tenim és el tema del pressupost, i els recordo que, en aquesta Cambra, quan es debatien els pressupostos del 85, nosaltres ja vam desviar, vam fer una proposta, una esmena, per desviar 300 milions destinats a finançar els interessos de l'Hospital Oncològic, desviats durant aquest any per a fer un pla sobre la droga. No es va acceptar aquesta esmena. Ara, per començar-la a aplicar, tampoc no tenim pressupost.

Així i tot, com dic, nosaltres hem fet, creiem, força aportacions. Nosaltres teníem 98 esmenes, de les quals n'han quedat, monogràficament unes 10, aproximadament. Per tant, ens sembla que sí, que s'hi han introduït força modificacions, almenys de les que nosaltres pensàvem que eren positives.

Cal dir també, com ha expressat el portaveu del Grup del PSUC, que ens congratulem que la definició de malaltia comuna, quant als malalts afectats d'aquestes drogues, sigui un pas positiu per a Catalunya. Quant al que s'ha dit en el moment de les esmenes, la valoració aquesta que fem dels aspectes negatius, allò que queda penjat, allò que no veiem que es pugui portar a terme, que sigui vàlid el que hem aprovat o el que s'ha aprovat, és, en primer lloc, aquesta definició, aquesta classificació que intenta fer la Llei de les drogues institucionalitzades i no institucionalitzades. És a dir, passaran dues coses: o això crearà confusió, a veure on ho colloquem, quan parlem de drogues institucionalitzades o no, o, el que penso que serà el més fàcil que passi, és que tothom continuarà parlant de les drogues il·legals i de les drogues legals. I així tots ens entenem, i així mateix, per exemple, ho ha fet el senyor Conseller, quan aquest matí ens presentava el Projecte de Llei. Ha parlat de les drogues legals i de les il·legals, i no s'ha sentit el tema de les institucionalitzades i no institucionalitzades. Per tant, penso que, en aquest tema, continuarem parlant tots com estàvem parlant. I aquesta introducció una mica artífic no tindrà massa profit.

També, un dels temes que queda penjat és l'oportunitat que s'ha perdut de legislar, amb valentia, sobre el tema de l'alcoholisme. Hem demostrat aquí, no m'estendré ni tornaré a repetir els arguments —em sembla que són prou recents per a tots—, però ens sembla que era l'oportunitat, ja que es feia una llei, és a dir, si no s'hagués fet, si s'hagués fet un pla, no hauríem entrat a legislar sobre això, però ja que es feia una llei era l'oportunitat per entrar-hi a fons, com s'ha demostrat aquí que era un dels problemes greus de cara a la salut, i això queda, no s'ha tocat.

També tenim moltes reserves, per exemple, en aquestes últimes esmenes, de la no-acceptació de denominació de «xarxa pública», de no-acceptació, d'aquí a fi d'any, del desplegament del mapa sanitari, del mapa de serveis socials. Això ens sembla que és una actitud de no assumir compromisos, de dir «sí, sí, tenim la Llei», però a l'hora de concretar no es vol assumir. A mi em sembla que l'explicació que ha fet el portaveu del Grup de Convergència no té res a veure, l'ou i la castanya, i tot

això..., em sembla que està ben clar per a tots que una cosa es necessita com a instrument imprescindible de l'altra. L'argument em sembla que és de pes. Per tant, tenim les reserves que l'aplicació de tota aquesta Llei pugui ser real, pugui ser eficaç.

Ara bé, ja tenim la Llei, com hem dit, donem el suport. Esperem que no tingui el mateix desgraciat èxit que van tenir campanyes que tots recordem i que voldríem oblidar, campanyes d'espots a la televisió, campanyes d'enganxines... Esperem que tingui més eficàcia que la que van tenir aquelles en el seu moment, i, per tant, esperem, doncs, l'aplicació, com deia, demanarem comptes i seguirem la gestió de la Conselleria perquè això es porti a terme.

Quan dèiem que s'ha perdut aquesta oportunitat, també crec que val la pena deixar en evidència les forces que d'una manera, em sembla, valenta i clara, ha tractat el Grup d'Esquerra, aquest tema de l'alcoholisme. Deixar també ben clar que han guanyat, d'alguna manera, més el pols, més la força, els interessos de les indústries de l'alcohol, dels tabacs, de les indústries farmacèutiques —no vull dir el de les altres, però de totes aquestes—, que davant dels interessos de la salut pública dels catalans.

S'evidencia, per tant, la nocivitat, no es toca a fons el tema i, per tant, en resum, em sembla que queda clar que la nostra posició és d'escepticisme de l'aplicació d'aquesta Llei perquè sense diners, amb una llei ambigua, sense un mapa i sense una planificació en el territori de Catalunya i per la ambigüetat que tenen molts dels articles, pensem que poca cosa es podrà portar a terme de tot el que diu el contingut del text d'aquest Dictamen.

El Sr. PRESIDENT : Prego la Il·lustre Diputada que tingui en compte que el seu temps ha estat depassat de molt.

La Sra. FERRAN : Sí, senyor President, i si em permet i a títol personal i sense que parli en nom del Grup, espero que almenys l'aplicació d'aquesta Llei en la Sala de Plens d'aquest Parlament, almenys de l'esperit de la Llei es pugui tenir en compte, com a suggeriment a la Presidència, de cara al nou període de sessions i que apliquem quelcom; potser alguna cosa profitosa es traurà també d'aquesta Llei aquí.

Moltes gràcies. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Per a una altra explicació de vot, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo també personalment m'adhereixo a la proposta de la Il·lustre Diputada. Penso que amb cigarretes o amb pipa (*rialles*) cal que donem l'exemple al poble, penso que això podria ser una de les coses positives, almenys, que podríem treure de l'elaboració d'aquesta Llei. Penso que potser en treurem alguna més, senyor Conseller, però, en fi, ara en parlarem.

Bé, és la primera Llei que s'ha fet a l'Estat espanyol en aquesta matèria i això sol ja li dona prou importància, però és evident que hem fet una llei que no és suficient per poder lluitar de veritat contra la droga, perquè hi ha unes limitacions, les limitacions competencials que vénen de la Constitució i de l'Estatut i, naturalment, el problema de la droga no es podrà resoldre si no es talla el subministrament de drogues, si no es va a les fonts de la droga i es talla per allà. Si no podem produir un drenatge de diner, de pressupost per guarir la gent que tinguem drogada, però mentrestant s'aniran intoxicant d'altres.

Però, això, desgraciadament, l'Estat espanyol no ens va fer

confiança ni en la Constitució ni en l'Estatut, es va guardar l'ordre públic, pràcticament tot, s'ho va guardar tot, però la ineficàcia continua essent total, pitjor, cada dia va empitjorant... Aleshores, nosaltres ens hem de limitar a guarir els drogaaddictes.

La Il·lustre Diputada senyora Pilar Ferran ha parlat del pla d'actuació contra la droga en el Congrés dels Diputats, voldria veure quina eficàcia té aquest pla, com s'ha elaborat, si el té. A mi també m'hauria agradat que hi hagués pogut haver un pla d'actuació global contra la droga aquí a Catalunya, perquè penso que potser ho hauríem fet seriosament i potser ja estaria fet, però, naturalment, necessitàvem competències policials i sense això, no ens enganyem, no es resoldrà el problema de la droga.

Però, anem a la Llei que s'ha fet. Encara que el senyor Jaume Camps estigui molt de broma (*rialles*), cosa que sempre va bé en una Cambra en la qual hem de parlar de coses serioses, bé, jo vull fer referència que hi ha coses certament incomprensibles per a mi, per a mi, com a Diputat, i per a mi com a representant del meu Grup parlamentari, i és la manera com ha transcorregut el debat.

Hi ha hagut coses, com quan s'ha parlat de l'esmena número 35, referida a l'article 13, sobre les avantatges fiscals de les empreses que haguessin llogat ex-droga dependents. En fi, jo no puc comprendre com una cosa així pugui haver estat votada de la manera que ha estat votada, però tampoc, en el cas de la Disposició addicional de no concedir avals ni altres avantatges a les empreses que vulnerin, en fi, a qui vulneri aquesta Llei. En fi, els arguments sobre el grau alcohòlic, malgrat el pragmatisme al qual ha apel·lat el doctor Espasa, doncs, la veritat, és que no s'aguantava; el pragmatisme precisament per justificar el vot de l'acceptació dels 23 graus no s'aguanta, hi havia interessos econòmics; un dels arguments o justificació ha estat dir «en lloc d'això, perquè es gasta tant en armament?» Per favor, això que no se'ns digui a nosaltres, en aquesta Cambra. Els que precisament estan d'acord amb l'OTAN, estan d'acord amb el Pla FACA, estan d'acord amb l'armamentisme. Això que ho diguem uns altres potser sí, però no la persona que ho ha dit. La persona que ho ha dit potser ho sent però, en tot cas, el seu Grup parlamentari i un altre Grup que el representa a Madrid ni ho senten ni ho han sentit mai.

Respecte a l'article del biberó, aquest ja és de jutjat de guàrdia (*Rialles*). Que es digui: «és que nosaltres no sabíem que això existeix», pot ser greu, en certa manera, però, en fi, és un error, un lapsus, però és que l'article en sí ja era per haver-lo acceptat, perquè era un article preventiu i allò era innegable, no comprenc com a tothom se'ls ha pogut ocórrer de votar en contra; però és que, a més, quan se'ls diu la marca, la forma, tota la mena de detalls que els he donat i els dic els llocs on es ven, que es ven en les Autopistas Españolas, SA, per favor, no em diguin que potser és algun cas, és algun fet aïllat. Suposo que no tenim res a veure amb els fabricants de biberó i, per tant, no he de fer un judici d'intencions, que no ho voldria.

La qüestió de fumar en els autotaxis, aleshores, s'allega que «no, això s'ha de fer d'acord amb l'ajuntament, perquè tal...». Bé, però, com es pot afirmar això si després en un altre article de la Llei s'estableix la prohibició de fumar en els transports col·lectius, els autobusos, el metro... Que no depenen de l'ajuntament? Bé, jo no ho entenc. I de les coles i pintures? Fer

referència a un Reial Decret que, a més a més, no és incompatible amb el text de l'esmena que es proposava. Què té a veure? Podem legislar o no poden legislar en aquest Parlament? Si podem legislar, legislem, fem-ho, el que no es pot fer és votar coses d'aquesta manera quan són totalment innecessàries i quan, molt més, hi ha productes que es poden emprar enlloc d'aquestes coles i pintures amb dissolvents orgànics que són millors i que no ofereixen cap perill.

Del règim sancionador, bé, que es pugui fer una campanya publicitària sobre un article, vulnerant uns articles, una campanya publicitària que pot costar 10, 20, 30 milions de pessetes anunciant tabac o anunciant begudes alcohòliques de més de 23° —perquè vostès ho han volgut així—, això em sembla demencial que amb una multa de 100.000 pessetes, com a màxim, es pugui resoldre.

Això em sembla que és no tenir idea del que és la capacitat sancionadora que ha de tenir un Govern d'un país de 6 milions d'habitants. Ara, si hi ha una política de rebaixar nosaltres mateixos el nostre sostre competencial i les nostres possibilitats d'autogovern, això és una altra cosa.

La Llei és una llei feble, és feble per aquestes coses. És una llàstima que així sigui. De tota manera, em felicito que aquesta Llei hagi estat aprovada i desitjo que se'n pugui fer el millor ús, malgrat que ja he indicat en el transcurs del debat que hi haurà dificultats pressupostàries per portar-la a terme.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a una última intervenció, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat doctor Pascual.

El Sr. PASCUAL : Moltes gràcies, senyor President. En arribar al final del debat d'aquest text del Dictamen del Projecte de Llei de Substàncies que poden generar Dependències, de manera molt breu, per no cansar massa la Cambra després de tres dies de debats, únicament voldria dir uns petits punts.

Aquesta és una llei eminentment tècnica, destinada a fer cara, en part, a un problema molt greu que té plantejada la societat actual com és el de l'hàbit molt estès de consum i drogues que poden afectar la salut de l'individu i crear-li dependència.

Aquesta Llei contempla la prevenció de les dependències a les drogues, l'assistència mèdica i social del dependent, així com la coordinació de tots aquells organismes que intervindran en aquesta labor : Generalitat, ens locals i altres entitats interessades en aquest tema.

Sabem perfectament que aquesta Llei no resoldrà el problema contra el qual pretén actuar, però serà una valuosa eina de treball, sense la qual difícilment es podria fer res.

Sabem, també, que per lluitar contra les dependències de drogues fan falta altres mesures : una de molt important, encara que d'efectes no immediats, l'educació sanitària a les escoles, de la qual ningú havia parlat. L'Ordre del 25 de maig de 1984 incorpora l'educació sanitària al projecte educatiu dels centres d'EGB de Catalunya; una altra, fonamental també, d'aquesta se n'ha parlat llargament, la persecució del tràfic de drogues, fet que no és de la nostra competència.

A més a més, fa falta una altra cosa que no es pot oblidar : mitjans econòmics suficients. Esperem que el futur ens doni més bones perspectives en aquest sentit que les que hi ha en el moment actual.

Finalment —ja he dit per no cansar més als Il·lustres senyors

Diputats—, voldria agrair als ponents dels diversos Grups parlamentaris que han intervingut al llarg de les reunions de Ponència i de Comissió l'esperit de col·laboració que han demostrat en tot moment i que han fet que aquest Projecte de Llei arribés al Ple del Parlament molt consensuat i amb no massa punts de divergència.

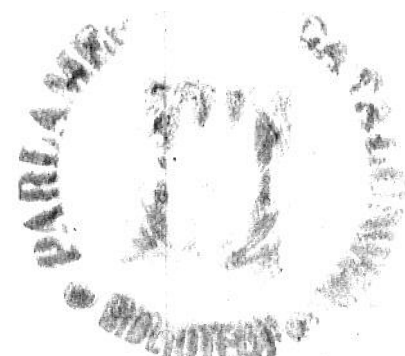
Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem acabat la nostra tasca no solament d'aquesta sessió extraordinària, sinó de tot aquest període de sessions.

Aquesta Presidència es complau a donar les gràcies a tots els qui han contribuït a fer fructífers els nostres esforços, als Il·lustres membres de la Cambra, als Honorables senyors Consellers i als funcionaris del Parlament. A tots els desitja unes fel·líc vacances que els descansin de les fatigues sofertes i els donin noves forces per a tornar a treballar amb més delit que mai en el clos d'aquest Parlament, a favor de la nostra terra catalana.

S'aixeca la sessió.

(Són dos quarts de nou del vespre i onze minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de
fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3